> **Să faceţi astfel, dragi tovarăşi şi prieteni, încît, prin rezultatele ce se vor obţine în anul de învăţămînt care începe astăzi, să ridicăm nivelul de cunoştinţe şi de pregătire al tineretului, al poporului nostru în formarea viitorilor specialişti din toate domeniile, a constructorilor comunismului în patria noastră!**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

EPOCA NICOLAE CEAUŞESCU
STIMA NOASTRĂ ŞI MÎNDRIA, CEAUŞESCU-ROMÂNIA!
TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU
STIMA NOASTRĂ ŞI MÎNDRIA, CEAUŞESCU-ROMÂNIA
CEAUSESCU-EROISM, ROMANIA-COMUNISM!

DESCHIDEREA NOULUI AN DE ÎNVĂŢĂMÎNT

MARE SĂRBĂTOARE

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a efectuat luni, 15 septembrie, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, o vizită de lucru în Capitală şi a participat la festivităţile prilejuite de deschiderea noului an de învăţămînt.

Deschiderea anului de învăţămînt — adevărată sărbătoare a şcolii româneşti — a dobîndit dimensiunile unui eveniment cu profunde semnificaţii, punînd în lumină preocuparea constantă a conducerii partidului şi statului nostru, personal a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, pentru dezvoltarea şi modernizarea învăţămîntului de toate gradele, în deplină concordanţă cu cerinţele progresului rapid al economiei naţionale.

Simţămintele de aleasă dragoste şi preţuire faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de tovarăşa Elena Ceauşescu şi-au găsit o elocventă expresie în atmosfera sărbătorească, plină de entuziasm, care a dominat tot parcursul vizitei.

În această zi sărbătorească, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au vizitat Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", Întreprinderea de utilaj chimic „Griviţa Roşie", Liceul industrial „Griviţa Roşie", Facultatea de electrotehnică a Institutului politehnic din Bucureşti, Întreprinderea de aparate şi utilaje pentru cercetare — tînără întreprindere bucureşteană creată din iniţiativa secretarului general al partidului —, situată pe platforma Institutului politehnic.

În încheiere, a fost vizitată expoziţia **„Dezvoltarea şi perfecţionarea învăţămîntului românesc în Epoca Nicolae Ceauşescu"**, organizată la Institutul politehnic.

Exponatele prezentate pun pregnant în lumină faptul că ultimii 21 de ani au marcat o strălucită afirmare a şcolii româneşti, în acest răstimp glorios constituindu-se şi consolidîndu-se un sistem de învăţămînt unitar, avînd la bază concepţia novatoare, revoluţionară a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind pregătirea tineretului patriei prin muncă şi pentru muncă, integrarea activităţilor didactice cu cele de cercetare şi producţie.

Numeroase grafice şi panouri relevă vasta operă de perfecţionare a şcolii noastre de toate gradele, desfăşurată sub îndrumarea nemijlocită a tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu.

Evidenţiind că în perioada 1965—1986 s-a scris cel mai important capitol din istoria învăţămîntului nostru, expoziţia oferă o imagine sugestivă a profundelor transformări înnoitoare, a marilor realizări înregistrate în viaţa şcolii. Astfel, învăţămîntul preşcolar a devenit prima treaptă efectivă a sistemului educaţional, s-a generalizat învăţămîntul obligatoriu de 10 ani, s-a dezvoltat intens, definindu-şi profilul în raport cu cerinţele ţării, învăţămîntul liceal şi superior. Totodată a fost asigurată integrarea învăţămîntului cu cercetarea şi producţia. Cifrele înfăţişate în expoziţie subliniază că aproape un sfert din populaţia ţării este cuprinsă astăzi în diferite forme de învăţămînt, peste 90 la sută din elevii învăţămîntului liceal se pregătesc în licee industriale, agroindustriale şi silvice, iar 77,7 la sută din studenţi învaţă în facultăţi cu profil tehnic, agricol şi economic. Numărul absolvenţilor învăţămîntului de toate gradele s-a ridicat în 1986 la 392 000, faţă de 162 700 în 1965. A fost extinsă, de asemenea, în mod considerabil, baza materială a învăţămîntului.

În expoziţie este reliefată pe larg colaborarea strînsă, rodnică dintre ştiinţă, învăţămînt şi producţie, care are un rol hotărîtor în dezvoltarea forţelor de producţie şi ridicarea gradului general de civilizaţie a patriei.

Expoziţia cuprinde, de asemenea, un sector consacrat activităţii editoriale. În semn de profund omagiu şi aleasă recunoştinţă faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu pentru tot ceea ce a făcut şi face spre binele şi gloria nepieritoare a României, în expoziţie se află expusă, într-un stand de onoare, monumentala sa operă teoretică, cuprinsă într-un număr impresionant de volume, publicate în milioane de exemplare în ţară şi pe toate meridianele lumii, reprezentînd o strălucită contribuţie la dezvoltarea creatoare a teoriei şi practicii revoluţionare, la îmbogăţirea gîndirii social-politice contemporane.

La loc de frunte sînt prezentate, de asemenea, lucrările tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu, larg cunoscute şi preţuite în ţară şi peste hotare, importantă contribuţie la progresul ştiinţei româneşti şi universale.

Prin datele şi exponatele pe care le prezintă, expoziţia subliniază pregnant puternica dezvoltare pe care a cunoscut-o învăţămîntul nostru.

După încheierea vizitei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au luat parte la marea adunare populară consacrată deschiderii anului de învăţămînt 1986—1987, conferind acestui important eveniment din viaţa şcolii, a întregii naţiuni, o înaltă şi profundă semnificaţie.

Împreună cu toţi cetăţenii pa-

VĂ MULŢUMIM DIN INIMĂ
270
6780

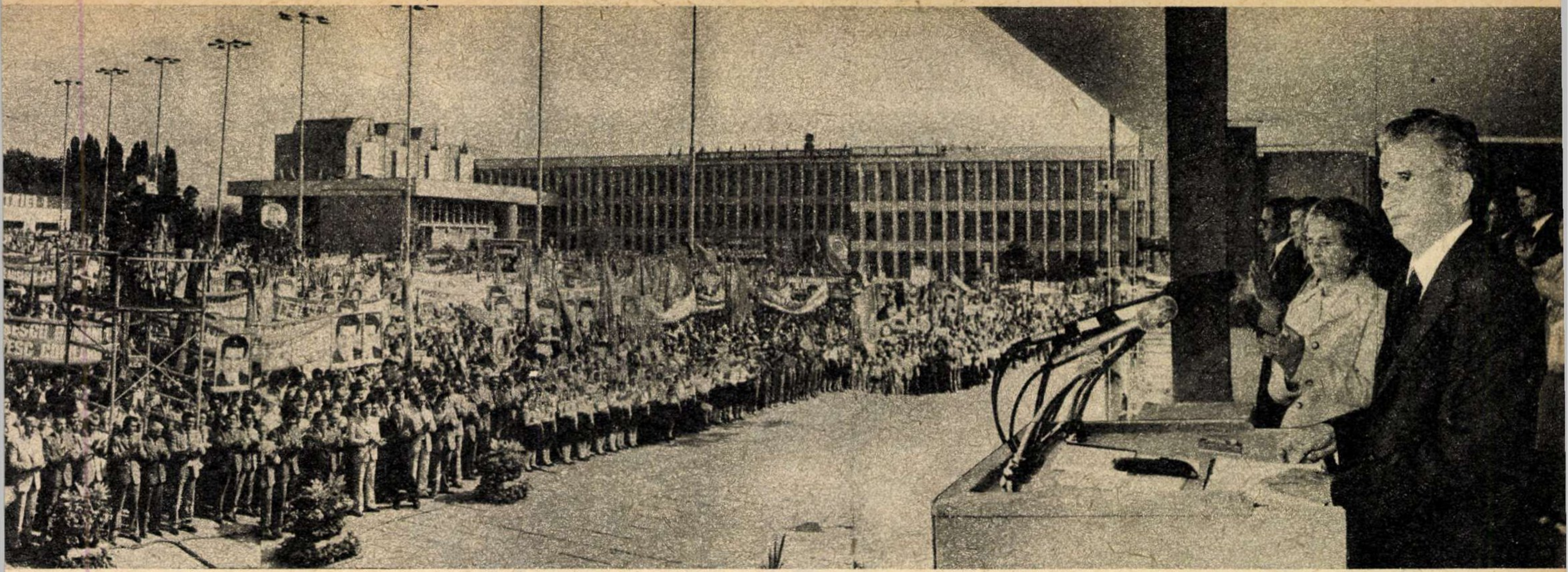

A ȘCOLII ROMÂNEȘTI

triei, participanții au reafirmat în această tradițională zi de septembrie, care marchează momentul sărbătoresc, emoționant, al începerii cursurilor școlare și universitare, sentimentele de fierbinte dragoste față de secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru activitatea neobosită ce o dedică, cu pasiune revoluționară și patriotism înflăcărat, înfloririi continue a patriei și binelui poporului român. În același timp, s-a dat expresie alesei stime și prețuiri față de tovarășa Elena Ceaușescu pentru modul strălucit în care îndrumă întreaga activitate din cercetarea științifică și învățămînt din țara noastră, domenii de însemnătate hotărîtoare pentru progresul multilateral al patriei.

Întîmpinat cu cele mai vibrante sentimente de dragoste și prețuire, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Magistrala cuvîntare, ideile, tezele și orientările de excepțională însemnătate ce au fost exprimate și cu acest prilej de conducătorul partidului și statului nostru constituie un amplu și mobilizator program de acțiune, menit să determine sporirea contribuției celor ce lucrează în domeniile învățămîntului, științei și culturii, a elevilor și studenților, a tuturor oamenilor muncii la înfăptuirea grandioaselor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

Arătînd că anul de învățămînt 1986—1987 corespunde cu începerea celui de-al 8-lea cincinal, ce marchează trecerea României la un nou stadiu de dezvoltare, realizarea unei noi calități a muncii și a vieții, înfăptuirea noii revoluții tehnico-științifice și a noii revoluții agrare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat tuturor elevilor, studenților, cadrelor didactice cele mai bune urări de succes în învățămînt, în cercetare, astfel încît acest an școlar să marcheze un proces de perfecționare și modernizare a întregului învățămînt, în concordanță cu obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, cu noua etapă, superioară, de dezvoltare a patriei noastre socialiste.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că, propunîndu-ne să realizăm o nouă calitate, dezvoltarea intensivă, revoluția în domeniul tehnicii, științei, al agriculturii, trebuie să realizăm și o nouă revoluție în nivelul de formare a cadrelor, să ridicăm învățămîntul românesc pe o bază superioară din punct de vedere al nivelului de pregătire a tuturor specialiștilor, pentru că de pregătirea muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, a întregului nostru popor depinde asigurarea înfăptuirii Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Și cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, a adresat studenților și elevilor înflăcărata chemare de a învăța și a munci, de a împleti strîns învățămîntul cu activitatea de cercetare, dar mai cu seamă cu producția, neuitînd nici un moment că numai prin muncă se pot asigura specialiștii și muncitorii pentru toate domeniile de activitate, adevărații conducători ai industriei, ai economiei, ai României socialiste și comuniste.

Învățămîntul, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să se afle în primele rînduri ale luptei pentru nou, să fie un învățămînt revoluționar, să servească poporul, cauza socialismului și comunismului.

Conducătorul partidului și statului nostru, evidențiind cîteva probleme ale situației internaționale și reafirmînd concepția și propunerile de pace ale României socialiste, a subliniat, totodată, rolul oamenilor de știință din învățămînt și al cadrelor didactice, al tineretului, studenților și elevilor în asigurarea victoriei rațiunii, a păcii.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu un deosebit interes, cu profundă satisfacție și mîndrie patriotică, cu deplină ardoare, fiind subliniată în repetate rînduri, cu vii și îndelungi aplauze, urale și ovații, expresie a dragostei și recunoștinței profunde pe care tînăra generație a patriei noastre, alături de întregul nostru popor le nutresc față de iubitul nostru conducător, față de patrie și partid.

LA ACEST ÎNCEPUT DE NOU AN ȘCOLAR, URĂM CITITORILOR NOȘTRI MARI BUCURII, FERICIRE ȘI... NUMAI NOTE BUNE!

Debut de an școlar într-o școală nouă

ȘCOALĂ FĂRĂ ARHIVĂ

*

Anul școlar 1986–1987! Primul trimestru școlar își derulează cu febrilitate întîile secvențe pe traseul învățăturii, muncii, disciplinei, hărniciei. Cu atît mai mare este emoția împărtășită de colegii voștri care, la 15 septembrie, au pășit pragul unor școli noi, inaugurate odată cu debutul noului an școlar. Ei sînt deciși să înceapă cronica nescrisă (încă!) a acestor școli cu fapte grăitoare ale pregătirii lor cît mai temeinice pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.

O ȘCOALĂ nou construită în România înseamnă un edificiu răsărit într-un complex și modern univers edilitar, care poartă marca transformărilor înnoitoare: blocuri noi, cartiere tinere, întreprinderi industriale puternice, comune tot mai bogate și mai frumoase. O școală nouă înseamnă tot mai mulți copii, vlăstare ale celor ce muncesc în reședința impunătoare a platformelor industriale sau pe întinderea măreață a ogoarelor mănoase și îmbelșugate ale patriei.

Clădirile noi se nasc sub ochii copiilor... Așa s-au petrecut lucrurile și în cartierul Militari. Sub ochii pionierilor, spre exemplu, de la Școala nr. 174, mutați aici cu familiile în primele blocuri, s-a desfășurat un spectacol dinamic, caracteristic urbanizării viguroase. Blocurile noi răsăreau unele după altele, tot mai proaspete și surîzătoare, străzile se înmulțeau și se nivelau ca uriașe panglici lucitoare, spațiile verzi își așterneau covoarele lor înmiresmate și prețioase. Și, firește, cînd era vorba de flori, copăcei, locuri de joacă, copiii deveneau ei înșiși gospodari. Lîngă școală, pînă nu de mult, își trăiau ultimele zile cîteva căsuțe uitate de vreme, gîrbovite. Într-o bună zi, ele au fost demolate și pe locul viran au apărut demiurgii orașelor noastre: constructorii.

COPIII AU AFLAT: se punea aici temelia unei școli noi, Școala nr. 310, din Sectorul 6 al Capitalei. Constructori, tîmplari, electrotehnicieni, ceramiști, ingineri, tehnicieni, muncitori, specialiști lucrau cu spor la ridicarea și finisarea noului edificiu. Și cum acest eveniment se petrecea deci pe Strada Roșia Montană, la doi pași de Școala nr. 174, cei peste 2 700 de elevi – cunoscuți printre colegii din sector drept vrednici, serioși și întreprinzători – nu s-au mulțumit să fie doar martori oculari. Și-au făcut prezența de cîte ori a fost nevoie pe șantierul noii școli. Au degajat terenul de resturi și cînd clădirea a căpătat contur, au dat și ei o mînă de ajutor constructorilor transportînd mobilier, făcînd băncile strălucitoare, ștergînd cu grijă tabla confecționată cu finețe tehnică, pe sticlă, și dăruind o transparență impecabilă ferestrelor. Cei mai „productivi“ în această privință s-au dovedit a fi pionierii din clasele a VII-a A și B, a VI-a C și D. Au fost des întîlniți în „halate de lucru“ **Laurențiu Drăgușin** – comandantul unității – **Corina Florea, Monica Dumitrache, Mihai Borcan, Cristian Ionescu, Alina Vișan, Corina Jula, Ruxandra Păunescu** ș.a.

„FĂRĂ ARHIVĂ“ și totuși... La 15 septembrie, încîntați, beneficiarii – cei 1 000 de pionieri și școlari – și-au ocupat veseli locurile în băncile celor 16 săli de clasă. Li se ofereau condiții optime pentru învățătură, pentru a-și lărgi tot mai mult orizontul lor de cunoștințe științifice.

Iată laboratorul de chimie... Foarte bine utilat, cu tot ce trebuie experimentelor și experiențelor. Iată și laboratorul de biologie, la fel de complet înzestrat. Iar în laboratorul de fizică... Un băiat blond, delicat, cu priviri de azur, a pășit în încăperea lui, plin de curiozitate. Prietenul nostru este un tînăr fizician înzestrat. Se numește **Cristian Stoica** și e comandantul detașamentului clasei a VIII-a. În trecutul an școlar, la concursul de fizică, a obținut premiul întîi pe Capitală. Văzînd laboratorul, Cristian a avut ideea, în acord cu colegii, ca detașamentul lor să-și asume răspunderea de a se ocupa în mod special de întreținerea întregii aparaturi. Totodată să dea ajutor la înființarea primului cerc din școală, pe care pionierii din unitate l-au ales să fie cel al „Prietenilor adevărului științific“.

O CĂLĂTORIE în viitor și... aproape de școală. O părticică din priveliștea unei gigantice lucrări edilitare, anticiparea picturală a unor locuri de agrement și vaporașe plutind domol pe apa limpede a Dîmboviței este subiectul redat în contururile și culorile diafane ale desenului, realizat zilele acestea de pioniera **Andreea Șerban,** din clasa a V-a. Arătîndu-ne desenul, Andreea ne spune că în acest fel ne invită și-ntr-un viitor apropiat, dar și-ntr-o drumeție în prezent. Și anume, aproape de școală, la pădurea Roșu. Andreea a fost de multe ori, de cînd s-a mutat aici, pe Strada Dezrobirii, cu părinții și copiii din bloc, în acel loc, unde descoperise „un covor multicolor de flori, mulți pomi, un braț al Dîmboviței curgînd lin, o întreagă natură, de-ți venea să te culci pe iarba umedă...“ Și această priveliște rustică, aflată în dunga orașului, urma să capete o înfățișare cît mai îngrijită și ospitalieră. Fetița codană, isteață și sensibilă, a înregistrat plăcut surprinsă apariția pe malul apei a primelor escavatoare. A ascultat cu multă atenție explicația dată de tatăl ei, care-i povestea cum urmează să se amenajeze aici un loc de agrement, unul din salba splendidelor lucrări care vor transforma uimitor chipul Dîmboviței.

Prima zi din acest an școlar a însemnat pentru acești copii prima zi... în școală nouă. Emoția unui eveniment unic: căci o dată se inaugurează o școală. Și gîndul că o școală nouă este ca un vapor care pornește la drum, în călătoria-i captivantă, cu toții se vor de-acum exploratori perseverenți. Să descopere tot mai multe tărîmuri ale cunoașterii.

MARGA MICU

Foto: **MIHAI NIEDL**

MERIT PIONIERESC

Cum a fost descoperit Tezaurul de la Cehei

Dacă gardul grădinii nu s-ar fi şubrezit şi n-ar fi trebuit săpat un şanţ în care să se toarne umplutură pentru a-l consolida, fără îndoială că descoperirea, făcută de Gigel Lazoc (elev în clasa a VIII-a la Şcoala Cehei-Sălaj) în ziua de 25 aprilie 1986, ar mai fi întîrziat cu un an sau cu cine ştie cîtă vreme... Dar, de fapt, nu el singur e autorul ei, ci şi fratele său Mălin (elev în clasa a IX-a), voind să le arate părinţilor ce băieţi harnici sînt ei, fiindcă amîndoi se apucaseră să sape cu rîvnă în locul acela... Unde peste ce credeţi că au dat? Mai întîi peste o fibulă şi un lanţ, iar apoi peste nu mai puţin de... 552 de monede (de tip Dirrchachium, datînd din anii 100—80 î.e.n.).

Aşa a fost scos la iveală tezaurul de la Cehei, unul dintre cele mai preţioase de acest fel din ţară şi constituind una dintre cele mai importante descoperiri, datînd din secolul I î.e.n., din nord-vestul României. Alături de cele descoperite la Marca-Moigrad, Nilsid şi Sărmăşag, precum şi de tezaurele monetare de la Petrindu, Voivodeni şi Cuceu, el reprezintă încă o dovadă a prosperităţii Daciei acelor timpuri. Pentru că monedele venite din afara Daciei demonstrează intensul schimb comercial practicat cu toate popoarele învecinate, îndeosebi cu lumea elenistică şi apoi, spre începutul secolului I î.e.n., cu lumea romană şi cu zona de nord-vest a Peninsulei Balcanice. Toate acestea le-au aflat cu uimire Gigel Lazoc şi colegii săi de la cercul de istorie-arheologie în urma convorbirilor cu specialiştii de la Muzeul judeţean din Zalău. Întrebarea care-i preocupă intens şi care i-a pus serios pe lucru spre a-i afla răspunsul: **S-ar putea ca tocmai pe meleagurile comunei lor să se fi aflat vechea cetate Dacidava?** Vor mai fi existînd şi alte dovezi în afara tezaurului descoperit? Sînt cu toţii hotărîţi ca în noul an şcolar să le caute.

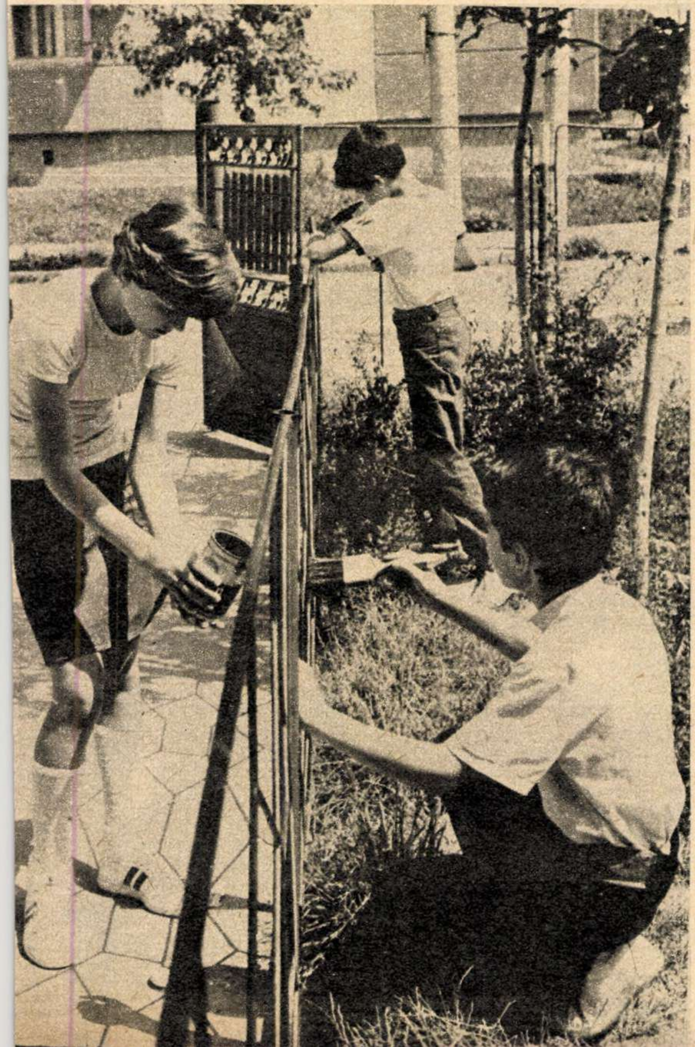

RITM

Toamna aurie, toamna rodniciei vă regăseşte din nou, potrivit unei frumoase şi pionierești tradiţii, alături de părinţi, de sătenii cooperatori, la strînsul recoltei. Din întreaga ţară ne sosesc zi de zi, direct de la locul faptelor, elocvente mesaje ale hărniciei voastre. Aşadar, iată: AU STRINS 300 tone fructe, 100 tone legume, 250 tone furaje (de pe o suprafaţă de 100 ha) cei nu mai puţin de 7 500 de pionieri **vîlceni** din localităţile **Nicolae Bălcescu, Călimăneşti, Olăneşti, Păuşeşti-Măglaşi, Voiceşti, Drăgăşani, Suteşti, Bălceşti, Zătreni, Fîrtăţeşti** ş.a. ● AU RECOLTAT porumb şi floarea-soarelui — totalizînd 655 tone — pionierii **ialomiţeni** din comunele **M. Kogălniceanu, Munteni-Buzău, Miloşeşti, Dridu, Coşereni şi Bivolari;** colegii lor din **Ciulniţa, Slobozia** şi **Feteşti** au cules şi ei, pînă la această oră, cca 6 tone de struguri ● ÎN ALTE CINCI LOCALITĂŢI din judeţul **Ialomiţa-Griviţa, Cocora, Grindu, Căzăneşti** şi **Fierbinţi** — pionierii au participat zilnic la recoltatul legumelor ● AU ÎNREGISTRAT deja un bogat bilanţ al hărniciei şi cei 2 300 de pionieri **teleormăneni,** prezenţi în amfiteatrele acestei toamne timpurii, la recoltarea legumelor şi cartofilor — 1 390 tone, a fructelor — 135 tone, a furajelor — 4 870 tone, precum şi la eliberarea terenurilor de pe o suprafaţă de 1 265 ha. Printre „campionii vredniciei" trebuie să-i cităm neapărat şi pe copiii din **Slobozia-Mîndra, Conţeşti, Pietroşani, Năsturelu, Măldăieni, Bujoru, Vedea şi Smîrdioasa** ● NU S-AU LĂSAT mai prejos nici colegii voştri **timişoreni.** Eşaloanele hărniciei — însumînd 450 de pionieri din şcolile **Ghiroda** şi nr. 4, 12, 14 din **Timişoara** — sînt ajutoare de nădejde ale lucrătorilor de la fermele Ghiroda şi Giroc. Mai aflăm că pionierii din **Dudeştii Vechi, Cenad** şi **Saravale** recoltează legume la Ferma Sînnicolaul Mare, iar la **Lovrin** şi **Cărpiniş** îi vom regăsi pe cei din localităţile cu acelaşi nume, precum şi pe colegii lor de la Şcoala nr. 1, **Jimbolia** ● AU CUCERIT „medaliile de aur ale hărniciei" şi numeroşi pionieri de la Şcoala nr. 9, **Timişoara** — între care Alina Duş, Cristian Sava, Nicolae Câtea, Riter Karl şi alţii — recoltînd peste 2 000 kg fasole verde din grădinile Fermei Giroc, întreaga cantitate fiind apoi încărcată şi expediată către întreprinderile de conserve ● O MENŢIUNE SPECIALĂ li se cuvine şi celor 800 de elevi de la şcolile din **Letea Veche, Traian, Hemeiuşi, Bereşti, Bistriţa, Plopana** şi **Motoşeni — Bacău,** care, numai în prima decadă a lunii septembrie, au reuşit să culeagă peste 150 tone fructe şi legume.

Vă invităm în serele „Copou"!

Sst! Linişte! Nu deranjaţi această laborioasă echipă de cercetători naturalişti – pare să spună imaginea alăturată. Fiindcă, precum vedeţi, fiecare dintre ei urmăreşte, extrem de atent, prin ocularul microscopului, interesantele fenomene celulare ale fragmentului de plantă aflat între lamă şi lamelă.

Într-adevăr! Unde ar putea fi studiate mai bine plantele decît într-un „laborator natural", adică într-o seră? Dar tot ei, pionierii pe care îi vedeţi în fotografii, şi încă mulţi alţii – căci sînt cu toţii aproape 300! – au amenajat în decorul pitoresc al grădinii „Copou" din Iaşi, nu una, ci două sere, avînd o suprafaţă de 400 mp şi, respectiv, 100 mp. Adăugaţi la acestea încă un teren de 1 000 mp – care vă oferă un adevărat spectacol al culorilor, datorat numeroaselor specii de flori pe care colegii voştri ieşeni le sădesc şi le îngrijesc în fiecare sezon, din primăvară pînă-n toamnă. Despre cum s-au născut renumitele sere „Copou" ne relatează tovarăşa profesoară Aurica Agafiţei, conducătoarea cercului dendrologic al **Casei pionierilor şi şoimilor patriei** din **Iaşi.**

– Exista aici o construcţie veche de peste 30 de ani, pe care noi am recondiţionat-o, i-am adus numeroase îmbunătăţiri şi am transformat-o într-o seră modernă. Precum vedeţi, am construit parapete pe toată suprafaţa ei, am turnat alei de beton, am refăcut sistemul de încălzire şi am instalat... ploaia artificială!

– Cam cîte specii de plante aveţi în sere?

– Peste 150 de specii şi cîteva... sute de varietăţi din aceste specii! Avem, de pildă, nu mai puţin de 3 000 bulbi de frezia, peste 500 fire de cala, numeroase varietăţi de cactuşi şi trandafiri, dar şi lămîi pe rod, portocali, dafini, ficuşi, filodendroni, colocazia, crizanteme şi încă multe altele. Pe terenul de afară plantăm în fiecare an narcise, trandafiri, crizanteme, precum şi diferite soiuri de plante-mamă din care recoltăm seminţe şi butaşi pentru înmulţire.

Trebuie să mai adăugăm că cercul dendrologic al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Iaşi colaborează permanent cu cercurile similare din şcolile municipiului, dar şi că membrii acestuia sînt dintre cei mai buni elevi la învăţătură (ei activînd, totodată, şi în cercul „Micilor naturalişti" din şcolile unde învaţă).

Pagină realizată de
ILEANA PIŢA

MIRCEA CEL MARE

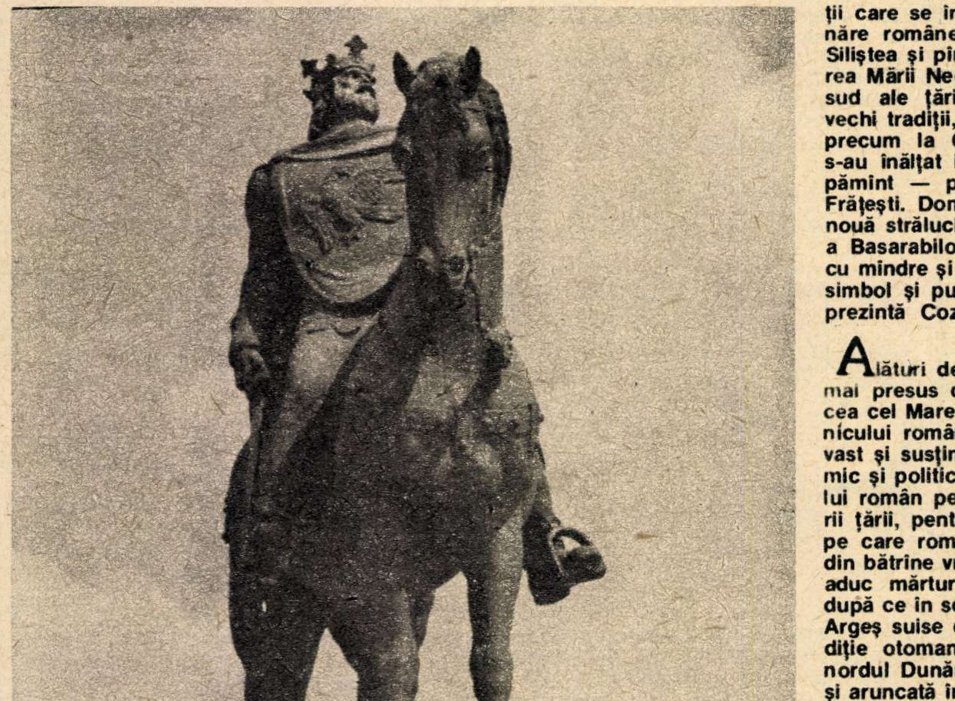

600 de ani de la urcarea pe tronul Țării Românești a viteazului domnitor

Sînt în istorie timpuri, fapte și oameni pe care poporul le păstrează neșterse din veac în veac în sipetul său cel mai de preț, în inima și cugetul celor mulți, preamărindu-le în vers și cîntec, îmbrăcîndu-le în aurul nepieritor al legendelor. Pentru că asemenea timpuri, fapte și oameni stau mărturie prin vremi asupra marilor puteri care sălășluiesc în sinul unui popor decis să-și apere, ca pe un nepreţuit bun, ființa de neam și neatîrnarea gliei străbune, asupra nesecatului izvor de tărie care este iubirea de țară, dragostea de libertate. Asemenea timpuri, fapte și oameni au fost înscrise în paginile marii cărți de istorie a patriei în lunga și glorioasa domnie a lui Mircea cel Mare, de la urcarea căruia pe tronul Țării Românești se împlinesc în această toamnă 600 de ani.

Cînd Mircea voievodul suia în mîndrul scaun al Basarabilor, în septembrie 1386, ape tulburi de primejdie se învolburau la hotarele țării. La limanu-i de miazăzi se apropia amenințător valul înaintării otomane, ștergînd de pe harta Peninsulei Balcanice, cu toată dîrza împotrivire a popoarelor sud-dunărene, stat după stat. Țara se afla iarăși la un ceas de cumpănă al istoriei sale; ca de atîtea alteori în cursul vieții poporului nostru. Și în acel greu moment al existenței lui, din sînul său s-a înălțat un cîrmuitor de țară care, întrupînd în sine vrerile și aspirațiile neamului, l-a condus spre biruință în ciuda vitregiilor vremii.

Mărturiile documentare aduc spre noi tumultul unei intense vieți economice, sub noul voievod de la Argeș deschizîndu-se mine de aramă — „roțile lui Ciop Hanoș" din apropierea Tismanei —, intensificîndu-se exploatarea sării, înființîndu-se tîrguri și drumuri comerciale, bătîndu-se în cantități impresionante monedă măruntă menită să faciliteze schimburile interne; se extind, totodată, legăturile cu mari centre economice europene, aflate unele la mari depărtări de hotarele țării sale. Țara Românească de la sud de Carpați se înfățișează ca un stat temeinic așezat și gospodărit, cu sute și sute de sate, tîrguri și orașe, cu fortărețe și cetăți, cu poduri și vaduri, cu mori și prisăci, cu iezere și pescării, cu întinse vii și livezi. Toate la un loc adeverind faptul că Mircea cel Mare era conștient că în puterea economică a domniei, a țării se afla însuși izvorul de tărie, de rezistență al acesteia în fața primejdiilor din afară.

Primejdii care se conturau tot mai amenințător, mai ales la hotarul dunărean al țării. De aceea, statornică a fost grija marelui domn de a străjui țara cu puternice cetăți de apărare. La Dunăre, la frontiera cea mai periclitată, voievodul înalță cetăți la Giurgiu — „Cetatea cea mai tare de pe Dunăre", cum o caracteriza unul dintre urmașii săi — și Turnu, întregind un adevărat sistem de fortificații care se întindea pe întreaga Dunăre românească, de la Severin la Siliștea și pînă la Chilia, în apropierea Mării Negre. În aceleași părți de sud ale țării, continuîndu-se străvechi tradiții, s-au fortificat satele — precum la Cocani și Basarabi —, s-au înălțat impresionante cetăți de pămînt — precum la Frumoasa și Frățești. Domnia lui Mircea a dat o nouă strălucire vocației constructive a Basarabilor, țara împodobindu-se cu mîndre și trainice ctitorii, al căror simbol și punct de înalt relief îl reprezintă Cozia.

Alături de asemenea înfăptuiri și mai presus de ele, domnia lui Mircea cel Mare s-a gravat în filele hronicului românesc ca răstimpul unui vast și susținut efort militar, economic și politico-diplomatic al poporului român pentru apărarea neatîrnării țării, pentru libertatea pămîntului pe care românii trăiau și munceau din bătrîne vremuri. Izvoarele istoriei aduc mărturie că la scurtă vreme după ce în scaunul Basarabilor de la Argeș suise domnul Mircea, o expediție otomană de pradă trecută la nordul Dunării este lovită cu putere și aruncată în fluviu. Tradiția istorică românească și bulgărească a păstrat multe secole la rînd amintirea acestei confruntări, evocîndu-se cu nedesmințită mîndrie că oastea osmanliilor „au bătut-o românii", iar cotropitorii „toți pînă la unul s-au înecat în Dunăre. Astfel, au scăpat în acea vreme bulgarii și românii de cotropirea turcească". O cronică grecească consemna cu bucurie la rîndu-i știrea înfrîngerii turcilor: „Mircea, voievodul român, i-a lovit și i-a nimicit rău și abia au scăpat". Semnificația acestei prime confruntări româno-otomane ne apare, din perspectiva anilor, limpede: voievodul Mircea era ferm hotărît să nu îngăduie călcarea pămîntului țării, știrbirea drepturilor suverane ale acesteia.

Aceeași hotărîre de luptă, aceeași îndîrjită voință de a face totul pentru apărarea vetrei strămoșești au însuflețit pe români și în asprele bătălii purtate în anii care au urmat. În iarna lui 1393—94, ca răspuns la expediția otomană de pradă împotriva țării, trupe ale voievodului de la Argeș trec Dunărea, apoi Balcanii, lovind necruțător taberele otomane ale akingiilor de la Karinovasi. Ca un crivăț năprasnic — „ca un torent", cum scriu cronicile turcești — au lovit oștenii lui Mircea, spulberînd într-o scurtă, dar aspră bătălie pe aceia care, din vreme în vreme, se năpusteau asupra pămîntului românesc, jefuind, arzînd, ducînd în captivitate oameni, omorînd. A fost o mare victorie militară care l-a impus pe Mircea în conștiința europeană, cu deosebire în cea a popoarelor sud-dunărene, ca pe un simbol al nădejdilor lor de emancipare de sub dominația străină.

Cu deosebire s-au ilustrat voința de luptă a poporului și strălucitele calități de comandant de oști ale Domnului Mircea în organizarea rezistenței armate a întregului popor în fața marii invazii otomane din anul 1395, condusă de sultanul Baiazid, supranumit Ildîrîm, adică Fulgerul. Era cel dintîi dintre sultanii otomani care au fost nevoiți să-și conducă personal oștirile peste Dunăre, pe pămîntul românesc, mărturie prin ea însăși ilustrativă pentru dîrzenia, eroismul și priceperea cu care românii și-au apărat țara, neatîrnarea ei. Potrivit unei tactici de luptă cu o vechime multimilenară, în fața înaintării dușmane, teritoriul țării a fost pîrjolit și pustiit pentru ca invadatorului să-i fie secătuite puterile, diminuate moralul și capacitatea de rezistență. Trupe otomane, desprinse de grosul oștirii în căutarea de hrană și pradă, sînt pretutindeni lovite și decimate. Baiazid afla atunci că pe pămîntul românesc el nu se confrunta doar cu un cîrmuitor de țară, ci cu un întreg popor pentru

DESEN DE BOGDAN GHEORGHIU CL. a V-a CPȘP TÎRGU-JIU

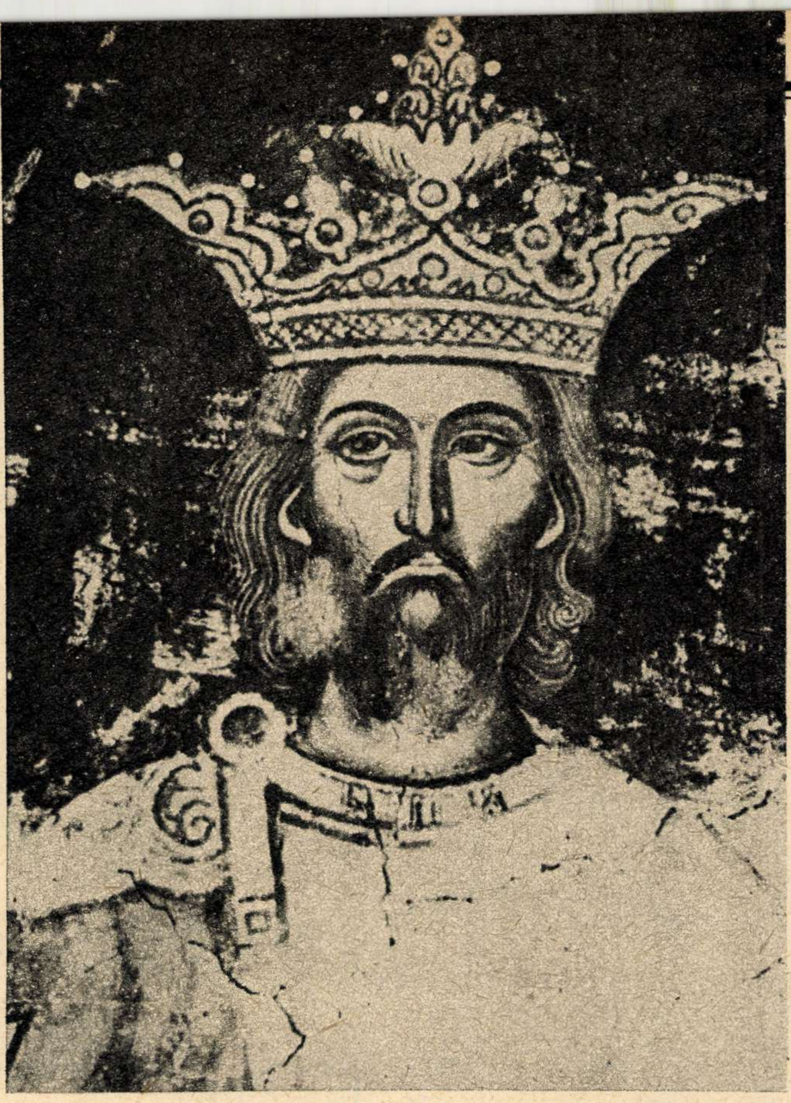

care nimic nu era mai de preț decît libertatea lui, cu un popor care socotea că așezările pîrjolite pot fi reclădite, avuturile refacute, dacă neatîrnarea patriei este păstrată. Baiazid s-a încredințat atunci că, așa cum scria peste veacuri Mihai Eminescu, rîul, ramul, tot ceea ce mișca în țară țineau doar cu oamenii acestor locuri, ocrotindu-i, ajutîndu-i, sporindu-le puterea, invadatorii fiind dușmăniți, loviți, decimați fără milă și fără a prinde chiar de veste. Încă o dată în acel ceas greu al istoriei se dovedea că iubira de moșie e un zid de netrecut în calea cotropitorilor, că dragostea de țară dă oamenilor tăria de a nu se înfiora de faima nici unui împărat și nici de numărul oștenilor săi. „Mircea, strîngînd oastea țării — scria cronicarul bizantin Laonic Chalcocondil — se ținea și dînsul cu armata pe urmele lui Baiazid, prin pădurile de stejar ale țării, care sînt multe și acoperă în toate părțile țara, să nu fie ușor de umblat pentru dușmani și nici lesne de cucerit. Și, ținîndu-se de urma lui, săvîrșea isprăvi vrednice de amintit, dînd lupte cînd vreo unitate dușmană se îndrepta undeva prin țară după hrană sau la prădat vite (...) Ținîndu-se de urma lui Baiazid, se lupta întruna cu dînsul în chip strălucit. Și se zice că armata fiind în cale, se ținea strîns în urma ei, punînd-o la mare suferință și o aducea în situații grele și nu înceta să-i facă stricăciune".

Bătălia decisivă a acelei grele campanii s-a dat la Rovine, probabil pe Argeș, în apropierea capitalei țării. S-a dat acolo una dintre cele mai mari bătălii ale istoriei românilor, în cursul căreia oștenii lui Mircea au probat încă o dată cît de neînfrînt sînt fiii unui popor pe care îi cheamă la luptă glasul patriei, dragostea lor de glie. A fost o confruntare aspră. „Și fu război mare, — scria cronicarul român M. Moxa — cîtu se întuneca de nu se vedea văzduhul de mulțimea săgetelor, și mai pierdu Baiazid oastea lui cu totul, iară pașii și voevozii periră toți (...) Așa de se vărsa sînge mult, cît era văile crunte, deci să spăre Baiazid și fugi de trecu Dunărea". Fără îndoială că lucrurile se vor fi petrecut, așa cum, memorabil, le-a descris Mihai Eminescu, în „Scrisoarea a III-a".

Strălucita biruință de la Rovine aparține țării și marelui ei domn. Voievodului Mircea — pentru că prin iscusința și priceperea sa a făcut ca zi de zi oastea cotropitoare să fie lovită fără răgaz, înfometată, decimată, demoralizată, iar în cele din urmă obligată să primească lupta pe un teren care nu-i îngăduia să-și desfășoare integral forțele și să-și valorifice superioritatea numerică. Poporului — pentru că cei mulți, cei care alcătuiau „temelia casei" nu ezitaseră să-și distrugă ei înșiși așezările și avutul pentru ca oastea dușmană să nu se poată aproviziona; poporului — pentru că cei mulți alergaseră degrabă la chemarea domniei, urmaseră cu strășnicie poruncile voievodului, lovind pretutindeni dușmanul, făcînd să-i ardă pămîntul sub tălpi; poporului — pentru că în ziua decisivă a bătăliei, adunînd în inimi toată ura lor împotriva celor ce atentau la libertatea lor, se măsuraseră în dreaptă luptă cu oștenii lui Baiazid și îi biruiseră.

Anii care au urmat au fost, pentru Mircea cel Mare, pentru țară, ani de luptă aprigă pentru ca drepturile și dreptățile țării să nu fie periclitate, ani de efort militar conjugat cu acțiuni politico-diplomatice al căror țel suprem l-a constituit grija pentru ca țara să rămînă mereu de sine stătătoare. Marea sa iscusință de diplomat și om politic s-a vădit în inițiativele sale care năzuiau, deopotrivă, la slăbirea presiunii otomane asupra țării sale, la realizarea colaborării popoarelor europene, în primul rînd a celor direct amenințate, ca o chezășie a biruinței în lupta pentru păstrarea libertății fiecăruia dintre ele.

Cu deosebire, voievodul de la Argeș a înțeles că în necontenitul efort pentru apărarea neatîrnării țării sale trebuie să se bizuie pe acțiunea și lupta comună a țărilor române. În vremea sa, Dobrogea, străvechiul pămînt getic, vatră de multiseculară creație românească, se integrează firesc Țării Românești. Raporturi politice strînse cu Moldova — în care la 1400 Mircea cel Mare sprijină urcarea pe tron a lui Alexandru cel Bun —, cu Transilvania, în care stăpînea întinse teritorii și din care îi vin adesea ajutoare în dreapta sa luptă îl arată pe mîndrul voievod de la Argeș ca pe un precursor — sau, cum scria Alexandru Vlahuță, ca pe un domn a cărui gîndire a depășit „hotarul timpului său" — al frontului comun al țărilor române, închegat de atîtea ori în perioada ce a urmat și care s-a dovedit unul dintre factorii care au asigurat păstrarea ființei de sine stătătoare a statelor românești, într-o epocă în care de pe hartă au dispărut ca entități politice numeroase state.

Cînd, la 31 ianuarie 1418, firul vieții voievodului s-a frînt, Mircea cel Mare lăsa moștenire urmașilor o țară prosperă și cuprinsă, dar mai presus de toate o țară liberă și demnă, care își făurise un nou renume în Europa, dovedindu-se zid de apărare al Europei aici, la „poarta furtunilor", stăvilind pentru decenii înaintarea otomană spre inima bătrînului continent.

Poporul român a păstrat neștirbită amintirea Domnului Mircea, adăugind numelui său, în semn de supremă cinstire, atributul de „cel Mare", socotindu-l mereu alături în necontenita sa trecere prin vreme. Așa cum îl considerăm și noi cei de astăzi care, făurind o țară nouă, puternică, liberă și demnă, dăm dovadă a fi înțeles în întregul său mesajul nepieritor al luptei și eforturilor lui Mircea cel Mare, mesaj pe care poetul Bolintineanu l-a rezumat astfel: „Cela ce se bate pentru a lui țară/ Sufletu-i e focul soarelui de vară".

SILVIU ACHIM

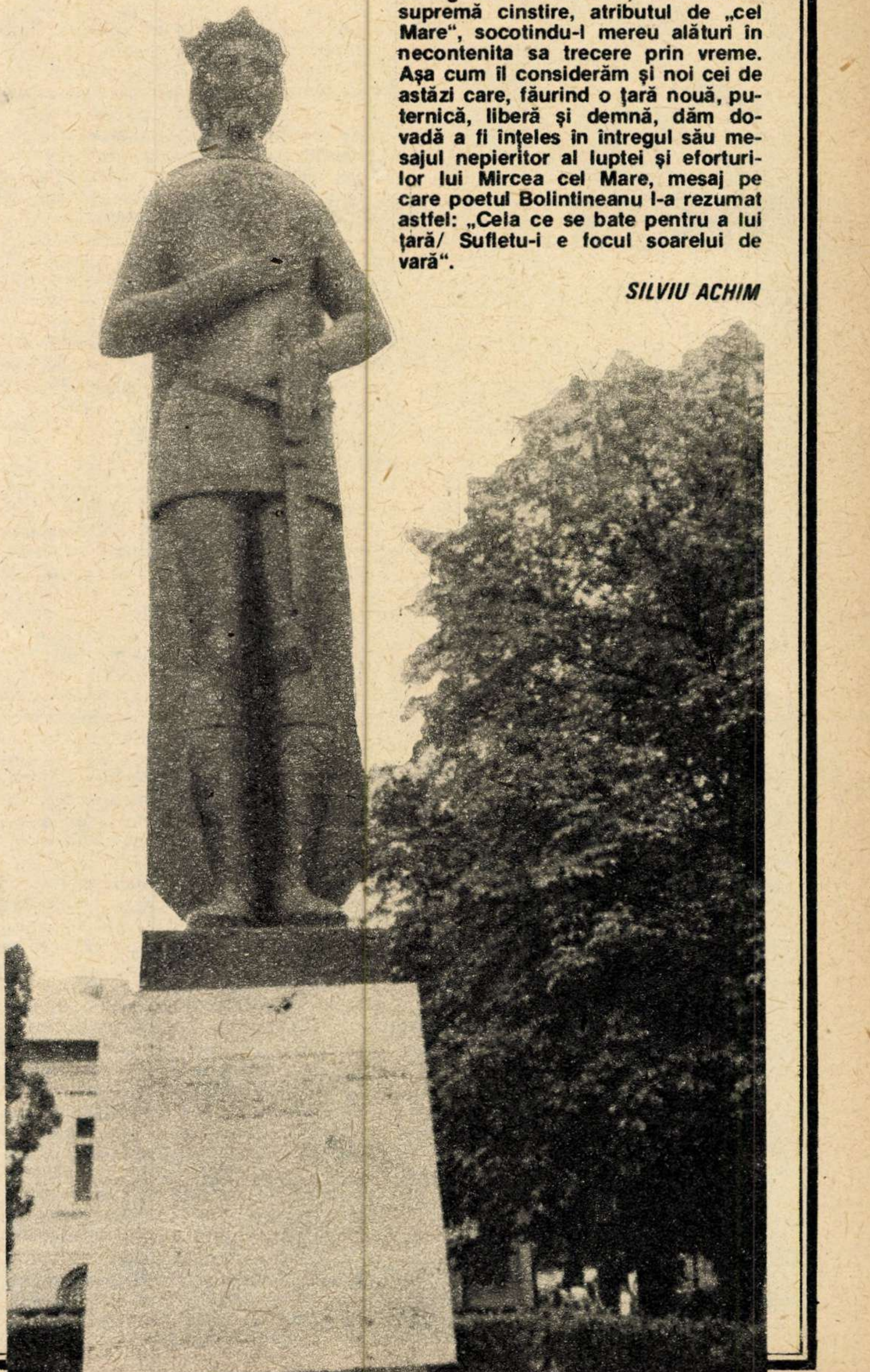

O ȘCOALĂ A MĂIESTRIEI ȘI A CURAJULUI

„Navigam, intr-una din zile din vara acestui an, in larg, intre Sevastopol și Odesa. Cer senin, mare plată, cu alte cuvinte o zi splendidă. Dintr-o dată insă, pe cerul acela ca sticla de limpede apare un nor mare și negru, care vine și se oprește chiar deasupra noastră. Și brusc se stirnește vintul. Un adevărat uragan, urmat la scurt timp de o ploaie torențială. Pur și simplu se prăvălea peste noi, de sus, un zid compact de apă, o tornadă cum n-am mai văzut, deși am străbătut ani in șir mai toate mările și oceanele lumii. Am fost apoi martorii unui fenomen rar: sub ochii noștri, intr-o amețitoare rotire, apa mării era sorbită in sus, spre nori, cu pești și cu alte viețuitoare marine mai mici. O trombă de-o violență rar intilnită. Și vasul nostru, cu noi la bord, se afla chiar

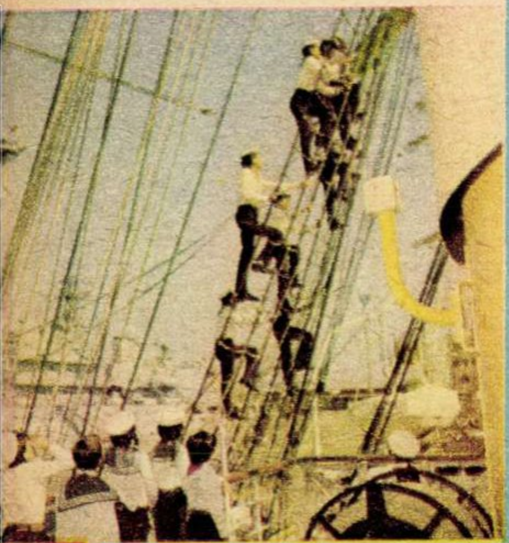

in mijlocul acestui uriaș virtej. Dar l-a infruntat cu succes și a ieșit cu bine și din această incercare. Așa cum a ieșit din multe situații asemănătoare. Și asta datorită atit calităților lui deosebite — rezistență, suplețe și manevrabilitate de inaltă clasă —, cit și măiestriei și curajului de care a dat dovadă, și de această dată, echipajul lui."

...Ne aflăm, cu toții — un grup de pionieri și citeva cadre didactice din Constanța, precum și noi, doi reporteri ai revistei — intr-o lume cu totul și cu totul deosebită, intr-un univers marinăresc așa cum „a fost odată" și cum azi rar, foarte rar mai poate fi intilnit in lume: imprejurul nostru — catarge și vergi, și tot felul de vele (focuri, straie, rande și altele), și parime de cinepă savant aranjate, și punți de lemn, și timona tot din lemn (tipul de roată cu spițe), și porta-voci de pe timpul bunicilor. Totul e atit de nou și de interesant pentru noi! Să vedem cu ochii noștri, să atingem cu miinile noastre obiecte și dispozitive despre care pină acum am citit doar in cărțile cu subiecte marinărești sau le-am văzut doar pe ecrane, in filme de epocă!...

Sintem la bordul bricului „Mircea". Și tocmai despre el, despre nava-școală a marinei noastre militare pe care o vizităm, ne vorbește căpitanul de rangul I Ilie Drăgușin.

Alfabetul marinăritului de la A la Z

— „La front, pe vergi!". „Gabierii sus!", „La scote, mure și fungi!" „Pregătiți pentru brațat!".

Nu, nu asistăm, cum v-ați putea inchipui, la un exercițiu desfășurat la bordul bricului „Mircea". Abia intors din ultimul marș de instrucție desfășurat pe Marea Neagră, noi am găsit vasul ancorat in portul Constanța, cu velele strinse, studenții Institutului de marină militară fiind plecați in vacanță. Dar privind la complicata arboradă a vasului, ni-i inchipuiam ușor pe cei maximum 160 și minimum 120 de viitori ofițeri de marină urcați pe catarge și vergi, prezenți la celelalte posturi ale navei, executind cu promptitudine aceste comenzi de sute de ani intrate in vocabularul marinăresc.

— E un spectacol extraordinar! — ne spune căpitanul de rangul III Constantin Moșescu. Fiecare știe precis ce are de făcut și se străduiește să-și execute misiunea cit mai bine. Și dintr-o dată vezi cum vasul prinde viață, cum incepe să se miște, cum ia viteză și se avintă spre larg.

Sintem incintați de tot ceea ce vedem și aflăm despre această navă, unică in cadrul flotei noastre și una dintre puținele de acest fel din lume: și de ordinea și curățenia desăvirșite de la bordul ei; și de cabinele elegante; și de dotările aflate la dispoziția marinarilor — club (unde se poate citi, juca șah, viziona filme), brutărie, camere frigorifice și multe altele; și de marea autonomie a acestui vas care, deși mic (67,84 m lungimea corpului, 12,50 m lățime, 1 630 t deplasamentul) poate parcurge 5 000 de mile marine (circa 9 000 de kilometri) fără escală... Și totuși dintr-un punct de vedere sintem nedumeriți. De ce mai e necesară azi o astfel de navă-școală cu pinze? Azi, cind mările și oceanele lumii sint străbătute de vase ultramoderne, unele dintre ele fiind propulsate cu energie nucleară?

— Pentru că numai pe o asemenea navă se poate invăța alfabetul marinăresc de la A pină la Z — ni se răspunde.

Și din explicațiile pe care ni le dau cu amabilitate ofițerii și marinarii aflați la bordul lui „Mircea" înțelegem pină la urmă și sintem convinși că numai pe o astfel de navă se pot invăța și deprinde temeinic termenii și comenzile marinărești tradiționale, se pot descifra tainele navigației de bază, cea după hartă și busolă, după aștri cerești, ceea ce uneori le este necesar și marinarilor de pe cele mai moderne vase. În plus, manevrarea unui asemenea vas cere din partea oamenilor de la bordul lui o extraordinară organizare și coordonare a tuturor mișcărilor, curaj și promptitudine, efort și răbdare, precum și un inalt spirit de echipă. Nu-i deloc ușor să te cațeri pe fungi și pe vergi pină la peste 40 m inălțime și să stringi sau să desfaci velele pe vreme bună sau rea, pe mare calmă sau pe furtună. Nu-i la indemina oricui să comande sau să manevreze, să conducă pe mare o asemenea corabie. Și cei care invață și reușesc această performanță ajung marinari de nădejde, adevărați „lupi de mare". Și-n plus, bărbați puternici și dirji, căliți și fizic, și moral, oameni care nu se mai lasă — nici pe mare, nici in viață — clătinați de orice vint, de orice intimplare neplăcută.

Mii de astfel de marinari au fost educați și formați la bordul bricului „Mircea" de-a lungul celor aproape 50 de ani de existență a acestuia. Citeva zeci de generații. Și sint formați și crescuți in continuare. În timpul anului de invățămint, studenții Institutului de marină militară vin la bordul bricului „Mircea" unde profesorii lor le predau lecții practice și uneori ies cu vasul in larg pentru 2—3 zile. Dar cel mai mult invață ei marinăria in timpul marșurilor de instrucție desfășurate in fiecare vară, de obicei in luna iulie, pe Marea Neagră sau pe Marea Mediterană, uneori chiar și in Oceanul Atlantic.

Marinarii noștri — printre cei mai buni din lume

— Să știți — ne spune căpitanul de rangul I Ilie Drăgușin, el insuși fost „ucenic" la bordul bricului „Mircea" cu mulți ani in urmă — că marinarii noștri sint considerați și apreciați, pe toate mările și oceanele lumii, ca unii dintre cei mai buni. Și asta pentru priceperea, curajul, modestia și spiritul lor de intrajutorare, pentru patriotismul fierbinte de care dau dovadă in toate imprejurările. Să vă mai povestesc o intimplare convingătoare in acest sens, in care e vorba tot despre „Mircea".

In 1965 s-a hotărit să i se facă acestuia prima reparație capitală. Pentru operația aceasta trebuia remorcat pină la Hamburg, in șantierul unde a fost construit cu aproape 50 de ani in urmă. Ne-am hotărit să-l ducem noi,

NS MIRCEA
CONSTANȚA

cițiva ofițeri și marinari din portul Constanța, care ne făcuserăm ucenicia la bordul lui. Printre ei mă aflam și eu. Am plecat la drum in octombrie, cu bricul remorcat de două vase mici. Totul a decurs normal pină in golful Biscaia, renumit pentru furtunile lui din această perioadă a anului. Aici ne-a prins un uragan de o violență incredibilă: vint de forța 12, valuri de 14 metri inălțime. Parimele de remorcaj, deși din oțel și groase cit brațul unui om voinic, s-au rupt și bricul, cu echipajul la bord, a intrat in derivă. Împins peste o geamandură marină mare cit un bloc, a fost lovit și spart in mai multe locuri. La S.O.S.-ul nostru ne-au răspuns două vase de salvare franceze, care după ce s-au apropiat au cerut ca echipajul să părăsească nava. Răspunsul pe care l-au primit a fost laconic și categoric: „Echipajul nu-și părăsește vasul!". Oamenii de la bord, ofițeri și simpli marinari deopotrivă, au făcut atunci dovada unui curaj și eroism care i-a impresionat profund pe marinarii francezi: au astupat găurile de apă, au scos apa din vas cu toate mijloacele posibile, luptindu-se din răsputeri cu stihiile dezlănțuite ale mării. Și pină la urmă „Mircea" a ieșit incă o dată invingător, ajungind cu bine pe șantierul de destinație unde in citeva luni a fost din nou reintinerit...

O armonioasă imbinare intre trecut și prezent

Intrind in cabina comenzii de navigație, unde ne intimpină, amabil ca toți ceilalți marinari aflați la bord, căpitanul locotenent Mihai Greere, avem o surpriză dintre cele mai mari. Parcă am fi făcut, brusc, un salt peste citeva secole, din trecut pină in prezent. Privind in jurul nostru, nu ne vine să credem că ne mai aflăm incă la bordul acestui vas cu pinze, ci pe o navă de ultima oră. Peste tot, numai aparatură ultramodernă: radare care „văd" obstacole in față și in spate la zeci de mile marine, o sondă electronică ce indică permanent adincimea apei, un goniometru, un anemometru care redă automat direcția și puterea vintului, un alt aparat, care recepționează și desenează pe o hirtie specială hărțile meteorologice atit de necesare pentru ocolirea furtunilor, ceasuri electronice repetitoare, receptoare și emițătoare, radiotelefoane și altele. Și cind mai ni se spune că in „pintecele" vasului se află și e pus in funcție, ori de cite ori e nevoie, un motor Diesel de 1 100 C.P., care-i permite acestuia să se deplaseze cu 9,9 noduri pe oră, ințelegem că bricul „Mircea" este o măiastră imbinare intre trecut și prezent in domeniul marinăritului, care oferă „ucenicilor" de la bordul lui condiții dintre cele mai bune de pregătire in această grea, dar atit de frumoasă, de romantică meserie de ofițer de marină militară.

La revedere și... pe curind!

Părăsim bricul „Mircea"

Ne indepărtăm de navă. Din cind in cind insă ne intoarcem și-o mai privim o dată. Și intre timp ne impărtășim impresiile. Mihai Sirbu (clasa a VII-a, Școala nr. 32) a fost profund impresionat atit de ospitalitatea marinarilor cit și de condițiile de viață pe care le au la bord. Mădălina Login (clasa a VIII-a, Școala nr. 36) a reținut in mod deosebit ingemănarea dintre vechi și nou, dintre vasul cu pinze pe de o parte și cel cu motor și cu aparatură de comandă dintre cele mai moderne pe de alta. Toți iși dau cu părerea. Doar Bogdan Zeciu (clasa a VII-a, Școala nr. 11) tace. Cind să ieșim de pe chei, se-ntoarce și Bogdan si zice:

— La revedere! Și pe curind!

— De ce pe curind, Bogdane? Ai de gind să-l mai vizitezi?

— Nu. Vreau să invăț la bordul lui. Pentru că vreau să mă fac ofițer de marină...

CONSTANTIN DIACONU
Foto: MIHAI NIEDL

„Limba noastră-i o comoară”

Limba Română este acel teritoriu unic de pe Pămîntul Oamenilor unde s-a născut și încă viețuiește SINGURUL DOR.

Iată de ce pentru mine și pentru cei de-un vis cu mine, adică urmașii mei întru nume și cuvinte, ziua în care-mi îngădui să cred că putem mîngîia, cu dragoste și pioșenie, hotarul Limbii Române este ziua în care rostim pentru întîia oară numele țării. Limba Română este însăși viața noastră, cum tot ea înseamnă pîine, fluviu sau munți, muncă și rod, lumina de azi și cea a viitorului.

George Țărnea

PRIVELIȘTE ROMÂNEASCĂ

GEORGE ȚĂRNEA

Prilejul înnoit întruna,
Pe nesfîrșita vremii cale,
Al soarelui să cheme luna,
Al dealului s-apună vale.

Un cîmp albastru-n geana zării
Arat de dor pînă la stele,
Alt cîmp cu maci la tîmpla țării
Și grîul sprijinit pe ele.

Priveliște nespus de-adîncă
Și dragostea cea mai de seamă,
A palmelor, cînd poartă muncă,
A inimii, cînd spune „Mamă”.

Izvor deprins cu limpezimea
Precum o pasăre cu zborul,
Semeții munți cu înălțimea
Și Dunărea, și Tricolorul.

Din nou cu condeiul în mînă

Deși nu mă îndoiesc că în timpul acestei lungi și frumoase vacanțe ați avut nu numai o singură dată prilejul de a scrie (cîte nu sînt de scris într-o vacanță!), am ales acest titlu pentru reîntîlnirea noastră pentru că, iată, de cîteva zile școala a început și odată cu ea preocupările voastre — să le zicem „sistematice” — pentru limba română, materie fundamentală în școala noastră.

La ce ar fi bine să ne gîndim acum, cînd creioanele, pixurile și stilourile au pornit din nou să înșire fraze de-a lungul liniilor subțiri ale caietelor, cînd trebuie să fim atenți la ceea ce spunem, nu numai la „română”, ci și la toate celelalte materii?

În primul rînd, ar fi bine să ne aducem aminte că utilizarea limbii în vorbire și în scris se face potrivit unor **norme** și **reguli** care îi asigură unitatea și continuitatea.

În al doilea rînd, ar fi bine să ne amintim mereu că folosim limba română nu doar la orele de limba română, ci și la toate celelalte materii. Nu trebuie să ni se pară că, dacă matematica sau științele naturii se ocupă de problemele lor specifice, ne este permis să le expunem oricum. De altfel mă îndoiesc că ați putea dovedi o bună pregătire la celelalte obiecte dacă nu ați ști să vă exprimați clar și corect.

Și, pentru că veni vorba despre asta, să luăm cîteva exemple. Mai auzi cîte un elev care spune **șalopetă** în loc de **salopetă, șurup** în loc de **șurub, șpiral** în loc de **spiral,** gîndind probabil că n-are nici o importanță cum le spui, important fiind să știi despre ce e vorba.

Așa să fie?

Efectul nu reprezintă doar o anumită comoditate și neglijență în pronunțare, ci și o adevărată nepăsare față de normele generale care pot duce la modificări și mai mari ulterioare; ar însemna că dorim să anulăm caracteristici fundamentale ale limbii noastre, or nimeni nu se gîndește la așa ceva.

În sfîrșit, ar mai trebui să ne gîndim mereu că, pe lîngă corectitudine și frumusețe sau, poate, înainte de frumusețe, exprimarea noastră — mai ales cea scrisă — trebuie să fie clară, logică. Mă refer, desigur, la exprimarea noastră curentă, de la alte materii decît „româna”, ca să zic așa. Iată, citesc o relatare a unei excursii de vacanță în jurnalul unei fetițe: „Am ajuns la muntele N. lîngă care se află lacul X. Vîrful lui (al cui? al lacului?) este acoperit cu brazi, iar apele sale (ale cui? ale muntelui?) sînt limpezi și reci”. Sigur că pînă la urmă am înțeles despre ce este vorba, dar asta m-a obligat la un efort suplimentar care mi-a abătut atenția exact de la ceea ce ar fi trebuit să urmăresc — modul în care mica mea prietenă își înfățișa impresiile din excursia făcută.

La multe aspecte va mai trebui să fim atenți, acum, cînd un nou an școlar a început, exprimîndu-ne, oral sau scris, în limba noastră maternă, limba română. Cum însă despre acestea vom mai avea prilejul să vorbim în paginile revistei, deocamdată vă urez succes la învățătură și numai note mari la... toate materiile!

CEZAR TABARCEA

Atelier literar

O frumoasă și elegantă carte de poezii scrise de purtătorii cravatei roșii cu tricolor din București a fost recent editată de Palatul pionierilor și șoimilor patriei sub titlul „Mlădițe literare”. Divers ca tematică și cu frumoase realizări în planul artistic, acest volum de poezii reprezintă de fapt un vibrant omagiu adus de un grup de poeți-pionieri patriei, partidului, părinților copilăriei fericite, viitorului. Scrise într-o frumoasă și îngrijită limbă română, poeziile constituie un adevărat florilegiu al dragostei prin care ei își exprimă iubirea față de limba noastră română. În zîmbetul ei pentru mama, Mihaela Andonoaiei mărturisește sensibil și emoționant că „Sufletul meu e cuprins de o lumină lină/ Asemeni unor izvoare,/ Ce brăzdează cerul/ Așa cum îți zîmbesc eu azi”. Într-o floare de cais, Beatrice Tutunea, cu multă sensibilitate și prospețime spune: „Mi-ai picurat floare de cais pe frunte; mi s-au aprins cununi de stele în gînd/ Cu miros de meri/ în ochii mei scăldați de simfonii de vis”, referindu-se la copilărie, la mama. „Îmbracă-te în alb minune țară/ Aceasta-i culoarea vieții pe pămînt/ Idealul celor pentru care/ Pacea nu e doar un cuvînt”, se exprimă cu înțelepciune și înfiorare Ruxandra Constantinescu. Iar Liviu Victor Voica se crede, și-i frumos așa; „Un grădinar de stele, în jocul meu sînt/ Lumina bob cu bob/ o seamăn pe pămînt”.

Prin tot ce este și se înfățișează această carte de poezie pură, luminoasă și plină de emoție este rezultatul unei munci îndelungate în cenaclul „Mihail Eminescu” de la Palatul pionierilor și șoimilor patriei, unde grija pentru frumusețea limbii, pentru expresia literară emoționantă, trăită cu însuflețire reprezintă adevărate mijloace prin care poezia se realizează pe deplin. Avem curajul să credem că unele dintre aceste mlădițe literare vor deveni în curînd pomi de valoare în poezia noastră nouă, puternică și plină de patosul iubirii de patrie, de neam, de viitor. Îi așteptăm pe tinerii amatori și pe mai departe cu alte și alte rezultate, tot atît de frumoase, ca de altfel pe toți copiii care scriu și activează în cenaclurile din țară, din școli sau case ale pionierilor și șoimilor patriei. Un frumos succes le dorim, un frumos viitor.

ION CRÎNGULEANU

Ați întrebat? Vă răspundem!

ZORICA PETRAȘCU, SULINA: Cînd a fost inventat becul electric?

Becul electric a fost inventat... de două ori! Prima oară în 1854, de către Heinrich Goebel. Becul său avea filament de bambus carbonizat, dar nu s-a putut impune din lipsa surselor de curent continuu. În 1879 lampa electrică a fost inventată pentru a doua oară de Th. A. Edison. Becul său avea filament de carbon. Ca să ajungă la această soluție, marele inventator a făcut sute de încercări cu diferite materiale. Prezentarea în 1881 a iluminatului electric la Expoziția mondială a electricității de la Paris a dus la o rapida raspîndire a lui. Ulterior au fost aduse perfecționări becului electric, introducîndu-se filamentul metalic: de osmiu (1898), wolfram (1908), mai întîi liniar, apoi spiralat (din 1909). După lampa cu vid, în 1900 este realizat becul cu vapori de mercur. În 1909 începe folosirea gazelor inerte. Cu începere din acest an se introduce umplerea becurilor cu un amestec de azot și argon. În anul următor se propune realizarea tuburilor cu neon, a căror fabricare începe în 1913, cînd se aprind primele reclame luminoase folosind aceste tuburi. În 1934 apare becul cu kripton, din 1935 acest gaz fiind amestecat cu neon.

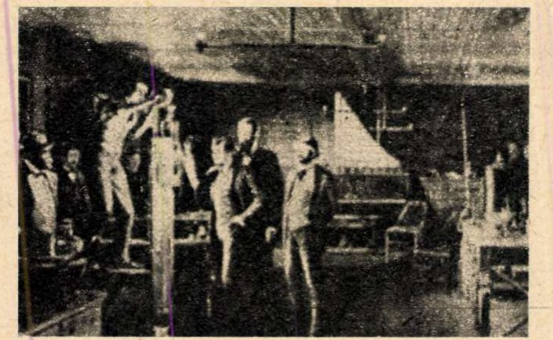

ANGELA ROTARU, BOTOȘANI: La ce sînt folosiți porumbeii călători?

Din cele mai vechi timpuri, porumbeii sînt întrebuințați la transmiterea știrilor, a mesajelor. Ei sînt amintiți încă de Pliniu cel Bătrîn. Grecii mai utilizau porumbeii voiajori și pentru anunțarea rezultatelor la jocurile olimpice.

În veacurile VII—VIII, în orientul arab se organizează o rețea de poștă cu porumbei, care leagă orașele mai importante, în acest scop construindu-se turnuri speciale, din loc în loc, pentru ei.

Pînă la organizarea stațiilor telefonice și de radioemisie, porumbeii voiajori au fost folosiți și de corespondenții ziarelor pentru transmiterea rapidă a știrilor.

În multe domenii ei sînt folosiți și astăzi de personalul farurilor, de unii alpiniști, în cercetarea științifică.

Sînt cunoscute circa 350 de rase de porumbei, din care 200 sînt răspîndite și în țara noastră.

Porumbeii voiajori se deosebesc de ceilalți prin viteza lor de zbor și excepționalul simț de orientare, ei întorcîndu-se la porumbărie de la distanțe foarte mari.

Viteza de zbor a porumbelului voiajor în condiții atmosferice normale este de 60 km/oră, iar în cazul unui vînt favorabil poate ajunge pînă la 100—130 km/oră. În țara noastră, în ultimii ani s-a obținut, pe distanțe de 240—430 km, o viteză de 77,6—83,7 km/oră.

Porumbeii sînt ținuți în porumbare amenajate, în funcție de posibilități, prin podul caselor de locuit, în magazii sau adăposturi construite special. Locul trebuie astfel ales încît porumbeii să aibă vedere liberă și să poată porni și sosi direct la porumbărie. Cea mai bună orientare este spre est sau sud-est, deoarece permite pătrunderea razelor de soare în interior aproape tot timpul zilei.

Porumbeii se hrănesc aproape numai cu grăunțe întregi, mai ales de cereale, apoi de leguminoase și alte semințe. Cei de talie mică și mijlocie consumă zilnic 25—50 g boabe; porumbeii mai grei — pînă la 80—90 g.

DISPECER „CUTEZĂTORII"

Doresc să corespondeze pe teme de...

Informatică: Mihai Bușe, Str. Mioriței bl. 3, ap. 24, Tîrgu Jiu, jud. Gorj, cod 1400.

Electronică: Bogdan Borcan, 13 ani, Borlești, com. Mastacăn, jud. Neamț, cod 5622.

Modelism: Dan Istrate, Str. V.I. Lenin nr. 36, sc. C, etaj 1, ap. 5, Rădăuți, jud. Suceava, cod 5875; Petrică Drăgușin, 13 ani, Str. Gării nr. 940, com. Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman, cod 0633.

Astronomie: Mircea Bolgar, Str. Semaforului, bl. 28, etaj 5, ap. 20, Sibiu, jud. Sibiu, cod 2400.

Zoologie: Anca Constantinescu, Str. Nicolae Titulescu nr. 4 A, bl. 30, sc. C, etaj 1, ap. 2, orașul Găești, jud. Dîmbovița, cod 0150.

Beletristică: Irina Negoescu, Str. Dr. Petru Groza, nr. 60 A, bl. 46, sc. B, etaj 2, ap. 15, Constanța, cod 8700; Birton Margit, 13 ani, Str. I. Chendi, nr. 35/A, Sighișoara, jud. Mureș, cod 3050; Daniela Păsărică, com Văleni, jud. Olt, cod 0867; Luminița Aileni, 14 ani, com Verești, jud. Suceava, cod 5817; Constantin Marin, com. Perișoru, jud. Călărași, cod 8578; George Istrate, 14 ani, Str. Căpitan Dobrilă Eugeniu nr. 23, bl. V 5, sc. C, ap. 43, Constanța, jud. Constanța, cod 8700.

Rebus: Marin Ciobanu, 14 ani, com. Viișoara, jud. Botoșani, cod 6869; Rodica Cîrnățel, 13 ani, sat Tabăra, com. Bivolari, jud. Iași, cod 6680.

Atelier PRACTIC

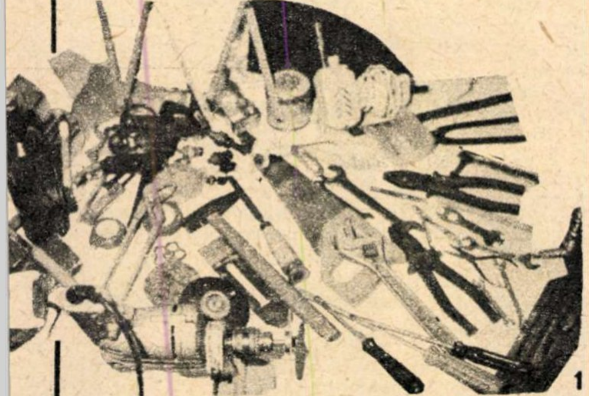

1

TRUSA DE SCULE A MICULUI GOSPODAR

Dragi copii, în acest număr al revistei vă voi da cîteva idei extrem de utile pentru a vă alcătui o mică trusă pentru ca apoi, odată sosiți din vacanță, să puteți participa cu priceperea vîrstei voastre, alături de părinți, la remedierea micilor defecțiuni ivite iminent în orice gospodărie.

Cam ce ar trebui să cuprindă această trusă: ciocan, șurubelnițe diferite, ferăstrău de mînă, patente diferite, clește pentru scos cuie, o trusă pile diferite, ferăstrău pentru tăierea metalului, daltă pentru lemn, cheie franceză, metru tîmplărie sau ruletă, șmirghel, pensule diferite, pistol electric de lipit, mașină electrică de găurit metal sau lemn (bormașină) cu trusă de spirale și freze, bandă izolatoare, vaselină, o bucată de cauciuc din care se pot efectua diferite garnituri, un recipient în care veți avea o soluție degresoare (benzină, petrol), etc. (foto 1). Pentru a avea toate aceste ustensile într-un loc sigur și pentru a se umbla ușor la ele, le puteți aranja estetic într-o servietă uzată, o cutie de lemn sau de metal (foto 2).

MIHAI CORNELIU

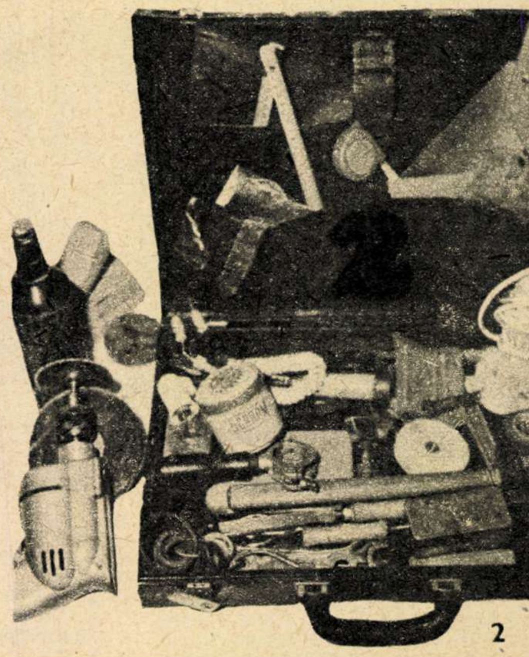

2

MICROENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

PODURILE PE TERRA

Oamenii au construit dintotdeauna și pretutindeni: construcțiile exprimă vocația creatoare a omului și poartă peste secole și milenii mesajul umanist al unor generații către celelalte.

În rîndurile care urmează vă propun o scurtă călătorie imaginară din lumea fascinantă a podurilor, un gen de construcții care îmbină armonios monumentalitatea și masivitatea cu miniatura și lucrarea în filigran a lemnului, betonului, fierului sau pietrei.

Podurile se împart în cele mai diferite categorii. Iată, de exemplu, lungimea și destinația: podul peste strîmtoarea Bosfor, construit între anii 1970—1973, lung de numai 1 008 m, leagă două continente, unind partea asiatică de cea europeană a frumosului oraș turcesc Istanbul. Acest pod rutier — care face parte din categoria podurilor suspendate — a devenit insuficient pentru traficul deosebit de intens din ultimii ani și în luna mai 1985 un alt pod, paralel și situat puțin în vestul lui, a început să fie construit.

Să trecem Oceanul Atlantic și să ajungem în sudul S.U.A. —, statul Louisiana, unde a fost construit cel mai lung pod din lume, avînd peste 38 km. El se numește Pontchartrain Causeway, traversează lacul Pontchartrain și este destinat circulației rutiere; de fapt sînt două poduri paralele, pe fiecare circulîndu-se într-un singur sens: primul a fost dat în exploatare în anul 1956, iar al doilea în anul 1969. În timp ce primul este susținut de 2 243 de piloni, cel de-al doilea are numai 1 500 de piloni de susținere. Construcțiile sînt de o mare simplitate, podurile impresionînd numai prin dimensiunile neobișnuite: de altfel în lume nu există la ora actuală poduri mai lungi de 14 km. În afara celor amintite, din S.U.A., cel mai lung pod a fost construit în Asia, în Malaysia, țară insulară și peninsulară totodată. Podul a fost construit pentru a uni insula Penang de partea continentală a țării și are lungimea de peste 13 km.

O categorie de poduri care impresionează în mod deosebit este aceea a podurilor suspendate. Clasificarea lor se face după deschiderea (adică distanța) cea mai mare dintre doi piloni de susținere. Asistăm la o adevărată competiție a recordurilor la aceste poduri. În anul 1931 a fost construit podul „George Washington", lung de peste 1 100 m, pentru a uni insula Manhattan de New Jersey, în New York; pe el circulă zilnic 200 000 de autovehicule; peste 33 ani, tot la New York, între Brooklin și insula Staten a fost construit un pod mai lung, tot suspendat, cu deschiderea de 1 298 m, destinat circulației rutiere. Recordul lui nu a rezistat decît 17 ani, fiindcă în anul 1981 în Marea Britanie a fost „aruncat" peste estuarul Humber un pod avînd deschiderea de 1 410 m; în acest fel recordul a fost adus în Europa. Astăzi el este cel mai lung pod suspendat din lume, dar peste numai cîțiva ani — adică spre sfîrșitul secolului — recordul se va muta în Japonia prin construirea unui pod suspendat mai lung cu 370 m; podul „Akashi Kaikyo" face parte dintr-un sistem complex de poduri — pentru circulația rutieră și feroviară — care se construiesc peste Marea Interioară Seto, unind insulele Shikoku și Honshu. Așa precum se știe, prin construirea acestui sistem de poduri, Japonia nu va mai fi un arhipelag, toate cele patru mari insule fiind unite prin legături stabile (între insulele Honshu și Hokkaido din nord a fost construit cel mai lung tunel din lume, de 53 850 m, iar între aceeași insulă Honshu și Kyushu, în sud, legătura se face de mai mulți ani prin tunelul Kanmon).

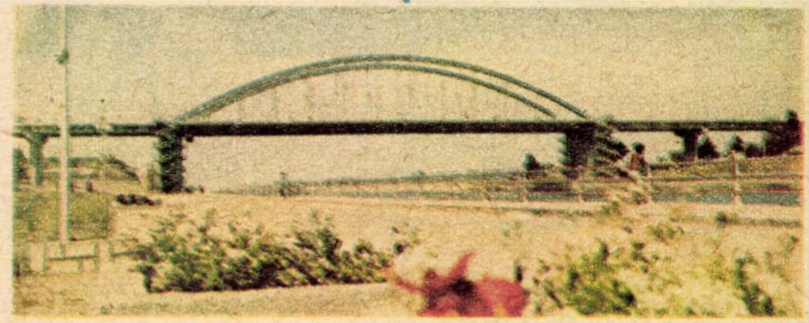

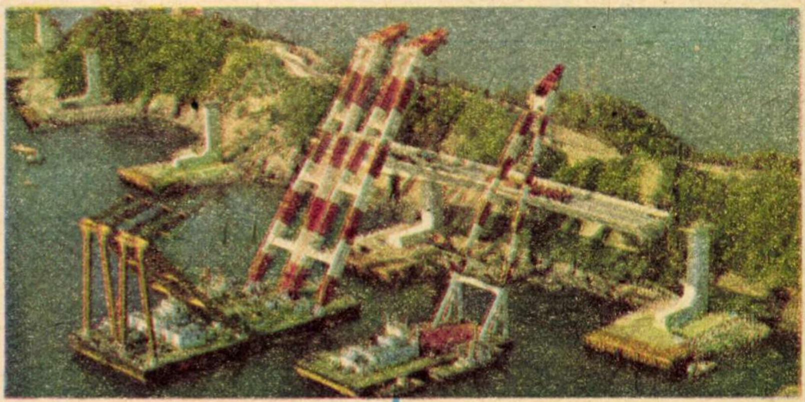

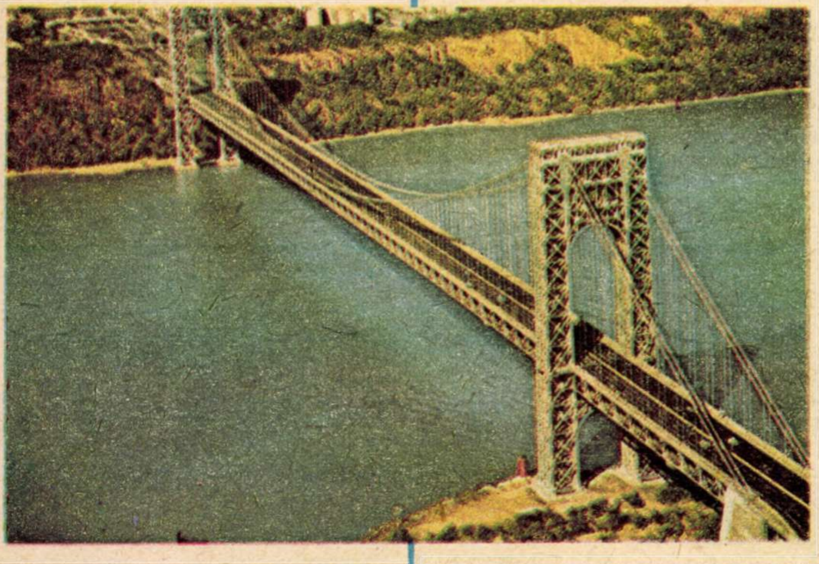

În afara podurilor-gigant există unele miniaturale, adevărate bijuterii care înnobilează personalitatea unui oraș. Acestor poduri nu dimensiunea le conferă personalitatea sau celebritatea, ci aspectul estetico-arhitectural, vechimea sau amplasarea în spațiul urbanistic. Iată cîteva exemple: Praga este traversată de apa Vîltavei și peste ea au fost construite multe poduri, dar podul — numit și „podul cu statui" — a fost construit încă acum cinci secole și nu există vizitator al „orașului de aur" care să nu-i admire arhitectura splendidă; Veneția ar fi știrbită în frumusețea ei unică fără faimosul pod Rialto peste Canal Grande, construit în anul 1541; Parisul are și el multe poduri peste Sena — de pe turnul Eiffel se pot vedea toate —, dar podul „Alexandru al III-lea" atrage cel mai mult privirile trecătorilor. Leningradul se bucură de o mare putere de atracție nu numai datorită Ermitajului sau Pedrodvorețului, ci și datorită podurilor sale construite peste Neva, care se ridică noaptea pentru a permite trecerea navelor spre Golful Finic sau invers.

V-ați întrebat vreodată cum ar arăta Dunărea fără poduri? Dar cele trei capitale pe care le desparte atît de armonios în două — Viena, Budapesta sau Belgrad — cărora în perspectivă li se adaugă și frumosul nostru București? Numai la noi în țară bătrînul fluviu se poate traversa cu ajutorul celor trei poduri construite în timpuri diferite, avînd însă fiecare frumusețea lui. Podul lui Apolodor a rămas, desigur, în istorie, dar el poate fi reconstruit astăzi numai în imaginația noastră. La sfîrșitul secolului trecut, inginerul român Anghel Saligny avea să devină celebru datorită construirii celui mai lung pod din Europa vremii sale; el are lungimea de peste 4 000 m și servește traficului feroviar peste Dunăre de aproape un secol; peste puțină vreme va trece și el în istorie, căci un alt pod — care să corespundă noilor exigențe de trafic — îi va lua locul. În anul 1954 Dunărea a primit un alt dar; de data aceasta de la constructorii români și bulgari. Este vorba de „Podul Prieteniei", lung de 2 224 m, legînd orașele Giurgiu și Ruse pentru a servi traficului rutier și pe calea ferată. În anul 1971 constructorii români au trasat un alt arc de cerc peste Dunăre la Giurgeni — Vadu Oii, prin care se scurtează mult drumul spre litoralul nostru însorit; el are lungimea de 1 500 m. Dacă punem la socoteală și drumurile construite pe coronamentele celor două baraje de la Porțile de Fier I și II, dacă mai adăugăm și noile bijuterii înălțate peste Canalul Dunăre-Marea Neagră, avem o imagine completă asupra Dunării înnobilate prin aceste construcții în care se reunesc măiestria artistică și rafinamentul tehnic al constructorilor români. Și Dunărea mai are de primit atîtea daruri de la ei!

CONSTANTIN CHIFANE-DRĂGUȘANI

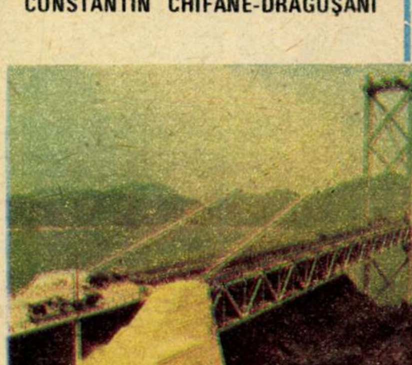

ISTORIA UNUI TABLOU AL MAESTRULUI

Corneliu Baba

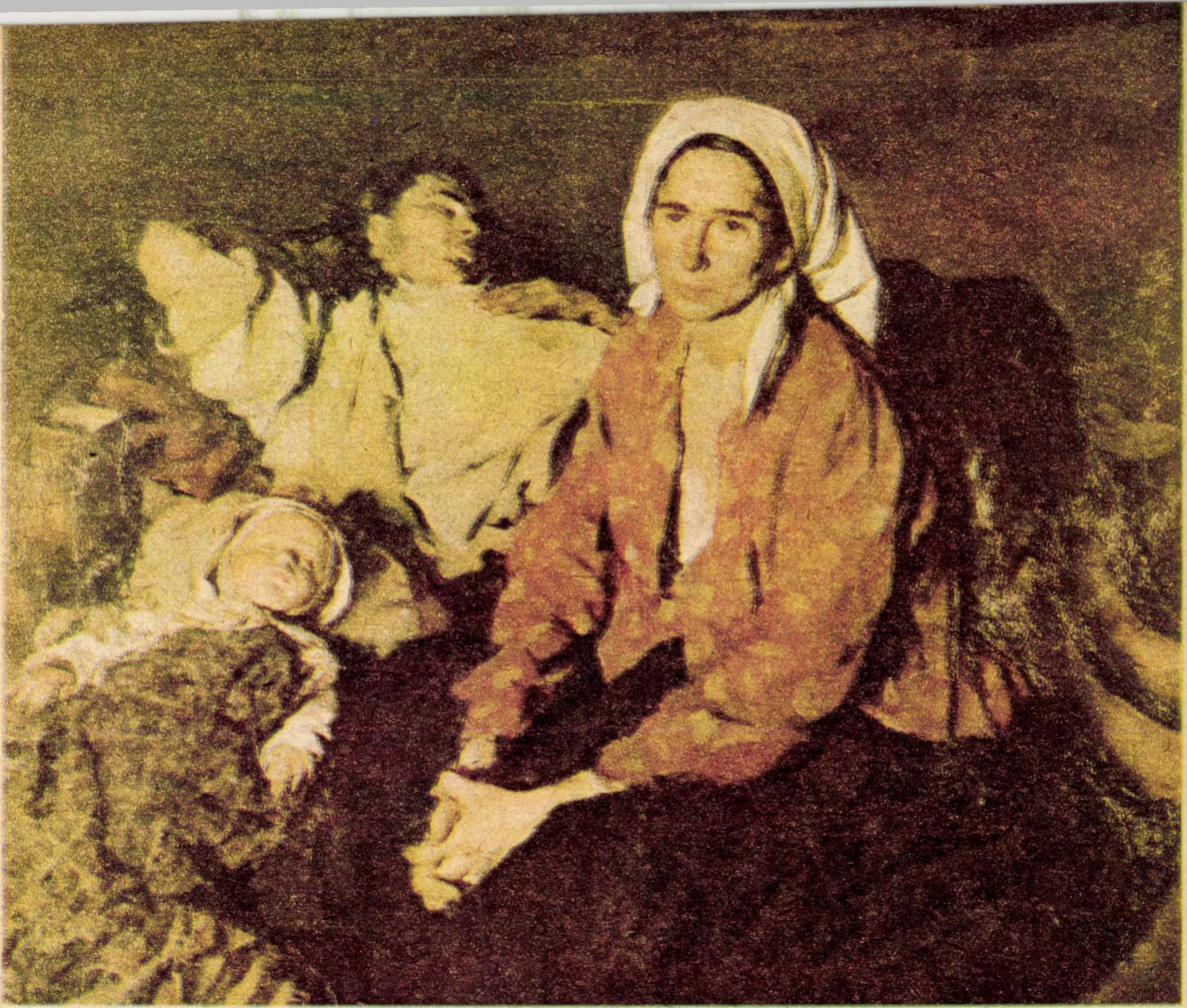

La cererea mai multor pionieri-pictori de la Şcoala nr. 2 din Hîrşova—Constanţa, colaboratorul nostru prof. univ. dr. DAN GRIGORESCU vă prezintă una dintre capodoperele artei moderne româneşti: celebrul tablou „Odihnă la cimp“.

Aceasta compoziţie pictată de maestrul Corneliu Baba in 1954 e una dintre operele cele mai importante ale artei moderne româneşti. Ea reprezintă un moment semnificativ al evoluţiei unei viziuni artistice în care lumea reală e înţeleasă în înfăţişările ei cele mai adevărate, cu o simplitate şi cu un simţ al echilibrului formelor care fac din autorul ei unul dintre fondatorii noii tradiţii a picturii noastre din această epocă a istoriei ei.

Artistul se afirmase mai ales ca unul dintre cei mai de seamă portretişti ai artei noastre: cu un an înaintea tabloului **Odihnă la cîmp,** el prezentase două portrete monumentale, impresionante prin puterea cu care surprindeau deopotrivă atitudinea modelului şi înţelesurile vieţii lui lăuntrice — Mihail Sadoveanu şi Lucia Sturza-Bulandra.

Un stil specific prinsese contur încă de pe atunci: pictura lui Baba era rezultatul unei sinteze complexe care se împlinea la întîlnirea dintre tradiţia artei româneşti cu aceea a picturii din Renaşterea italiană; construcţia compoziţională vădea o mare siguranţă a arhitecturii formelor, desenate cu forţă, cu o înţelegere exemplară a raporturilor între diversele detalii, între sensurile pe care le dezvăluia fiecare linie, fiecare pată de culoare.

Pe de altă parte, Corneliu Baba fusese întotdeauna atras de subiectele vieţii ţăranilor noştri; el continua, în felul acesta, tradiţiile picturii româneşti care, încă din cea de-a doua jumătate a secolului trecut, din vremea lui Theodor Aman şi, mai apoi, a lui Nicolae Grigorescu şi a lui Ioan Andreescu, a dat acestei teme un înţeles de adîncă omenie, de adevăr, ferit de pericolul sentimentalismului dulceag care pîndea pictura unor urmaşi ai lui Grigorescu, interesaţi mai ales de efectele decorative şi nu de înţelesurile adînci, dramatice ale vieţii din satul românesc de pe atunci.

Încă din 1943, Corneliu Baba pictase o compozţie intitulată **Întoarcerea de la sapă** (aflată astăzi la Muzeul Bruckenthal de la Sibiu). Însuşirile marelui desenator care e Baba, ştiinţa lui de a clădi o compoziţie perfect echilibrată, de a evoca un moment de mare simplitate din existenţa oamenilor obişnuiţi, de a-şi caracteriza personajele, desluşindu-le limpede trăsăturile portretului, viaţa lor interioară, se vădeau încă din această pînză de tinereţe pe care orice comentator al artei lui Corneliu Baba se cuvine să o privească cu luare-aminte.

Compoziţia din 1954 va fi urmată de altele, la fel de reprezentative pentru consecvenţa cu care Corneliu Baba s-a dedicat unui subiect atît de important în istoria vieţii româneşti de totdeauna. Dar **Odihnă la cîmp** e, fără îndoială, reperul cel mai clar al acestei legături sufleteşti dintre artist şi milioanele de muncitori de pe ogoarele României, cei care dau pîinea ţării. La zece ani de la realizarea compoziţiei, maestrul Baba îşi amintea că unii critici „au văzut drame prea mari în imaginea femeii“ care, în intenţia pictorului, „nu repezintă decît o femeie care veghează somnul bărbatului şi al copilului“. Şi se întreba cu deplină dreptate: „E oare prea puţin pentru tema unui tablou?“

Răspunsul, se înţelege; nu poate fi decît acela pe care îl implică explicaţia, de o mişcătoare simplitate, pe care o dădea pictorul într-un moment în care discuţiile referitoare la acest tablou pierdeau de atîtea ori din vedere sensurile lui esenţiale: „Dacă mă gîndesc acum la toate acestea, de fapt nici nu ştiu prea bine la ce m-am gîndit cînd am pictat tabloul; poate că m-am gîndit întîmplător la mama...”

Explicaţie de o mişcătoare simplitate în care se citeşte o întreagă atitudine artistică a unuia dintre cei mai importanţi pictori din perioada modernă a istoriei noastre de artă şi, prin el, a unei întregi direcţii întemeiate pe adevărurile fundamentale ale existenţei. Într-un spaţiu din care lipsesc orice amănunte de peisaj, ceea ce îndreaptă privirile spre grupul celor trei personaje, scena se desfăşoară cu o mare naturaleţe. Fundalul, de un brun grav, în care se desluşeşte culoarea pămîntului arat de curînd, contribuie la punerea în evidenţă a personajelor. O femeie, cu privirile pierdute în gol, cu trăsături calme, stă într-o atitudine obosită, puţin adusă de umeri. Trăsăturile frumoase, ochii liniştiţi, gestul mîinilor adunate în poală — toate comunică o atmosferă plină de duioşie ce se citeşte în fiecare amănunt al compoziţiei.

E o scenă cu totul obişnuită. Dar însuşirea marii arte de totdeauna e să descopere vibraţiile vieţii în adîncul acestor înfăţişări obişnuite ale vieţii. Creaţia lui Corneliu Baba are această însuşire supremă de a da înţelesuri profunde celor mai simple împrejurări ale traiului oamenilor.

Dacă în **Odihnă la cîmp** se spune o poveste, aceasta e povestea unei împrejurări obişnuite, al cărei înţeles se răsfrînge asupra atîtor alte împrejurări asemănătoare ce se petrec atît de des în viaţa semenilor noştri. Şi, tocmai prin aceasta, prin firescul şi prin simplitatea ei, devine simbolică pentru tot ceea ce este omenesc, pentru tot ceea ce e sensibilitate şi gînd al oamenilor de pretutindeni. Dar portretul femeii ce domină tabloul e acela al unei făpturi omeneşti **de la noi:** compoziţia lui Corneliu Baba vorbeşte despre un episod al vieţii celor de aici, despre un anumit fel specific de a privi viaţa.

SEMAFOR

SPORTUL ESTE PRINCIPALA VITAMINĂ A SĂNĂTĂȚII? DA!

spune invitatul nostru – lectorul universitar dr. Viorel Dumitriu

— Tovarășe doctor Viorel Dumitriu, interviul nostru este inspirat de o conferință pe care ați ținut-o la Brașov și la care au participat numeroși pionieri din acest oraș. Este sportul, realmente, o „vitamină“ a sănătății?

– De bună seamă că da! Viața n-ar fi posibilă fără vitamine, care, deși în doze infinitezimale, sînt absolut necesare țesuturilor, organelor, aparatelor și sistemelor ce compun corpul omenesc. Același lucru se poate spune și despre mișcare. Viața fiecăruia dintre noi ar avea de suferit fără mișcare, această stare naturală de existență a materiei vii, veritabilă vitamină pentru sănătate. Mișcarea este forma primară a exercițiului fizic, deci a oricărui sport. Toate procesele fiziologice și neuropsihice nu s-ar putea desfășura normal fără mișcare, materializată într-o diversitate de forme, de la simple plimbări seara, înainte de culcare, și pînă la grupe complexe de exerciții de gimnastică sau antrenamente de mare intensitate, ca în cazul celor care practică performanța.

— În lucrările dumneavoastră — peste o sută, publicate în țară și peste hotare — folosiți frecvent expresia de „inteligență motrică“...

– Expresia aceasta reprezintă o realitate, pentru toți aceia care – educatoare, profesori de educație fizică, învățători și învățătoare, cercetători și alții – cultivă la copii, începînd de la cea mai fragedă vîrstă, gustul pentru mișcare, pentru exercițiul fizic. Și nu neapărat din dorința de a-i aduce pe primele trepte ale măiestriei sportive, de a-i face campioni, ci pentru a le asigura o dezvoltare armonioasă, vigoare fizică, o stare de sănătate în măsură să le ofere o capacitate maximă de învățătură, de muncă.

— Am vrea să stăruim puțin asupra „inteligenței motrice“, intuind că aceasta reprezintă un element de referință în acțiunea de apropiere a copiilor de mișcare, de exercițiu fizic, în ultimă analiză de sport. Cum se realizează?

– Foarte simplu! Anume, prin preocuparea care trebuie să se facă simțită, încă din anii de grădiniță, pentru a forma la copii deprinderi de mișcare. Pentru a le cultiva asemenea deprinderi înseamnă a-i convinge și a-i determina să ajungă la o inteligență motrică. Odată ajunși să aibă asemenea deprinderi de mișcare, copiii nu vor mai simți nevoia unor îndemnuri de a practica exercițiul fizic, singuri și le vor alege pe cele preferate – în funcție de aptitudini, ei se vor fixa asupra unei discipline sportive, o vor îmbrățișa cu bucurie, cu satisfacția imensă pe care ți-o oferă, de pildă, înscrierea unui gol în poarta de fotbal sau de handbal, escaladarea unui pisc, parcurgerea unui bazin de înot pe toată lungimea lui sau o alergare cu obstacole.

— Deci totul pleacă de la deprinderile de mișcare...

– Absolut! Fără asemenea deprinderi, nici un copil nu va putea trăi bucuria mișcării, cu deosebire în aer liber – vara, într-o pădure sau pe plaja însorită a mării, iarna pe pîrtii, la săniuș sau pe oglinda de cristal a unui patinoar. Îmi amintesc de anii copilăriei mele cînd, la Galați, mă străduiam să învăț să înot. Mulți colegi de școală primară treceau înot Dunărea care, se știe, acolo are peste un kilometru lățime. Mi-a surîs să le urmez exemplul. Mi-a trebuit însă o mare voință, luni de muncă pentru a-mi forma deprinderea de a pluti și rezistența necesară pentru a „acoperi“ o distanță atît de mare. Sigur, primele tentative le-am făcut în ape mici, la Brateș, pentru a avea mai tîrziu certitudinea reușitei...

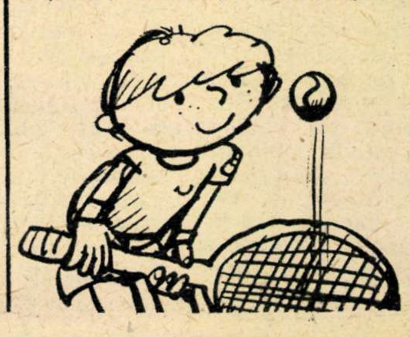

— La cel de-al 15-lea Congres al Grupului Latin de Medicină Sportivă ați pledat net pentru ideea unor deprinderi de mișcare, aceasta și ca o modalitate de a elimina din școală noțiunea de „scutit medical“...

– Consider că un copil care ocolește exercițiul fizic fuge, practic, de la lecțiile de sănătate. Nu intră în discuție cazurile cu deficiențe recunoscute, ci acelea ale unor elevi pe care din neînțelegerea necesității mișcării, părinții nu i-au îndrumat spre sport, spre un curs de inițiere la înot, gimnastică, schi sau atletism, ba chiar i-au dojenit ori de cîte ori se jucau în jurul casei, pe motiv că s-ar putea lovi sau zgîria.

Ce aș dori să mai subliniez este ca aceia care lucrează cu copiii, în casele pionierilor și șoimilor patriei, să acorde maximum de atenție formării unor deprinderi corecte de mișcare, pornind de la simple alergări și jocuri. Se va ajunge astfel la **o inteligență motrică la nivel de masă,** sportul demonstrînd cu prisosință că este – cum s-a dovedit, de altfel –, o „vitamină“ a sănătății!

Dialog realizat de **TIBERIU STAMA**
Ilustrația: **GABRIEL MIRON**

Sună clopoțelul

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	M	A	C	U	L	A	T	O	A	R	E
2	A	T	E	N	T	I	E	■	P	I	X
3	N	E	R	I	■	U	S	C	A	■	T
4	U	L	C	E	A	■	T	U	R	T	E
5	A	I	E	■	S	I	■	L	A	M	M
6	L	E	T	E	A	■	S	T	T	■	D
7	E	R	A	■	N	O	T	A	■	P	O
8	■	E	■	S	■	R	A	■	V	E	R
9	S	■	O	A	S	E	■	P	A	N	A
10	T	A	B	L	A	■	S	E	R	A	L
11	I	N	V	A	T	A	T	O	A	R	E

ORIZONTAL: 1) Caiete de notițe. 2) Necesară pentru înțelegerea lecției! Un toc cu pastă. 3) Localitate în India. A scoate umiditatea din plantele medicinale. 4) Oală mică de lut. Prăjitură (pl.). 5) Frumoasa nepoată a lui Carol cel Mare. Notă muzicală. Filolog suedez (sec. XIX—sec. XX). 6) Grind fluvio-maritim în Delta Dunării. Tip de satelit canadian de telecomunicații. 7) Perioadă istorică. Calificativ școlăresc. Din poveste. 8) Primele la răspuns! Prefix cu semnificație de adevărat. 9) Din schelet. Toc! 10) Scrisă cu creta. Învățămînt destinat celor aflați în producție. 11) Primul dascăl (fem.).

VERTICAL: 1) Cărți școlare. A cunoaște lecția. 2) Aici se formează priceperi și deprinderi de activitate practică (pl.). Între o clasă și alta. 3) A studia. Obiectiv (abr.). 4) Insulă în Marea Adriatică. Clasă. 5) Cult. Personalitate artistică de seamă (1831—1891), care a fondat prima școală de arte frumoase din București. Localitate rurală. 6) Asociația internațională a universităților (abr.). Lecții. 7) Metodă de apreciere a cunoștințelor. A ședea în bancă. Casete. 8) Este foarte învățată. Federația muncitorească panciprotă (abr.). 9) Ustensilă de laborator. Anotimpul vacanței mari. 10) Primele și ultimele rînduri. Tănase Marin. Mică trusă școlărească. 11) Lucrări scrise.

DICȚIONAR: ~~NERI~~, ~~AIE~~, ~~LAMM~~, ~~STT~~, ~~UNIE~~, ~~PEO~~.

Ana Moga

ARITMOCRIF

Completînd corect numele pe orizontale, veți obține pe verticala A-B numele celui care a făcut cunoscută în lume pasărea noastră măiastră.

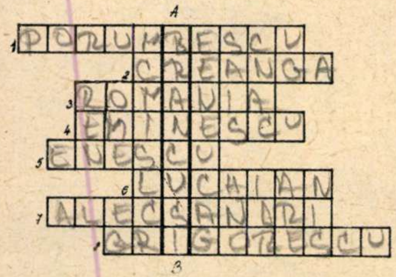

1) Ne-a dăruit **Baladă** *și* **Cîntec de 1 Mai.** *2) Are cele mai frumoase amintiri. 3) Țara în care s-au născut aceste mari personalități. 4) Luceafărul poeziei românești. 5) A fost un mare violonist, pianist, dirijor, compozitor și profesor. 6) „Un zugrav". 7) Bardul din Mircești. 8) Pictorul Războiului de Independență din 1877–1878.*

Elena Hoalgă și Miron Andraș
Școala Petros,
comuna Baru-Hunedoara

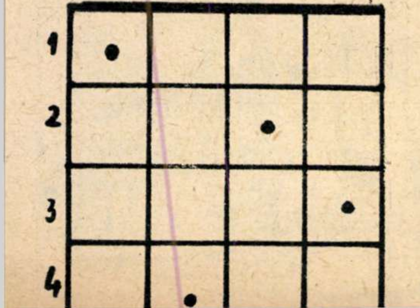

CONCURS DE SAH

PROBLEMA NR. 10

Diagrama sau controlul poziției:

Alb: Nb2, Nd3, Te5, Tf1, Rg1, Dg4, pioni a2, b3, c2, d2, f4, h2,, h6;

Negru: Ta8, Nc8, Tf8, Rg8, Dc6, Nf6, Ch5, pioni a7, b7, c5, e6, f7, g6.

Albul mută și dă mat în 3 mutări.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

RĂCORITOARE: Ventilator; Alecsandri; lichide; au; uca; titan; reza; ta; J.S.; undă; lac; arin; cadă; aci; ab; caz; pi; Ana; adieri; tot.
FANTEZIE ORARĂ: Neant — nevoi; inele — inimă; coteț — coșar; ortac — orare; lacom — lăcar; album — altoi; Erato — erete; lejer — leneș; acolo — acerb; banal — barbă; iarnă — iarbă; strop — stele.
LA ALERGARE: Sprint reușit (S printre U și T).
PĂTRAT: (desen)
PERSPICACITATE: Piesa în plus este 4.

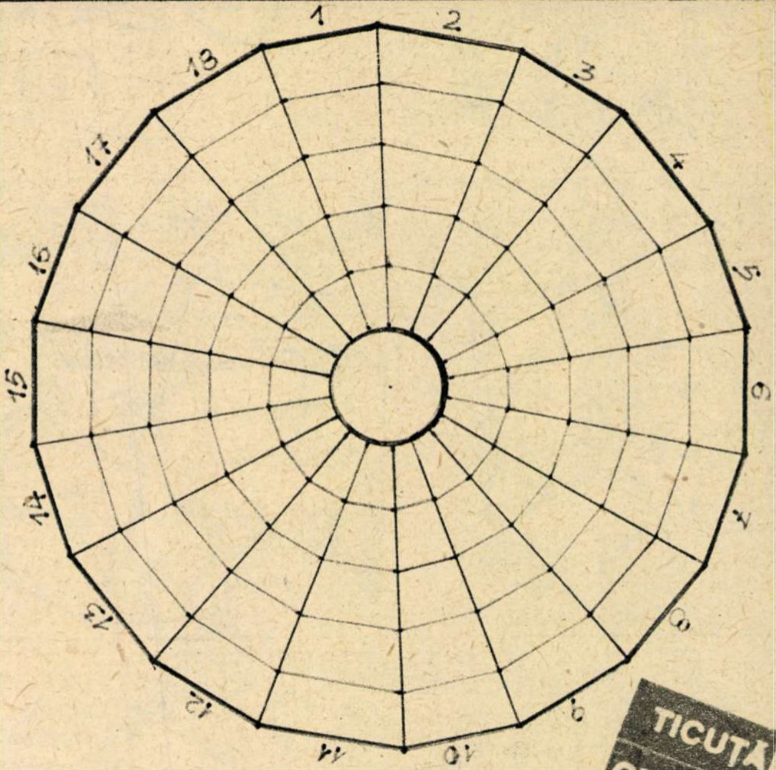

ROZETA CU GHICITORI

1) Verde-i verde, nu-i șopîrlă, are dinți și n-are gură. 2) Ce aude fără urechi și vorbește fără gură? 3) De ce o lungești, tot mai scurtă o faci. 4) Ce este rotund și n-are fund? (pl.). 5) Cuțitaș, toată iarna taie caș. 6) Cînd zbiară se aude peste hotară. 7) Vai de ea și de ea spînzurată-ntr-o nuia. 8) Ița-ița prin păiș, fița-fița prin stufiș. 9) Ce șade-n apă și nu se udă? 10) Bunica farului. 11) Vrea și nu vrea. 12) Curent de joasă frecvență. 13) Merge pașa pe ulițe cu trei mii de sulițe. 14) Cap de șarpe, trup de pește. 15) Ce-i mic cît pumnul și arde-n toată casa? 16) Cinci cotite, zece-nfipte și una de-a curmeziș. 17) Drag și-apropiat chiar de-i depărtat. 18) Masă cîmpenească.

La o dezlegare corectă, primele litere ale fiecărui cuvînt vor alcătui numele unei reviste mult solicitate de tineret.

Pop Teofil,
Hunedoara

LA ATELIER

(Monoverb: 3—7)

L
R

TICUȚĂ CEL UITUC

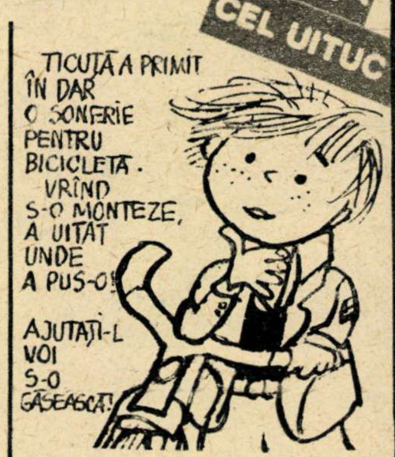

TICUȚĂ A PRIMIT ÎN DAR O SONERIE PENTRU BICICLETĂ. VRÎND S-O MONTEZE, A UITAT UNDE A PUS-O!

AJUTAȚI-L VOI S-O GĂSEASCĂ!

COPERTA NOASTRĂ

Foto: Grigore Prepeliță

Prima zi de școlăriță.

CUTEZĂTORII 38 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

COLECTIVUL REDACȚIONAL: Horia Aramă, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Elena Mănescu, Margareta Micu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Pița, Grigore Prepeliță, Constantin Răduț, Ecaterina Roșca, Viorel Sâmpetrean; *RESPONSABIL DE NUMĂR:* C. Diaconu; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* Pompiliu Dumitrescu; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* Ion Mihăescu.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 16 pagini 1,50 lei*

O ECHIPĂ PENTRU LOCUL I

10

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

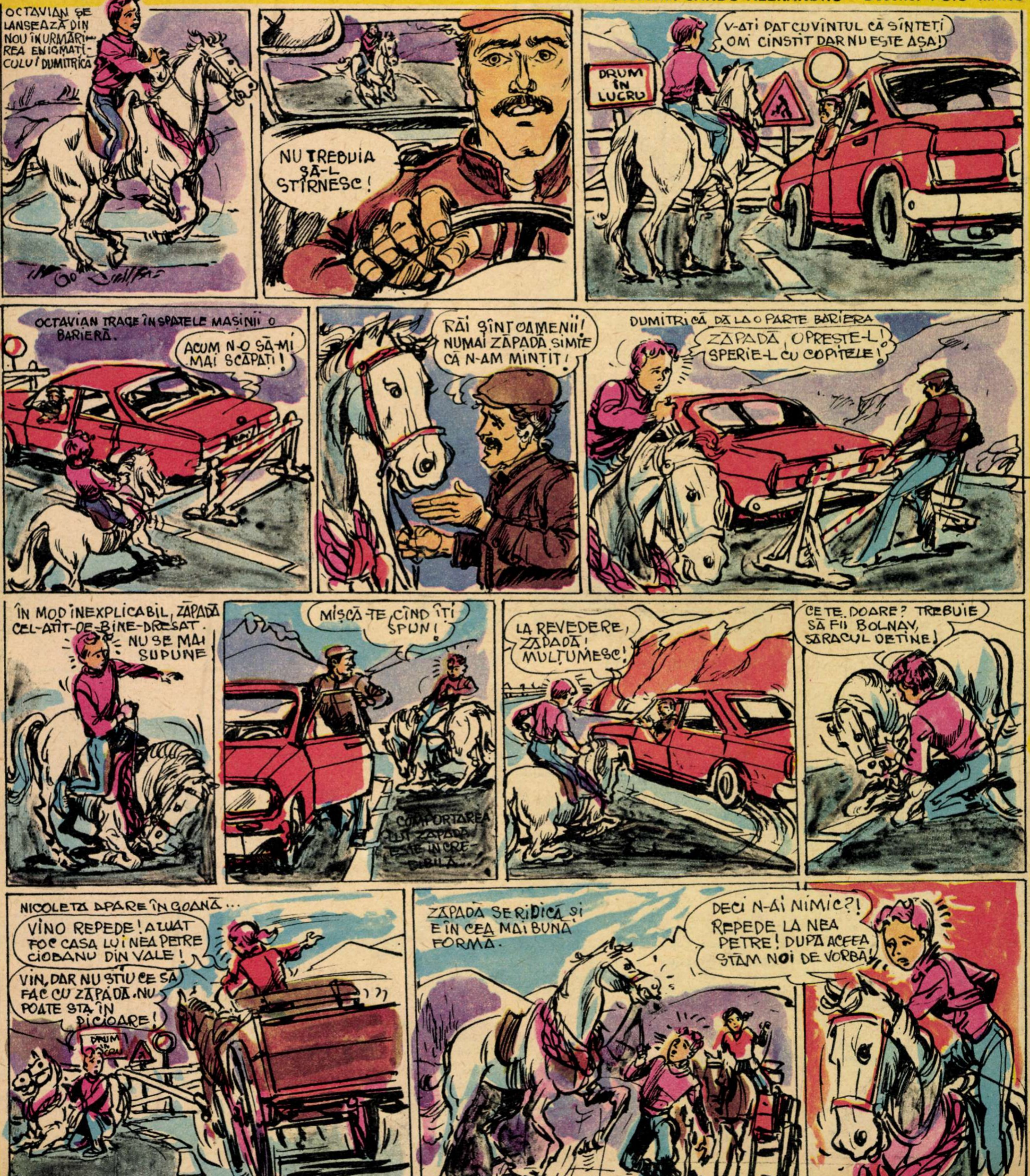
OCTAVIAN SE LANSEAZĂ DIN NOU ÎN URMĂRIREA ENIGMATICULUI DUMITRICĂ
NU TREBUIA SĂ-L STÎRNESC!
V-AȚI DAT CUVÎNTUL CĂ SÎNTEȚI OM CINSTIT DAR NU ESTE AȘA!
DRUM ÎN LUCRU
OCTAVIAN TRAGE ÎN SPATELE MAȘINII O BARIERĂ.
ACUM N-O SĂ-MI MAI SCĂPAȚI!
RĂI SÎNT OAMENII! NUMAI ZĂPADĂ SIMTE CĂ N-AM MINȚIT!
DUMITRICĂ DĂ LA O PARTE BARIERA
ZĂPADĂ, OPREȘTE-L! SPERIE-L CU COPITELE!
ÎN MOD INEXPLICABIL, ZĂPADĂ CEL-ATÎT-DE-BINE-DRESAT NU SE MAI SUPUNE
MIȘCĂ-TE CÎND ÎȚI SPUN!
COMPORTAREA LUI ZĂPADĂ ESTE INCREDIBILĂ...
LA REVEDERE, ZĂPADĂ! MULȚUMESC!
CE TE DOARE? TREBUIE SĂ FII BOLNAV, SĂRACUL DE TINE!
NICOLETA APARE ÎN GOANĂ...
VINO REPEDE! A LUAT FOC CASA LUI NEA PETRE CIOBANU DIN VALE!
VIN, DAR NU ȘTIU CE SĂ FAC CU ZĂPADĂ. NU POATE STA ÎN PICIOARE!
DRUM ÎN LUCRU
ZĂPADĂ SE RIDICĂ ȘI E ÎN CEA MAI BUNĂ FORMĂ.
DECI N-AI NIMIC?! REPEDE LA NEA PETRE! DUPĂ ACEEA STĂM NOI DE VORBĂ!

DIN SUMAR:

- Faptele de muncă — însemne ale patriotismului revoluționar
- Pionieri în amfiteatrele hărniciei
- Este fiecare clasă un adevărat colectiv?

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

39

JOI, 25 SEPTEMBRIE, 1986
ANUL XX (NR. 990)

CADRAN POLITIC

Întreaga ţară trăieşte, acum, în anotimpul bogat al stringerii recoltelor, ritmul avîntat al hărniciei, al muncii puse în slujba prosperităţii patriei, a bunăstării întregului nostru popor.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu *a indicat, la recenta* Consfătuire cu activul de partid şi de stat din agricultură, *termene stricte referitoare la perioada în care trebuie încheiată recoltarea culturilor din această toamnă, măsuri ferme privind mobilizarea exemplară a tuturor forţelor existente pentru respectarea acestor termene.*

Răspunzînd cu înflăcărare mobilizatoarelor indicaţii date de secretarul general al partidului, animaţi de cea mai înaltă răspundere şi grijă faţă de roadele pămîntului şi ale muncii unui an întreg, lucrătorii ogoarelor, toţi locuitorii satelor înscriu, în aceste zile, exemplare fapte de muncă în cronica vie a noii revoluţii agrare, situînd ritmul de lucru şi rezultatele obţinute la un nivel superior celui din anii trecuţi.

Cuvîntul de ordine în întreaga agricultură a patriei este recoltarea grabnică şi fără pierderi a porumbului, sfeclei de zahăr, cartofilor, legumelor, fructelor şi celorlalte culturi, transportul şi depozitarea imediată a acestora, realizarea neîntîrziată a arăturilor şi însămînţărilor de toamnă.

Fiecare ogor a devenit în această perioadă un adevărat front al muncii, al dăruirii şi abnegaţiei patriotice, comuniste, în care lucrătorii din agricultură – ţărani, ingineri, mecanizatori – şi, alături de ei, toţi locuitorii satelor, dau dovada calităţilor lor revoluţionare, ca oameni harnici şi pricepuţi, cu o înaltă conştiinţă socialistă.

Purtătorii cravatei roşii cu tricolor, pionierii ţării, însufleţiţi de preţioasele îndemnuri ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, *cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, conştienţi că numai prin muncă se pot forma cetăţeni de nădejde ai patriei noastre, participă cu entuziasm la marea bătălie a strîngerii roadelor.*

Munca plină de avînt a întregului nostru popor în industrie, agricultură şi în celelalte sectoare de activitate exprimă înalta adeziune a naţiunii noastre socialiste faţă de politica internă şi externă a partidului şi statului, angajamentul ferm de a înfăptui măreţele obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului privind înălţarea patriei pe cele mai înalte culmi de civilizaţie şi progres.

DICŢIONAR:

Dezvoltarea intensivă a agriculturii

Avînd în vedere faptul că suprafaţa terenului agricol de care dispunem nu mai poate fi mărită substanţial, dezvoltarea intensivă a agriculturii noastre socialiste se impune ca o necesitate obiectivă, ca principala cale de obţinere a unor producţii, de la un an la altul, mai mari. Aceasta este sarcina de cea mai mare importanţă pusă de conducerea partidului şi statului, de tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** în faţa tuturor lucrătorilor din agricultură.

Dezvoltarea intensivă a agriculturii, creşterea fertilităţii solului şi, implicit, a producţiei agricole, se realizează prin următoarele măsuri şi modalităţi: conservarea fondului funciar, a pămîntului, prin aplicarea de tehnologii speciale şi diferenţiate, de ameliorare şi cultivare a solului; efectuarea de ample lucrări de combatere a excesului de umiditate (pe aproape 7 milioane ha pînă în 1990) şi de eroziune a solului (pe mai bine de 6,5 milioane ha pînă la sfîrşitul actualului cincinal); organizarea cît mai bună a teritoriului şi sistematizarea corespunzătoare a localităţilor, în aşa fel încît fiecare suprafaţă de sol disponibilă să fie redată circuitului agricol; continua ridicare a gradului de mecanizare a agriculturii; utilizarea cu înaltă competenţă profesională a îngrăşămintelor chimice şi naturale, a substanţelor de combatere a dăunătorilor; înlăturarea sau atenuarea fenomenului de secetă pe o suprafaţă de 5,5—6 milioane ha pînă în 1990, şi utilizarea cu înaltă eficienţă a sistemelor de irigaţii; menţinerea şi sporirea conţinutului de humus în sol pe suprafeţe cît mai mari; corectarea reacţiei acide a solurilor (pe o suprafaţă de peste 4 milioane ha în acest cincinal); ameliorarea solurilor sărăturate şi prevenirea salinizării secundare (pe mai bine de 500 000 ha) şi ameliorarea şi utilizarea intensivă a solurilor nisipoase (peste 500 000 ha); recultivarea suprafeţelor de sol degradate prin activităţi industriale şi de construcţii; aplicarea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii în complexul proces al producţiei agricole; continua ridicare a nivelului de calificare, de pregătire profesională a specialiştilor, a tuturor lucrătorilor din agricultură; o cît mai bună organizare a muncii în toate compartimentele, pe întreaga perioadă a anului.

Faptele de muncă

ÎNSEMNE ALE PATRIOTISMULUI REVOLUȚIONAR

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI IN
CINCINALUL VIITOR SE VA REALIZA
INDEOSEBI PRIN MODERNIZAREA
MIJLOACELOR DE MUNCA SI A
STRUCTURII PRODUCTIEI RIDI-
CAREA NIVELULUI TEHNIC SI
CALITATIV AL ACESTORA INTRO-
DUCEREA CONTINUA SI APLICAREA
LARGA A TEHNOLOGIILOR AVANSATE
NICOLAE CEAUSESCU
SCHITA
OPERATIA
MASINA

Prin vremile care i-au încercat pe români
u vitregiile lor, aceștia au avut drept unic
cut și nebiruită armă de apărare nestinsa
r dragoste de țară, transmisă din generație
generație, din moși-strămoși. Iubirea față
e glia patriei, de care românii erau uniți
in străvechi și trainice legături, prin rădă-
ni de nesmuls, atașamentul fața de datini
obiceiurile stravechi, față de limba roma-
ească „mult dulce și frumoasă“, purtînd ca
obilă efigie inconfundabilul sigiliu al
aciei și Romei, dorul lor adînc de libertate
u constituit izvorul nesecat din care, de-a
ngul unei zbuciumate istorii, poporul ro-
ân a sorbit tăria de a se ridica deasupra
cisitudinilor timpurilor, de a se împotrivi
oftelor hrăpărețe ale unor preaputernici ai
emii, păstrînd ființa țării și a neamului, clă-
nd și reclădind țara după pustiitoare inva-
i dinafară. Istoria patriei, marea carte a
eții și luptei poporului, reprezintă deci
entru cei de astăzi, pentru cei de mîine un
prețuit tezaur de învățăminte, un mare și
rpetuu îndemn de a sluji neabătut cu
ate forțele, cu toate energiile, țara, dînd
spuns prin fapte imperativelor continuei
opășiri, în libertate și suverană demnitate,
patriei. Așa cum au slujit țara bravii noștri
aintași, care prin luptă și jertfă au înscris
istorie adevărul că „Pe-aici nu se trece!“,
ă „iubirea de moșie e un zid“ care „nu se
fioară“ de faima nimănui!

Trăim astazi un timp eroic, o perioadă
e continuă ascensiune a patriei pe treptele
rogresului economico-social, în care
oporul nostru, marile lui resurse și puteri
reatoare sînt angajate într-o vastă lucrare
onstructivă, într-o operă de creație istorică
ră precedent, epocă inaugurată de istori-
ul Congres al IX-lea al partidului, asupra
ăreia și-a așezat pecetea de neșters gîn-
irea clarvăzătoare și activitatea multilate-
lă ale tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Patriotismul revoluționar socialist este
cel combustibil care nutrește încrederea în
rța noastră, a celor ce alcătuim marea fa-
ilie a națiunii române, în puterea și capaci-
tea noastră de a înfăptui cutezătoarele
biective cuprinse în strategia hotărîtă de
artid, urcînd mereu mai sus pe drumul
es, depășind orice greutăți și obstacole ce
ai apar, înălțînd țara necontenit în frumu-
ețe, măreție, demnitate. Iubirea pentru pa-
ia socialistă este acel puternic și nesecat
nbold interior care îndeamnă la implicare
ctivă, susținută în viața obștească, la parti-
pare nemijlocită la soluționarea probleme-
r operei de construire a noii orînduiri. Cu
te cuvinte, simțămîntul patriotic este te-
eiul asumării conștiente a îndatoririlor față
e societate, al înțelegerii înaltelor răspun-
eri ce revin fiecărui om al muncii față de
rezentul și viitorul acesteia, al angajării
le ca părtaș direct și activ la tot ceea ce
urăm acum pe întregul cuprins românesc,
orind avuția națională, înnoind necontenit
chipul țării. Patriotismul revoluționar socialist constituie acel factor ce însuflețește viața și munca noastră, întărind și oțelind voința de a nu da înapoi în fața greutăților, de a pune umărul la biruirea lor, valorificînd marile resurse de inițiativă, pasiune creatoare, spirit gospodăresc ale fiecăruia dintre noi, găsind soluții optime pentru a asigura mersul nostru neabătut înainte.

Pornind de la asemenea trăsături și virtuți ale patriotismului revoluționar socialist, partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au investit munca de educație patriotică, revoluționară cu un important rol în plămădirea profilului moral-politic al omului nou, în formarea unor simțăminte patriotice profunde, apte să înrîurească permanent munca și viața făurarilor noii orînduiri. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la deschiderea noului an de învățămînt, sarcini fundamentale revin școlii, organizațiilor de tineret, întrucît vîrsta școlară, vîrsta elanurilor generoase, este perioada în care se pot sădi și cultiva trainice, puternice simțăminte de iubire față de țară, hotărîrea de a face totul pentru gloria și măreția României socialiste.

SILVIU ACHIM

Adresez chemarea de a împleti strîns învățămîntul cu activitatea de cercetare, dar mai cu seamă cu producția! Învățați și munciți! Trebuie să nu uităm nici un moment că făurim o societate a muncii libere, în care, în procesul diviziunii socialiste a muncii, fiecare trebuie să-și aducă contribuția activă la dezvoltarea materială și spirituală a patriei noastre.

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din cuvîntarea rostită la deschiderea noului an de învățămînt)

Aurul din VEDEA

Alături de toți locuitorii satelor, în aceste zile, și noi, pionierii, participăm cu toate forțele la strînsul roadelor toamnei!

De la Giurgiu la Vedea se ajunge traversînd Bărăganul în lungul a 30 km de... aur! Toată lumea satelor se află la recoltarea marilor avuții din această toamnă în care pămîntul muncit a rodit ca niciodată. Sub soarele de foc, șoseaua pare un drum de aur printre marile lanuri de porumb. Cît te pot duce ochii nu vezi decît porumb sau arături negre gata de însămînțat grîul ce va veni. Iată, ne ies în cale tărîmurile de rod ale comunei Vedea. Toată lumea se află pe cîmpuri. Sătenii cooperatori, tractoriștii și inginerii agronomi, elevii și profesorii lor se află în aceste zile în lanurile de porumb. Ritmul recoltărilor este, cum s-ar putea zice, la temperatura cea mai înaltă. Pretutindeni – forfota de tractoare, basculante și combine, camioane sau căruțe, căci tot ce-i unealtă de folos se află acum în „focul" muncilor de toamnă. În sat, doar cîte-o bătrînică se mai vede în vreo curte dînd de mîncare orătăniilor.

Întîlnirea cu „piramidele" de porumb și copiii

Într-adevăr, piramide de aur par uriașele dealuri de porumb depozitat aici, la Centrul de cereale din Vedea, aici unde școala întreagă, de la director la ultimul învățăcel, se află la depănușat.

– De două săptămîni, organizați pe echipe, ne spune Mariana Constantinescu din clasa a VII-a, sîntem la recoltat și depănușat. Priviți, știuleții: au aproape... o jumătate de metru! Nu putem ridica în brațe mai mult de 4–5.

– Dacă am pune cap la cap zecile de mii de tone de stiuleți, imaginează Oița Moia, am realiza sute de mii de kilometri lungime de... aur.

Toți pionierii par adevărați agricultori și chiar așa sînt, egali cu părinții și cu lumea satului.

E un adevărat concert al muncii. Zi și noapte se muncește la transportul acestor avuții la bazele de recepție. Se estimează că numai Vedea va raporta, la sfîrșitul campaniei de recoltare, mii de tone de porumb.

Start la... legumicultură

Pionierii din Vedea sînt renumiți și în legumicultură. Ramona Clejanu, din clasa a VI-a, ne mărturisește că pionierii au fost și pe terenurile legumicole unde au depus eforturi voinicești pentru întreținerea și recoltarea legumelor. Cîteva cifre sînt grăitoare: zilnic copiii au recoltat cîte 500 de lădițe de căpșuni, cîte 7–800 de lădițe de roșii, activitățile lor în cadrul Asociației intercooperatiste din Vedea fiind însă multiple. Zeci de tone de ardei, varză, vinete, morcovi, ceapă, pepeni recoltate se datorează și muncii lor depusă alături de părinți. Organizați pe echipe de lucru, ei pot fi întîlniți și acum în anotimpul culesului pe ogoarele, în toate grădinile și livezile acestui ținut plin de bogăție, iubit de toată lumea satului. Sportivi sau matematicieni, fizicieni sau dansatori, cîntăreți sau pictori, toți se află acum pe cîmpuri la recoltat. Liviu Chiripuci, Magdalena Iancu, Mioara Balacciu sînt doar cîțiva dintre aceștia. Dar am fi nedrepți dacă nu i-am aminti și pe Ramona Clejanu, Sandra Popa, Denisa Olteanu, Leonard Burtijan, Monica Mirea și... toată unitatea. La rîndul lor, profesorii și învățătorii Tudor Craiciu, Ioana Mirea, Ioana Degeratu, Mariana Goană, întregul corp didactic s-a aflat împreună cu pionierii și țăranii în toate campaniile de muncă și rodnicie. Firește că în pauze copiii... sînt tot copii. Joaca, micile serbări, glumele și cîntecele erau și sînt și ele prezente. Recoltînd peste 20 de hectare de mazăre, 7 hectare de ceapă verde, plivind 10 hectare de arpagic, repicînd peste 7 hectare de roșii, pionierii sînt mîndri că le seamănă în hărnicie părinților.

„Aurul" de Vedea este cel al muncii, avuția ogoarelor fiind cea a hărniciei și a entuziasmului.

ION CRÎNGULEANU

Ritm

PRETUTINDENI ÎN ȚARĂ, în zonele fierbinți ale bătăliei culesului, și voi, pionierii, vă dovediți ca-ntotdeauna ajutoare de nădejde ale părinților, ale lucrătorilor ogoarelor ● DIN JUDEȚUL ARGEȘ ni se transmite că peste 30 000 de pionieri participanți la campania recoltării au înregistrat un frumos bilanț al hărniciei — însumînd 700 tone fructe, 1 000 tone legume, 400 tone furaje. S-au evidențiat unitățile de pionieri din **Topoloveni, Izvorul, Recea, Leordeni, Căteasca, Slobozia, Mozăceni, Rătești,** precum și din școlile municipiului **Pitești** ● DIN JUDEȚUL BRAȘOV aflăm că pionierii au eliberat 200 ha teren, după ce tot ei au recoltat legumele și furajele de pe aceste suprafețe. Ba mai mult, pionierii brașoveni au reușit să culeagă într-un timp record și 70 tone fructe, care au luat îndată drumul piețelor și întreprinderilor de conserve. Între unitățile fruntașe, le cităm pe cele din localitățile **Prejmer, Hărman, Cristian, Șercaia, Hoghiz, Mîndra, Bran, Voila** și din orașul **Vulcan** ● ALȚI 25 790 de pionieri, de astă dată din județul **Prahova,** au participat la recoltarea legumelor, fructelor și furajelor, în „linia întîi" pe frontul hărniciei aflîndu-se cei din localitățile **Ciorani, Drăgănești, Măgurele, Valea Călugărească, Baba Ana, Bănești, Bucov** și **Gherghița** ● ÎN JUDEȚUL DOLJ, grădinile și livezile au fost luate cu asalt de către nu mai puțin de 30 000 de pionieri ● N-AU FOST UITATE, desigur, în această perioadă, nici loturile școlare. Pionierii din comuna **Glodeni-Mureș** ne scriu că ei s-au întrecut și aici în a se dovedi „Cei mai buni gospodari" ● PE AGROBIOLOGII din **Cuza Vodă — Constanța** îi regăsim în aceste zile în microgradina lor botanică, efectuînd o serie de lucrări specifice anotimpului ● ODATĂ CU ÎNCEPUTUL ANULUI ȘCOLAR au demarat și noi acțiuni-record pentru recuperarea materialelor refolosibile. „Economisim recuperînd" — iată genericul recentei acțiuni în cadrul căreia pionierii **doljeni** au strîns 4 tone de maculatură, 200 kg de polietilenă, 30 kg de plută ● „NU, RISIPEI!" au declarat și au demonstrat, de asemenea, prin faptele lor de hărnicie, pionierii școlilor din localitățile **Frunzeni, Ungheni, Nadeș, Eremitu, Band** și **Mădăraș-Mureș,** reușind să colecteze mari cantități de materiale refolosibile, care au și fost predate spre a fi revalorificate în circuitul economiei naționale.

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

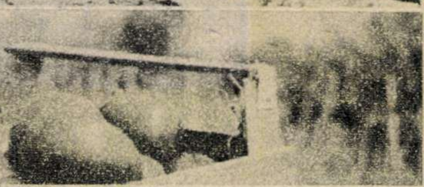

Aspecte din participarea pionierilor la strînsul recoltelor în jud. Giurgiu și Sectorul agricol Ilfov.

PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI

DE UNDE AU FOST ADUSE BLOCURILE DE PIATRĂ CU CARE AU FOST CONSTRUITE CETĂȚILE DACICE DIN MUNȚII ORĂȘTIEI?

Cercul nostru de arheologie și-a propus, pe lîngă alte obiective, în cadrul expediției echipajului „Sargedava", să găsească și un răspuns la întrebarea care ne frămînta. De fapt, să elucidăm această enigmă.

Cu mare grijă și respect pentru aceste impresionante monumente, unele dintre ele adevărate calendare imortalizate în piatră, am cules mici eșantioane pentru a cerceta roca și locul de proveniență. Cu sprijinul tovarășului geolog șef al Întreprinderii de Prospecțiuni Geologice și Geofizice din București, Ioan Berbeleac, care a identificat macro și microscopic eșantioanele culese de noi, comparîndu-le cu probele-martor culese din perimetrul județului Hunedoara, am ajuns la următoarele identificări, care de acum nu mai sînt... ipoteze:

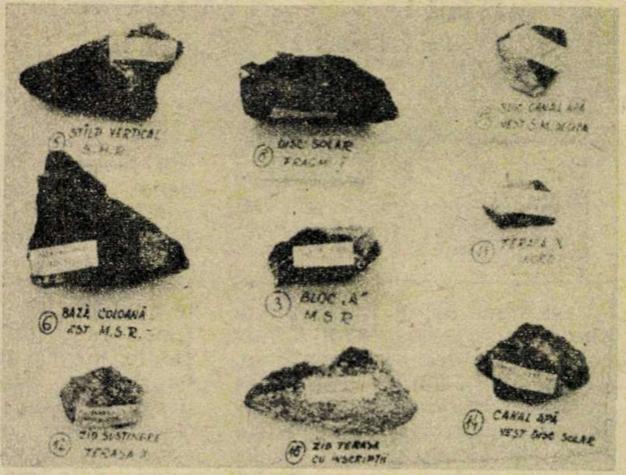
⑤ STÎLP VERTICAL S.M.R.
⑧ DISC SOLAR FRAGM.
BLOC CANAL APĂ VEST S.M. ...
⑥ BAZĂ COLOANĂ EST M.S.R.
③ BLOC „A" M.S.R.
TERASA X
⑫ ZID SUSTINERE TERASA X
⑯ ZID TERASA CU INSCRIPȚII
⑭ CANAL APĂ VEST DISC SOLAR

● Andezitele sînt de tip Săcărîmb și au fost scoase din cariera de la Nojog (nord-vest de Simeria) și de la cariera Pietroasa de lîngă Deva (3 km sud-vest) ● Calcarele provin din cariera situată la nord de Rapoltu Mare ● Gresiile provin tot de la Rapoltu Mare, iar cele din sanctuarele epocii Burebista, de la Sîntămăria Orlea ● Cea mai apropiată carieră de Sarmizegetusa Regia se află la 40—50 km, iar andezitele chiar la 60—65 km ● Blocurile care au între 200 și 3 500 kg fiecare, așa cum e și firesc, au fost cioplite în formă ținută în carieră și transportate zeci de kilometri pînă la altitudinea de 1 200 m.

Prin stabilirea carierelor din care s-au scos integral materialele litice folosite în construcțiile fortificațiilor dacice din Munții Orăștiei aducem un argument referitor la nivelul tehnic, la arta și ingeniozitatea constructiilor înaintașilor noștri.

Membrii cercului de arheologie, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Deva

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“ — ȘCOALĂ A IUBIRII DE PATRIE

Și-n vara acestui an, cîteva zeci de mii de pionieri expediționari au străbătut țara în lung și-n lat, efectuînd, ca de obicei, de-a lungul itinerarelor, observații și cercetări în diverse domenii și trăind, în cadrul acestei atît de originale, atractive și instructive acțiuni, minunate și rodnice zile de vacanță. În paginile de față vă prezentăm, în ceea ce a avut ea mai interesant, expediția unuia dintre echipajele bucureștene.

15 EROI ȘI 10 ZILE DE EXPEDIȚIE ÎN MUNȚII POIANA RUSCĂI ȘI PE VALEA ORĂȘTIOAREI

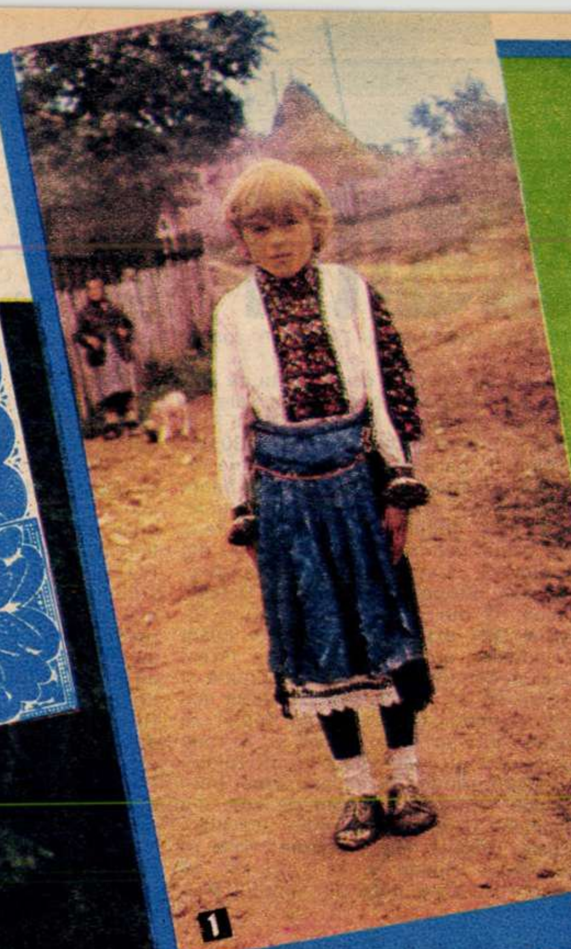

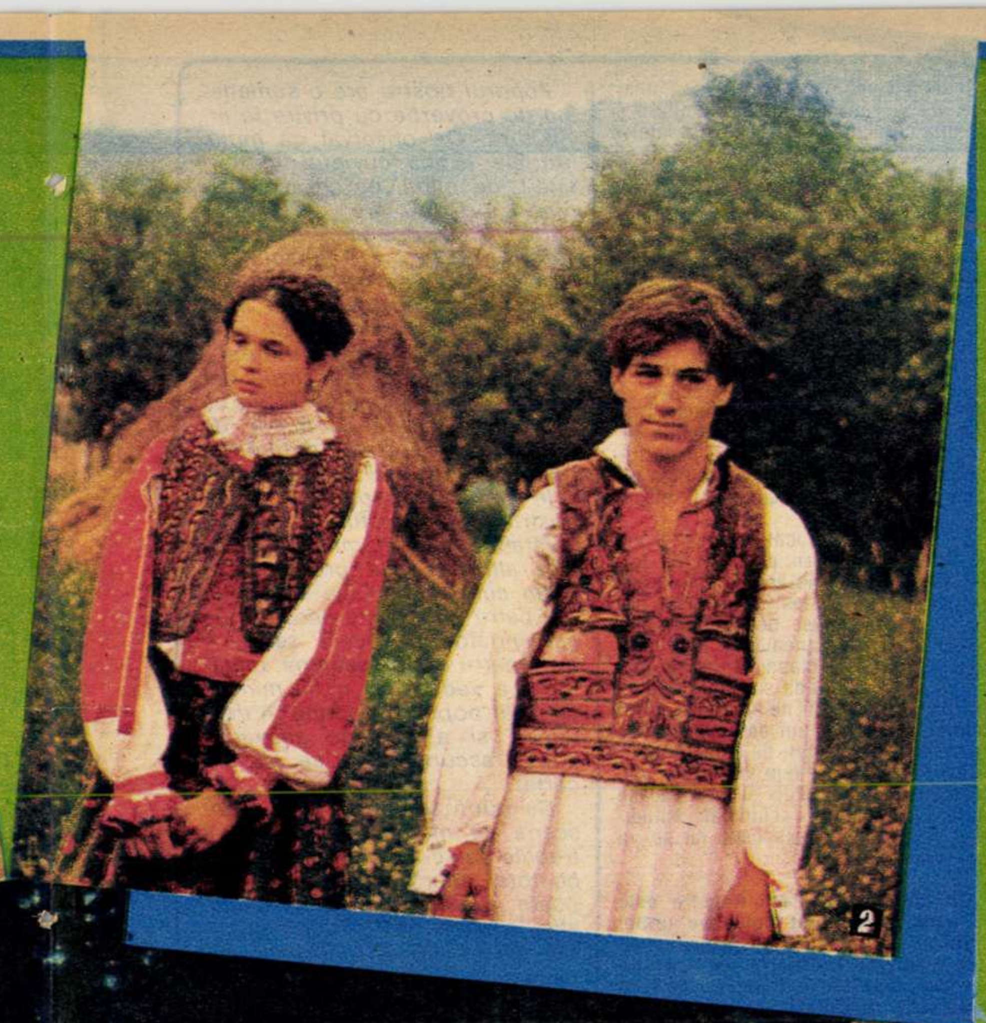

Foto: M. NIEDL

Frumoase sînt costumele pădurenilor (foto 1—2)! Echipajul de la Școala din Borca, jud. Neamț —, în atmosfera atît de plăcută a taberei în corturi (foto 3).

NU-I UȘOR SĂ FII EXPEDIȚIONAR! DAR CÎT E DE FRUMOS! CÎT E DE INTERESANT!

...În tren, de la București la Hunedoara, a fost cum a mai fost. Ne-am descurcat mai bine, adică am călătorit mai mult noaptea și am ocupat o jumătate de vagon. Dar în autobuzul de la Hunedoara la Lacul Cinciș am crezut că o să ne sufocăm de atîta înghesuială. Doar Sorin a dus-o mai bine. S-a urcat pur și simplu pe uriașul nostru morman de bagaje și, fără să mai țină seama de faptul că dedesubt se mai aflau și ceva sticle și borcane și alte materiale mai mult sau mai puțin fragile, a călătorit tot drumul în vîrful acelei piramide...

Ne aflăm la Școala nr. 172 din Capitală și cei care ne povestesc aventura lor de neuitat, din vara acestui an, pe care au trăit-o timp de 10 zile în Munții Poiana Ruscăi și pe Valea Orăștioarei sînt cîțiva dintre membrii echipajului „Pădurenii“ — Gabriela Ion, Claudia Untea, Cezar Simionescu și alții, asistați și „ajutați“ în amintirile lor de către un statornic prieten al Expedițiilor „Cutezătorii“, profesorul Florian Frazzei, comandantul echipajului:

— ...Nu-i deloc ușor să fii expediționar. Nici cînd mergi pe roți, nici cînd te deplasezi „per pedes“. Cînd te duc roțile (trenului sau ale autobuzului), din cauza rucsacurilor și a corturilor, a celorlalte obiecte absolut necesare într-o expediție, te-nghesui de mama focului. Cînd mergi pe propriile-ți picioare, greul ți se trage tot de la bagajele pe care trebuie să le porți în spate. Și încă de la multe altele: de la urcușuri și coborîșuri, de la ploaia care te prinde și te udă cînd vrea ea și cînd ți-e lumea mai dragă, ba uneori și de la unii colegi mai mofturoși sau mai comozi și pe care ești obligat să-i convingi să se ridice și să plutească la aceeași linie cu toți ceilalți. Și nici să dormi în cort nu-i totdeauna o plăcere, așa cum își închipuie poate cei care n-au petrecut nici măcar o noapte într-o asemenea casă de pînză... Nu-i ușor să fii expediționar. Dar cît e de frumos! Cît e de interesant! Ne-am convins de lucrul acesta din prima și pînă în ultima zi a expediției noastre...

O SEARĂ CU UN... ARICI ȘI O NOAPTE CU... BARCA PE VALURI

N-au trecut nici 24 de ore și iată-i pe expediționari la cîteva sute de kilometri de București, de casele și de părinții lor. Sînt pe malul Lacului Cinciș. Corturile sînt instalate, mîncarea fierbe în crătițile de pe vatră, împrejur e liniște și pace și-i atît de frumos încît îți vine să spui că numai aici și astfel, ca expediționar, ar trebui să-ți petreci toate zilele vieții tale.

Încet, încet se lasă seara. Pe cerul senin prind să licărească stelele. Mai tîrziu apare și luna. După servirea primei cine „la castron“, cei mai obosiți se trag spre corturi. Împrejurul focului mai rămîn doar cîțiva băieți. De odată, unul dintre ei zărește o mogîldeață mică mișcîndu-se prin iarbă. Se apropie de ea. Mogîldeața încremenește și se... zbîrlește. Un arici! A cui a fost ideea nu se mai știe acum. Fapt e că l-au dus și l-au așezat frumușel chiar în ușa unuia dintre corturile fetelor. Apoi pentru că acestea nu se culcaseră încă, le-au chemat să iasă puțin afară. Ce-a fost, ce-a urmat! Cîtă... spaimă pe fete, apoi cîtă veselie! Toată „tabăra“ s-a trezit și toți se amuză, apoi trec la culcare. Peste noapte însă se trezesc din nou. De data aceasta nu din cauza ariciului (pe care l-au dus și l-au lăsat la marginea pădurii), ci a ploii.

Plouă, plouă și iar plouă. Și două dintre corturile mai vechi devin repede... bărci pe valuri. Locatarii lor sînt nevoiți să le părăsească și să se înghesuie în celelalte, care rezistă stihiilor dezlănțuite. De, ce să-i faci! Așa-i în expediție: una caldă, alta rece...

A plouat și a doua zi, ba și o parte din cea de-a treia. Dar asta nu i-a împiedicat pe expediționari să-și realizeze obiectivele propuse — cercetări în domeniile etnografiei, folclorului și istoriei: au străbătut și-au cercetat împrejurimile (au fost și-n satul Cinciș, și la Ghelari), ba, printre... picături, au făcut și plajă. „Cu toată ploaia — își amintesc ei acum — cele trei zile petrecute pe malul Lacului Cinciș au fost atît de plăcute și de rodnice, că le-am lua oricînd de la capăt...“.

EXPLORATORI ÎNTR-O „INSULĂ ETNOGRAFICĂ“

Urcușul pe drumul forestier ce șerpuiește prin pădure n-ar fi chiar atît de greu, cum se așteptau ei, cu toate că au depășit deja cota de 900 metri altitudine. Și azi nici nu mai plouă, ca-n zilele trecute. Dar mai e și Sorin, care mai tot timpul are „probleme“. De data aceasta e vorba de încălțări. Și-a pierdut baschetii pesemne, el știe unde și cînd, și fără să spună nimănui o vorbă a apărut încălțat în... pantofi. Cu pantofi pe munte! Îl string sau îl rod și Sorin rămîne mereu în urmă. În plus, ici-colo apar și tufărișurile de zmeură, cu fructe multe și roșii, numai bune de cules și de mîncat. Și cum să rezisți la o asemenea ispită?! „Uf, de-ar apărea acum un urs“ — îi trece prin gînd Claudiei, etnograful echipajului, care e nerăbdătoare să ajungă mai repede în satul Meria.

N-a apărut nici un urs, dar Cezar și Alexandru, care-s nedespărțiți, descoperă o urmă proaspătă de lup. Și iar se opresc cu toții, o studiază și-și dau cu părerea. Și timpul trece... Dar iată prima casă. Singură, în mijlocul pădurii. Și prin ogradă, pe prispă nu se vede nimeni. Se opresc și o admiră. Așa ceva n-au mai văzut. E toată construită numai din bîrne bine încheiate, cu acoperiș de șiță foarte înclinat. „Această casă pare rămasă... de pe timpul dacilor“ — își dă cu părerea Corina. După 5—600 de metri, mai descoperă încă una la fel, apoi mai departe, într-un luminiș, încă vreo trei-patru așișderea; își dau seama că pe-aici așa se construiesc și azi casele, cum probabil că se construiau cu 2 000 de ani în urmă. Iată-i și pe pădurenii de azi, locuitorii acestei zone izolate, cu satele aflate la mare altitudine și la mare distanță unul de altul. E o adevărată „insulă etnografică“ din masivul Poiana Ruscăi, în care arhitectura locuințelor, portul, obiceiurile și tradițiile s-au păstrat aproape neschimbate peste secole...

Claudia își intră în rol: împarte sarcini. Și iată-i pe expediționari la lucru: unii stau de vorbă cu oamenii, alții au intrat prin ogrăzi și cercetează diversele obiecte de uz gospodăresc (majoritatea lor fiind din lemn), Claudia, însoțită de două colege, a și ajuns la o fostă ladă de zestre a unei bătrîne care-i arată un costum local atît de original (cu brîu cu mărgele și... oglinzi) încît e, pur și simplu, uluită de descoperirea ei. Și bucuria îi e și mai mare cînd bătrîna îi dă voie să îmbrace costumul și să se fotografieze cu el. Numai de ar avea fotograful film în aparat și de-ar expune corect...

„EXAMENUL“ DIN CHEILE CERNEI

Adevărații expediționari nu merg niciodată de două ori pe-același drum. Drept care, în drumul de întoarcere spre tabără, prietenii noștri au luat-o prin Cheile Cernei. „Dacă am fi știut însă ce ne-așteaptă, poate ne-am fi mulțumit să le admirăm de la distanță“.

Urcușul e atît de abrupt, încît sînt obligați să se agațe de tot ce pot — de pietre, de rădăcini. Dar cînd ajung în apropierea crestei, își dau seama că tunelul despre care știau că-i aici, e de fapt pe alt versant și că n-au pe unde trece de peretele din fața lor. Stînga împrejur! Coborîșul e însă și mai greu și-l fac mai mult cu... spatele la vale. Ajunși jos, pe malul rîului, se descalță, își suflecă pantalonii și-o iau prin albie. E bolovănoasă și alunecoasă albia asta, iar apa e rece ca gheața. Dar acesta e singurul drum spre ieșire, iar ei sînt expediționari, cutezători, nu-i așa? Și pînă la urmă înving, ies la liman. Încă un examen trecut cu bine.

ACASĂ LA... DECEBAL

Munții Poiana Ruscăi au rămas în urmă. Acum expediționarii și-au instalat tabăra chiar „acasă la Decebal“. Adică la Costești. După care, metodic, așa cum procedează istoricii și arheologii, au luat-o din cetate în cetate dacică, vizitîndu-le și cercetîndu-le pe toate. Și cîte au mai văzut și-au mai descoperit și-aici. Totul i-a impresionat: modul în care își construiau dacii zidurile cetăților (cu două rînduri paralele de blocuri mari de piatră, legate între ele cu bîrne tip „coadă de rîndunică“, spațiul din mijloc fiind umplut cu pămînt și pietre) și sanctuarul, și calendarul dacic...

Toți sînt încîntați și veseli, și bine dispuși. Doar Sorin e înnegurat ca o zi ploioasă de toamnă. Cineva trebuia să rămînă de planton, în tabără. Și cum nu și-a mai descoperit adidașii, iar pantofii continuă să-l roadă, necazul ăsta a căzut pe el. Zadarnic a încercat să-i convingă pe toți că poate merge normal. A făcut chiar și o demonstrație de alergare în viteză, pe 100 metri plat, din care însă n-a reușit să parcurgă în fugă decît vreo 30. Și asta i-a hotărît... soarta. A doua zi însă și-a luat și el revanșa, parcurgînd toată Valea Orăștioarei împreună cu un echipaj din Craiova. Așa că n-a rămas în pierdere...

C. DIACONU

SEMAFOR

ESTE FIECARE CLASĂ UN ADEVĂRAT COLECTIV?

Așa sună întrebarea la care membrii subredacției „Cutezatorii" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din orașul **Intorsura Buzăului, județul Covasna,** i-au solicitat să răspunda pe cîțiva dintre colegii lor. Iată cîteva raspunsuri:

Brîndușa Dimitriu, clasa a VI-a:
— „Colectivul este locul unde se leagă prietenii de-o viață. Dacă mă duc în fiecare zi bucuroasă la școala este și pentru că știu că aici îmi voi găsi prietenele: Lavinia Brie, Carmen Boriceanu, Iuliana Tohăneanu, Ramona Găitan. De multe ori ne-am făcut lecțiile împreună, iar timpul liber ni-l petrecem tot împreună, în cadrul cercurilor Casei pionierilor și șoimilor patriei."

Unii participanți la discuție au susținut că cele două cuvinte, **„clasă"** și **„colectiv"** sînt sinonime. Alții, dimpotrivă, afirmau că noțiunea de „colectiv" are ceva în plus față de aceea de „clasă".

Alina Brutcă, clasa a VI-a, comandantă de unitate, a fost cea care a lansat următoarea idee: „Orice clasă de elevi formează și un adevărat colectiv! Mai există cîte-o clasă al cărei colectiv se împarte în trei grupuri:

- colegii harnici conștiincioși, care își pregătesc lecțiile cu seriozitate, din dorința de a cunoaște cît mai mult;
- „vînători de note", care, dacă „au impușcat" un 7, dorm liniștiți, știind că le va „ieși" media;
- leneșii care se mențin la linia de plutire în colacii de salvare ai notelor de 5 și 6.

De această situație sînt vinovați însă și elevii primului grup, care, din slăbiciune sau indiferență, nu reușesc să-și impună punctul de vedere. Astfel, atitudinea tuturor elevilor constituie cauza pentru care clasa lor este o clasă nu foarte bună, ci una mediocră!"

Raul Urdă, clasa a VII-a, comandant de grupă:
„- Dacă sîntem cu adevărat un colectiv se vede după participarea **tuturor** membrilor la activitățile școlare și extrașcolare, ceea ce înseamnă că împreună muncim, împreună învățăm, împreună creștem!".

„- Foarte adevărat, spune **Viorel Grusea din clasa a VI-a A**. Anul trecut ne-a venit o colegă nouă, Consuela. La început se simțea stingheră și se uita cu ochi triști la noi. Am înțeles că îi regreta pe foștii colegi de clasă, de care o legase o prietenie sinceră. Am atras-o în activitățile noastre și i-am încredințat sarcini importante. Ne-am împrietenit repede cu ea, lăsînd-o să înțeleagă singură că noi sîntem acum noua ei «familie» în care trebuie să se integreze cît mai repede. Invață foarte bine, e săritoare, prietenoasă".

Intr-un colectiv puternic, opinia joacă un rol important. Ea creează un climat favorabil desfășurării activității comune. Totodată, opinia publică intervine cînd apar manifestări nedorite, corijîndu-le. Un asemenea caz ne-a relatat unul dintre participanții la discuție:

„- Avusesem educația fizică, urma româna. Noi, «marii jucători» de fotbal ai clasei, am hotărît să continuăm partida începută, deși se sunase! Ora de română începuse de multișor. Am ciocănit cu îndrăzneală în ușă, dar, cînd am intrat în clasă, nu ne-am mai simțit eroi! Ațintindu-și privirile asupra noastră, colegii ne-au privit cu indignare, deoarece am deranjat ora. În pauză am fost certați de colegii noștri și am înțeles că sîntem vinovați. Fiind dezaprobați de colectiv și de tovarășa profesoară, ne-am schimbat atitudinea, promițînd că așa ceva nu se va mai întîmpla".

Concluzia dezbaterii noastre este că acolo unde sînt colective unite, unde se muncește cu seriozitate și sînt rezolvate probleme ce apar pe parcurs, rezultatele bune nu se lasă mult timp așteptate.

PIONIERII-REPORTERI:
LAURA CHIRIAC, LAURA BULARCA, ANCA BULARCA, LAVINIA BRIE

S-a zis de colegul „Trancă"
Că-i codaș și chiulangiu,
El, ce sta lipit de bancă...
Dar pe bancă-n... Cișmigiu...

ANCUȚA NICOLAESCU,
Școala 139, București

*

PROVERBUL DE LÎNGĂ GHIOZDAN

Elevul despre care vă vorbesc era un răsfățat al catalogului, al familiei, al întregii școli. Un campion al notelor maxime. Toată lumea îi acorda dreptul la mulțumirea de sine - poate și la mîndria de sine. Într-o zi însă a fost auzit răspunzîndu-i tatălui său, care tocmai îl lăudase pentru splendida-i seriozitate: „Eu totuși sînt puțin necăjit. Învăț foarte bine, dar aș vrea să-mi placă mai mult". Tatăl s-a mirat la început, apoi s-a gîndit în liniște - și-n cele din urmă i s-a părut că înțelege: învățătura nu mai era pentru băiat o faptă de „copil cuminte" care-și ascultă părinții și profesorii, ci era pe cale să devină o „problemă personală", strict interioară. Ceva de genul întrebării: „Eu învăț. De ce învăț EU?"

Poporul nostru are o sumedenie de proverbe cu privire la învățătură. De observat că multe din ele evocă cuvîntul „carte". Iată-l, de pildă, pe cel mai răspîndit: „Cine are carte, are parte". Cei care au înțeles cuvîntul „carte" în sensul său strict, adică de „manual" sau „diplomă de absolvire" au înțeles și rima „parte" - într-un mod asemănător: „folos personal", „privilegiu" etc. Or sensurile sînt cu mult mai bogate! E vorba despre învățătură ca mijloc de neînlocuit pentru îndeplinirea rosturilor noastre de oameni.

În fapt, concepția poporului nostru asupra rosturilor cărții și învățăturii e mult mai adîncă și mai altruistă. Un proverb mai puțin cunoscut: „Cine are carte, are patru ochi" este deosebit de convingător în acest sens. A avea patru ochi înseamnă, metaforic, a vedea cu „ochii minții", cum tot poporul o spune. A descoperi și a înțelege adevăruri adînci, ascunse celui ce „nu are carte".

De bună seamă că elevul din scena de mai sus la așa ceva trebuie să se fi gîndit: la bucuria cu totul aparte pe care omul o poate avea atunci cînd învață, știe, înțelege. Astfel stînd lucrurile, manualul, în raport cu domeniul științific pe care-l reprezintă, este ca partea invizibilă a unui aisberg în raport cu uriașa lui masă ascunsă sub apă, iar satisfacția încheierii lecției pentru mîine este cărămida unui mare edificiu: nevoia, bucuria de a ști. Am cunoscut elevi, care, la rezolvarea unei probleme, au sărit în sus de bucurie la fel ca la marcarea unui gol în meciul din ziua precedentă! Am cunoscut oameni care radiau de bucurie că înțeleseseră un fenomen, un fapt, multă vreme ascuns minții lor. Îl înțeleseseră cu acei „patru ochi" de care vorbește proverbul nostru. Și se bucuraseră (că au reușit să înțeleagă) cu bucuria la care aspira băiatul din povestea de la început. Și care băiat, ulterior, a devenit un cunoscut savant. Povestea lui însă - povestea unui om care caută plăcerea învățăturii - e mai plină de tîlc dac-o privim nu dinspre sfîrșit (condiția de savant), ci dinspre început, de la ghiozdan. Și anume, dacă „vedem" ghiozdanul său plin de cărți, dar și de dorința de a ști unde duc ele. Cu alte cuvinte, dacă privim și povestea aceasta... tot cu patru ochi.

ILIE TRAIAN

AȚI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM!

VALENTINA POPA din ARAD vrea să știe de cînd este cunoscut porumbul. Care sînt calitățile sale?

În partea centrală a Americii, incașii cultivau porumbul încă acum 3 000 de ani. Europenii care au văzut pentru prima oară porumbul au fost Cristofor Columb și marinarii săi, acum aproape 500 de ani. Ei au adus prețioasele boabe pe vechiul continent, unde a și început cultivarea lor. Așa se face că, încă în 1511, la Sevilla apare o lucrare cuprinzînd primele noțiuni privind însămînțarea, cultivarea și recoltarea porumbului.

Primele apariții ale plantei în țara noastră se semnalează către sfîrșitul secolului al XVII-lea, în Moldova. 200 de ani mai tîrziu porumbul ocupă în țările române 50 % din suprafețele cultivate. El s-a dovedit un furaj de bază în hrana animalelor. Treptat porumbul s-a impus și în industrie, fiind folosit la producerea amidonului, dextrinei, glucozei, uleiului comestibil.

Pioniera BARTOȘ MIRELA, de la Școala nr. 5 SLOBOZIA, a aflat că, uneori, dezvoltarea aptitudinilor se manifestă impetuos încă din copilărie. Ea ne roagă să prezentăm în rubrica noastră cîteva exemple. Iată-le:

— George Enescu (1881—1955), marele nostru compozitor și violonist, a compus la 5 ani o lucrare pentru pian și vioară intitulată „Țara Românească".

— Gh. Tattarescu (1820—1894) știa să deseneze cu ușurință încă de la 5—6 ani. De la copilul Gh. Tattarescu ne-a rămas un interesant caiet pe a cărui copertă au fost desenate cu mult umor personajele unui circ ambulant.

— Nicolae Grigorescu (1838—1907) realizase la vîrsta de 12 ani un mare număr de picturi.

— Ștefan Luchian (1868—1916) a desenat intens și cu multă vervă încă înainte de a se înscrie la liceu, unde a devenit un fel de desenator al clasei, primind „comenzi" de portrete de la colegii săi.

— Jean Alexandru Steriadi (1880—1956) era un foarte talentat caricaturist încă din anii adolescenței. Caricaturile lui erau foarte apreciate de colegi.

Subredacția „Cutezătorii", Casa pionierilor și șoimilor patriei,
Slobozia, jud. Ialomița

GABRIELA CERNEȚ, din ZALĂU, ne cere date despre istoria... furculiței.

În mod paradoxal, chinezii, campionii folosirii la masă ai bețișoarelor, sînt cei dintîi care au folosit în mod curent furculița. În urmă cu circa 4 000 de ani furculița era foarte răspîndită în anumite provincii ale țării, fiind confecționată din os, metal sau lemn.

În antichitatea greacă și romană furculița nu se folosea în mod curent, ea fiind întrebuințată doar pentru a scoate din oale bucățile mari de carne fiartă sau pentru frigerea cărnii pe jăratic. Abia la sfîrșitul secolului al XVI-lea s-a lansat moda folosirii furculiței la masă.

Primele furculițe utilizate aveau doar doi dinți și erau formate din două părți componente unite printr-un pivot, fiind articulate de la mîner și putînd fi astfel strînse în două. În secolul al XVIII-lea erau la modă furculițele cu trei-patru dinți, forma lor fiind asemănătoare acelora din zilele noastre.

Treptat moda introduce furculițe pentru pește, salată, scoici, fructe, melci, macaroane. Dar și astăzi numai o treime din populația globului pămîntesc folosește furculița.

DISPECER „CUTEZĂTORII"

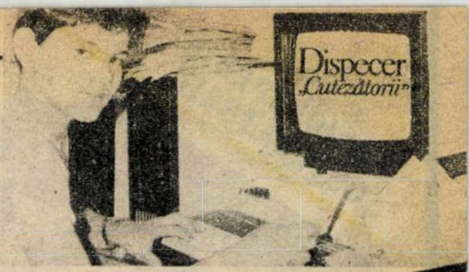

DORESC SĂ CORESPONDEZE PE TEME DE...

● **Matematică:** Lucia Corina Prodana, Str. Calea București, bl. A4, sc. 1, ap. 6, Craiova, jud. Dolj, cod: 1100; Vasile Ioan Morar, 12 ani, Str. Vasile Roaită, nr. 2, bl. 1, sc. A, ap. 6, etaj 1, Brezoi, jud. Vîlcea, cod: 1074.

● **Muzică ușoară:** Alina Raluca Simion, Str. Vișinilor nr. 5, bl. 51, sc. B, etaj III, ap. 13, Suceava, jud. Suceava, cod: 5800; Geraldina Manuela Gaftoneanu, Str. Vișinilor, nr. 5, sc. C, etaj 1, ap. 5, Suceava, jud. Suceava, cod: 5800; Ana Corina Jeler, 12 ani, Str. Păcii, nr. 29, Gheja, jud. Mureș, cod: 4361; Marinela Boz, Str. Stadion, nr. 705, com. Sagna, jud. Neamț, cod: 5572; Stela Măgdălin, 13 ani, com. Costișa, nr. 228, jud Neamț, cod: 5616; Liliana Ifrim, 13 ani, Str. Teiului, nr. 5, cartier Teioasa, Darabani, jud. Botoșani, cod: 6864; Florența Hodoboc, 13 ani, Coțofenii din Față, jud. Dolj, cod: 1127; Irina Gafencu, 13 ani, Str. Căprioarei, nr. 4, bl. V4, sc. A, etaj III, ap. 13, Hunedoara, jud. Hunedoara, cod: 2750; Marin Rugină, 13 ani, Str. Centru, nr. 151, Tulgheș, jud. Harghita, cod: 4209.

● **Cinematograf:** Ane-Marie Chiriac, Str. Partizanilor, nr. 21, bl. C 19, ap. 55, sc. 3, etaj. III, Galați, jud. Galați, cod: 6200; Tatiana Buciumaș, 14 ani, Str. Avîntului, bl. 84, sc. C, etaj 4, ap. 4, Vaslui, jud. Vaslui, cod: 6500; Lăcrămioara Ana Petraru, 14 ani, Str. Petri, nr. 4, com. Horia, jud. Neamț, cod: 5562; Mirela Iancu, 12 ani, sat Bratca, nr. 392, com. Delureni, jud. Bihor, cod: 3578; Nicoleta Muzgociu, 14 ani, Str. Plantelor, nr. 9, București, Sectorul 2, cod: 70380; Gabriela Adumitroae, 14 ani, Str. Vasile Lupu, nr. 112 A, bl. C2 bis, sc. A, etaj 2, ap. 9, Iași, jud. Iași, cod: 6600.

VĂ SFĂTUIEȘTE

Firesc, multe dintre voi, dragi prietene, doriți ca în timpul vostru liber să vă tricotați singure - din lînă, alpin, P.N.A. ori mohair (cca 300-325 g) - o bluză, un pulover, călduroase, moderne și frumoase.

Cînd începeți să lucrați, trebuie să țineți seama de următoarele precizări utile: ● Folosiți andrele care trebuie să fie întotdeauna în raport direct cu firul; cu cît firul este mai gros cu atît trebuie să fie și andrelele mai groase ● Andrelele pot fi mai groase decît firul numai atunci cînd doriți să obțineți un tricotaj mai lejer ● Înainte de a începe lucrul, faceți un careu de probă, la 10 × 10 cm. În felul acesta puteți stabili numărul ochiurilor sau al rîndurilor necesare, ținînd seama de dimensiunile voastre ● Și tot în acest fel puteți mări ori micșora orice obiect tricotat, adăugînd sau scăzînd ochiurile corespunzătoare ● În orice tricotaj, indiferent de model, în numărul de ochiuri indicat, la fiecare capăt de rînd se lasă cîte un ochi de margine, care se lucrează întotdeauna pe față. Lucrată în felul acesta, marginea asigură o frumoasă linie obiectului lucrat.

Originalitatea bluzei din imagine este dată de alternanța benzilor lucrate în punct de jerseu (8 cm) cu benzile în punct de orez (2,5 cm). Montați 88 de ochiuri pe andrele și lucrați un elastic (un ochi pe față, un ochi pe dos), lat de 3 cm. După 19 cm înălțime creșteți fiecare parte din 2 în 2 rînduri cîte un ochi pînă realizați încă 16 cm, apoi de o parte și de alta adăugați pe andrele cîte 35 de ochiuri pentru fiecare mînecă. Cînd ați tricotat 37 cm, despărțiți lucrul în două, lăsați în așteptare ochiurile din partea stîngă (se trece un fir de lînă contrastant cu culoarea respectivă, care se înnoadă la capete pentru a nu aluneca ochiurile) și continuați să lucrați răscroind decolteul, scăzînd în reprize cîte 10, 6, 4, 2, 2, 2 ochiuri. Continuați apoi drept pînă la umăr, adîncitura decolteului fiind de 19 cm. După ce ați tricotat 18 cm la extremitatea mînecii, faceți scăzătura de încheiere în patru reprize, din 2 în 2 rînduri, cîte 25, 16, 16, 16 ochiuri. Reluați partea stîngă, pe care o lucrați la fel.

Lucrați spatele în întregime în punct de orez (fără benzi), realizînd creșterile întocmai ca la față. După ce ați tricotat 48 cm în înălțime, despărțiți lucrul la jumătate și răscroiți la gît, scăzînd de 3 ori, de o parte și de alta cîte 6, 8, 8 ochiuri. Cînd spatele și fața sînt gata, le coaseți între ele, lăsînd liber spațiul necesar decolteului. Ridicați ochiurile și lucrați un elastic (un ochi pe față, un ochi pe dos) de 3 cm. La fel procedați și la mîneci. Benzile bluzei pot fi lucrate într-o singură culoare sau în trei-patru culori, bineînțeles, asortate.

SOARELE, ÎN SLUJBA OMULUI

4 000 de kilometri cu automobilul solar

O performanţă de mare răsunet, tehnică şi sportivă în acelaşi timp, au realizat tinerii australieni Hans Tholstrup şi Larry Perkins: ei au reuşit să străbată Australia — de la Perth la Sydney —, cale de 4 130 kilometri, cu o maşină de construcţie proprie, acţionată numai de energia solară.

Prima parte a performanţei lor — cea tehnică, adică realizarea automobilului solar — nu le-a creat probleme prea mari, deşi nici uşor nu se poate spune că le-a fost. Ei au proiectat şi au realizat o maşină extrem de simplă, cu roţi, frîne şi lanţ de transmisie ca ale bicicletei şi caroserie din laminate uşoare. Pentru captarea energiei solare au montat deasupra automobilului (în locul plafonului) un panou solar cu 720 de celule. „The Quiet Achiever" „Învingătorul liniştit", după cum au numit-o, cîntărea doar 125 de kilograme şi realiza o viteză medie de 25 de kilometri pe oră.

Dar „povestea" lor abia de-acum incolo devine interesantă, adevărata lor performanţă constînd în parcurgerea celor peste 4 000 de kilometri, drum de-a lungul căruia cei doi tineri au fost obligaţi de împrejurări să facă dovada unor calităţi sportive deosebite, dintre care dîrzenia, curajul, răbdarea, rezistenţa fizică le-au fost continuu puse la grea incercare.

Au pornit la drum, după cum v-am spus şi mai sus, din oraşul Perth, aflat la 20 de kilometri de ţărmul Oceanului Indian, urmînd să ajungă la Sydney, port la Oceanul Pacific, în cel mult 28 de zile, după cum şi-au propus în intenţia de a egala recordul stabilit în 1922 de Francis Birtels, care, pe acelaşi traseu, a pilotat un automobil acţionat de un motor cu benzină.

Încă de la plecare, drumul le-a fost deseori întrerupt de grupuri numeroase de curioşi dornici să vadă automobilul fără motor, inclusiv de indigeni. Primul obstacol mai greu a constat în... urcarea dealului din apropierea localităţii Greenmount. Dar deşi a mers cu... încetinitorul, „Învingătorul liniştit" a învins, pînă la urmă, urcuşul, în pofida multor pronosticuri negative. A urmat apoi alt obstacol, mult mai greu: drumul prin pustiu. Temperatura din interiorul autovehiculului s-a ridicat repede la... 50 °C, făcînd ca respiraţia să devină aproape imposibilă. În plus, în pofida epitetului de „liniştit", automobilul acesta s-a dovedit neaşteptat de zgomotos, din cauza lanţului folosit la transmisie. Din cauza nisipului din pustiu, uruitul lanţului a devenit atît de puternic incît cei doi au fost obligaţi să-şi introducă în urechi atenuatoare de zgomot sau căşti pentru ascultat muzică.

Condiţiile în care se desfăşura aventura deveneau tot mai grele: zgomot, căldură înăbuşitoare, furtuni de nisip, cer acoperit de nori (cînd bateria solară abia mai... pîlpîia, imposibilitatea de a folosi aparatul de emisie-recepţie din cauza temperaturii ridicate, necesitatea de a efectua diverse reparaţii „din mers"; dar cei doi tineri nu s-au dat bătuţi, n-au abandonat cursa. Aşa au ajuns la Port Augusta, de unde soarele a început să ardă şi mai tare, ceea ce a avut drept consecinţă nu numai creşterea căldurii din automobil, ci şi revigorarea bateriei, care a făcut ca automobilul să... zboare pur şi simplu pe aripile energiei solare. Într-o singură zi, de pildă, cei doi au parcurs 307 kilometri. După acest record, iată-i în faţa ultimului, dar şi a celui mai greu obstacol: vîrful Victoria, din Green Dividing Range, unul dintre cele mai lungi şi mai grele urcuşuri din întreaga Australie. L-au urcat totuşi încet, dar sigur, plonjînd apoi din vîrf la vale, spre Sydney, cu peste 65 kilometri la oră.

Au ajuns la destinaţie, la Sydney, cu opt zile mai devreme decît şi-au propus şi faţă de recordul din 1922 al automobilistului Francis Birtels. Aici, în cadrul unei ceremonii la care au participat mii de oameni, cei doi au vărsat în apele Pacificului o... sticlă cu apă luată la plecare din Oceanul Indian. Un gest simbolic, menit să dea şi mai multă căldură omenească acestei frumoase, mari performanţe tehnico-sportive.

A. NICOLAE

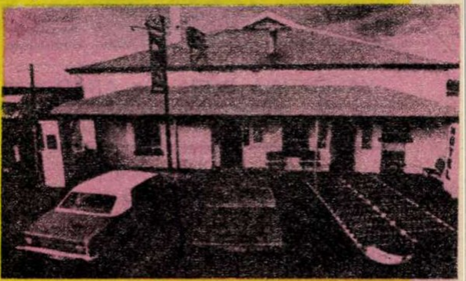

MIC DICŢIONAR ENCICLOPEDIC:

HELIOFICARE

Iată un termen pe care dicţionarele explicative ale limbilor încă nu-l conţin, dar care va căpăta rădăcini tot mai adînci în viaţa noastră. Este, desigur, extrem de atrăgător să te poţi încălzi cu ajutorul razelor solare, folosindu-le şi în alte scopuri, ca de exemplu la desalinizarea apei sărate a mărilor şi a oceanelor, la obţinerea apei potabile din adîncuri, la asigurarea unui confort deosebit al locuinţelor şi instituţiilor, ba chiar la... topirea metalelor. Toate acestea le exprimă termenul de helioficare.

În locurile în care Soarele încălzeşte Pămîntul peste 300 de zile pe an, utilizarea energiei solare se dovedeşte foarte rentabilă. Un asemenea loc este, de exemplu, ramura de sud-vest a munţilor Tian-Şan din Uzbekistan, unde, în prezent, se află în curs de realizare un puternic heliocomplex. Într-o primă etapă se construieşte o întreprindere metalurgică neobişnuită, urmînd ca în viitorul imediat să prindă viaţă şi un al doilea proiect: o centrală electrică solară.

În condiţii naturale extrem de prielnice, beneficiind de o bază tehnico-ştiinţifică serioasă, echipele de specialişti lucrează aici la instalarea, pe terase de beton, a unui număr de 62 de oglinzi reflectoare, ce permit o concentrare de zeci de mii de ori a radiaţiei solare, asigurînd în focar o temperatură de peste 3 500 de grade Celsius. În acest fel va fi obţinut mult-visatul cuptor solar pentru elaborarea industrială a unor materiale extrapure, greu fuzibile, foarte rezistente, necesare astăzi şi zilei de mîine. Un calculator urmează să dirijeze întreg procesul de producere a energiei solare.

EMANUEL ŢĂRAN, cl. a VIII-a,
Subredacţia „Cutezătorii",
Harghita

ZOO

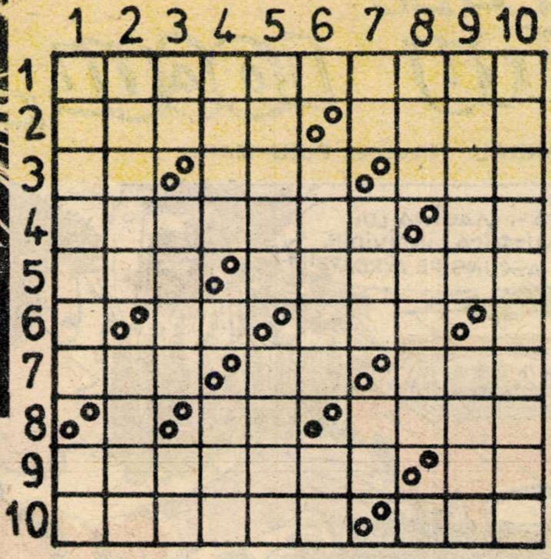

ORIZONTAL: *1) Mamifer mare și greoi, ierbivor, care trăiește în fluviile și lacurile din Africa ecuatorială (pl.). 2) Uliu (pl.). Celebru urs polar. 3) La corb. Localitate în Franța. Anul Geofizic Internațional (abr.). 4) Sălbăticiune cu colți. În cot! 5) Interjecție cu care se asmute cîinele. Pasăre migratoare de baltă, avînd spatele împodobit cu un mănunchi de pene albe, ornamentale. 6) Perioadă istorică. Localitate în U.R.S.S. 7) Mediu pentru pești, raci, crocodili, balene, delfini, rechini etc. Valoros (fig.). Lemn obținut din arborele gabonez poga. 8) Primele din alfabet. Bivol mic, trăitor în insulele Moluce. 9) Pădurea Băneasa este înzestrată cu un asemenea parc zoologic. Cere. 10) Pasăre răpitoare cu cioc puternic și încovoiat, gheare puternice, aripi lungi și ascuțite. Păsări răpitoare de zi cu coada în furcă.*

VERTICAL: *1) Animal carnivor cu blana cafenie vara, albă, fină și lucioasă iarna. Pe limba gîștei. 2) Panteră de zăpadă denumită și uncia din Munții Tian-Șan, carnivor de temut, care face mari pagube printre viețuitoarele acelor regiuni. Mamifer domestic omnivor, cu botul ascuțit, iar corpul acoperit cu păr aspru și scurt. 3) Deasupra. Animal marin cu corpul alcătuit dintr-un disc central, de la care pornesc cinci brațe în direcție radiară. Din avion. 4) Lichid acru. Diminutiv feminin. 5) Pastă de cartofi. Sprinten. 6) Calul înaripat, simbol al inspirației poetice. Poftim. 7) Tănase Florica. Prefix de triplare. Abis. 8) Papagal mare din America de Sud, viu colorat, de obicei roșu și cu coada lungă. Cerbul ținuturilor nordice. 9) Singura maimuță europeană care trăiește numai pe stîncile Strîmtorii Gibraltar. Mamifer acvatic, cu corpul alungit și picioarele în formă de lopeți, trăind mai ales în regiunile polare. 10) Maimuțoi (fig.).*

DICȚIONAR: EUP. AIL. AFO.

Georgeta Dumitru

* * *

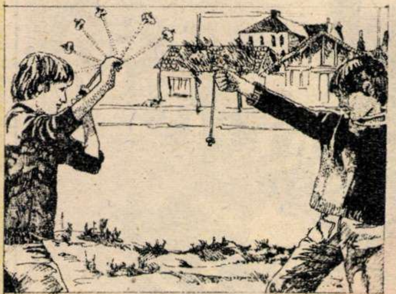

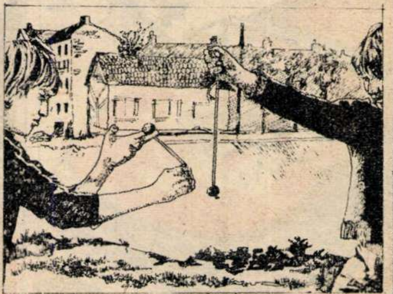

JOC UNICEF

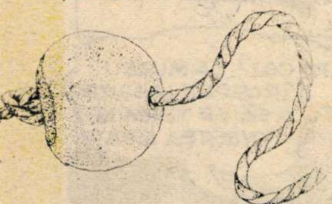

CASTANELE

Fiecare jucător se pregătește alegîndu-și o castană bine uscată, găurind-o, trecînd prin gaură un șiret de ghete desperecheat și înnodîndu-l bine de partea cealaltă a castanei.

Jocul este simplu, dar cere precizie și îndemînare. Unul dintre jucători își rulează pe degetul mîinii drepte capătul liber al șiretului, astfel încît pînă la castană să rămînă 20–25 cm. El va lăsa castana să atîrne absolut nemișcată. Celălalt jucător, care și-a rulat și el pe degete capătul liber al șiretului său, lansează castana spre a o lovi pe a adversarului. El se poate ajuta în lansare și cu a doua mînă. Distanța dintre jucători se stabilește de comun acord.

Cel ce lovește primul poate, dacă nu nimerește castana, să mai tragă de două ori. Dacă o lovește fără să-i aducă vreo stricăciune, rolurile se inversează. Cînd unuia dintre jucători i se sparge sau i se zgîrie castana, cîștigă celălalt. Dacă cele două șireturi se împletesc, primul care strigă „șiret!" are dreptul să tragă o lovitură în plus.

ROMB

1) ZIC! 2) DEGAJĂ SAU MERGE CU ABURI. 3) PEȘTE. 4) RELAXARE ȘCOLĂREASCĂ. 5) CLASIC AL DRAMATURGIEI ROMÂNEȘTI. 6) BUCURIA SEZONULUI! ALB. 7) ȚĂRI. 8) ACELA. 9) SINGURE!

Tr. Ianu Ciocâlteu,
Craiova

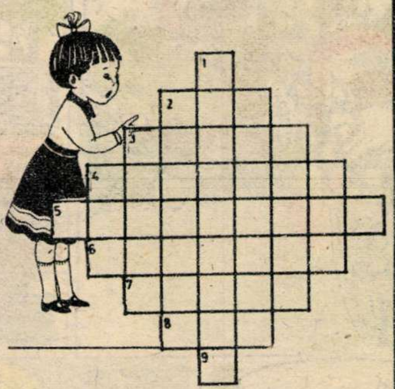

UNDE SE AFLĂ PICTORUL?

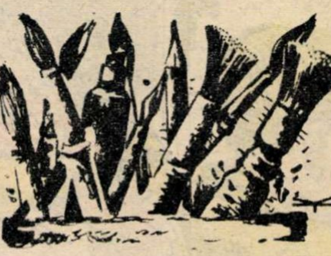

* * *

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

SUNĂ CLOPOȚELUL: Maculatoare; atenție; pix; Neri; usca; ulcea; turte; Aie; mi; Lamm; Letea; STT; eră; notă; po; ră; ver; oase; pană; tablă; seral; învățătoare.

ROZETĂ CU GHICITORI: Rugul; ecoul; viață; inele; sania; tunet; alună; coasă; umbră; torță; ezită; zefir; arici; tipar; opaiț; roată; iubit; iarbă. Pe primul rînd: Revista „Cutezătorii".

ARITMOGRIF: Porumbescu; Creangă; România; Eminescu; Enescu; Luchian; Alecsandri; Grigorescu. A—B: Brâncuși.

LA ATELIER: Șublere.

* * *

ȘAH

Cu problema nr. 10, concursul nostru de șah s-a încheiat. Conform regulamentului, concurenții au avut posibilitatea să trimită la redacție dezlegările săptămînă de săptămînă sau toate cele 10 dezlegări într-un singur plic. Le așteptăm în continuare.

Într-unul din numerele viitoare vom publica rezolvările corecte ale celor 10 probleme, numele cîștigătorilor și premiile promise.

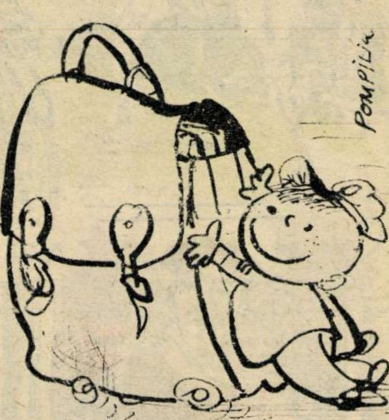

TICUȚĂ CEL UITUC

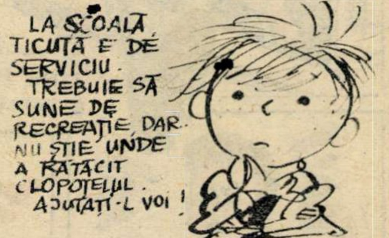
LA ȘCOALĂ TICUȚĂ E DE SERVICIU. TREBUIE SĂ SUNE DE RECREAȚIE, DAR NU ȘTIE UNDE A RĂTĂCIT CLOPOȚELUL. AJUTAȚI-L VOI!

COPERTA NOASTRĂ

Foto: M. NIEDL

Pionieri din Sectorul agricol Ilfov la recoltat.

CUTEZĂTORII 39
Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: ELENA MĂNESCU
Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.
Index 41836 12 pagini 1,50 lei

11 O ECHIPĂ PENTRU LOCUL I

Scenariu: **SANDU ALEXANDRU** Desene: **PUIU MANU**

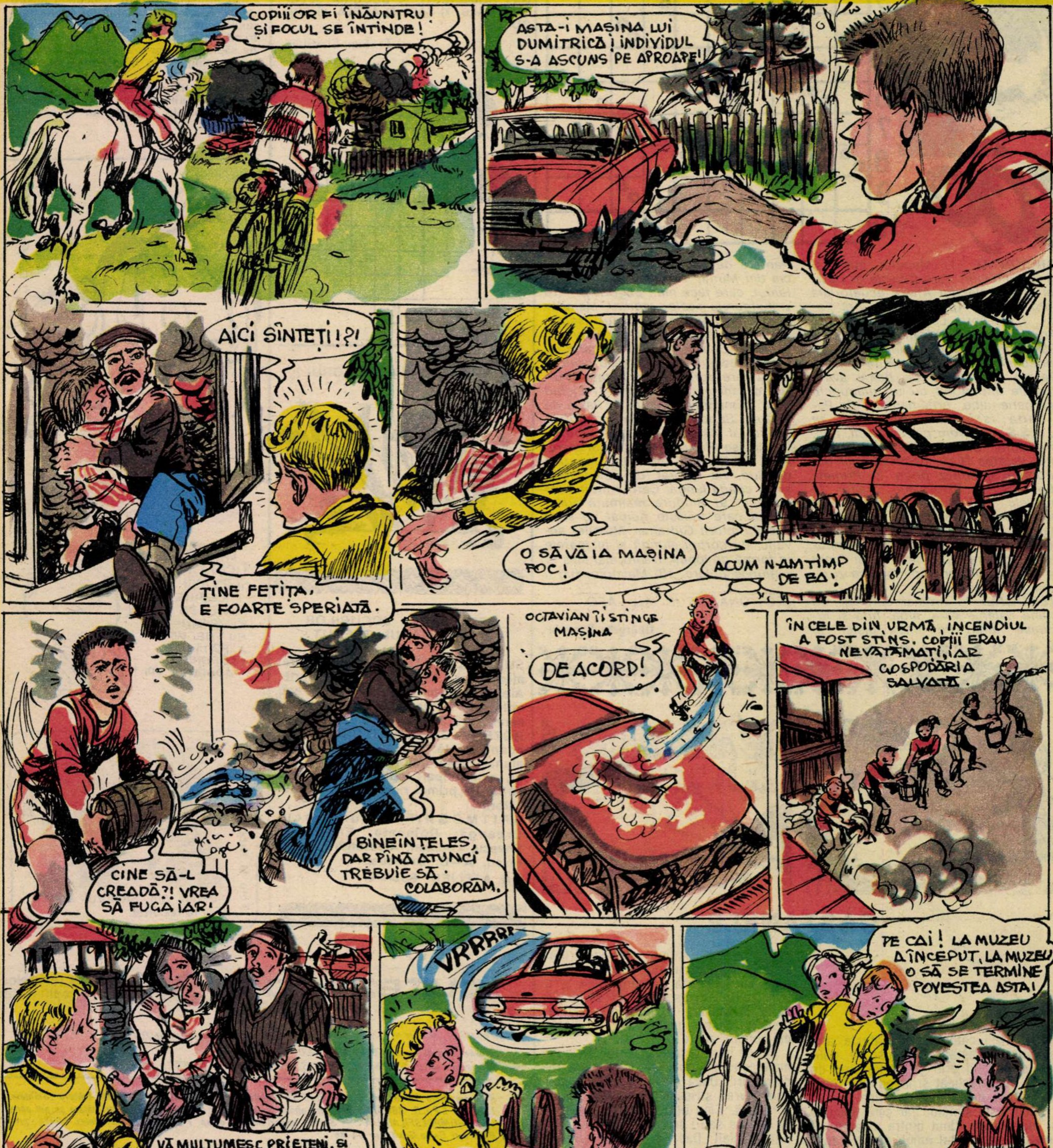
COPIII OR FI ÎNĂUNTRU! ȘI FOCUL SE ÎNTINDE!
ASTA-I MAȘINA LUI DUMITRICĂ! INDIVIDUL S-A ASCUNS PE APROAPE!
AICI SÎNTEȚI!?!
ȚINE FETIȚA, E FOARTE SPERIATĂ.
O SĂ VĂ IA MAȘINA FOC!
ACUM N-AM TIMP DE EA!
CINE SĂ-L CREADĂ?! VREA SĂ FUGĂ IAR!
BINEÎNȚELES, DAR PÎNĂ ATUNCI TREBUIE SĂ COLABORĂM.
OCTAVIAN ÎȘI STINGE MAȘINA
DE ACORD!
ÎN CELE DIN URMĂ, INCENDIUL A FOST STINS. COPIII ERAU NEVĂTĂMAȚI, IAR GOSPODĂRIA SALVATĂ.
VĂ MULȚUMESC PRIETENI. ȘI MULȚUMESC MAI CU SEAMĂ TÎNĂRULUI ACELUIA PE CARE NICI NU-L CUNOSC ...DAR CE S-A ÎNTÎMPLAT, DE CE PLEACĂ?!
VRRRRR
ȘTIM NOI DE CE PLEACĂ. DUPĂ EL, OCTAVIANE!
PE CAI! LA MUZEU A ÎNCEPUT, LA MUZEU O SĂ SE TERMINE POVESTEA ASTA!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

40

JOI, 2 OCTOMBRIE 1986, ANUL XX (NR. 991)

ca județeană
MUREȘ
TIRGU-MUREȘ

În sumar:

- Pionieri în amfiteatrele hărniciei
- Un nou an de activitate în casele pionierilor și șoimilor patriei
- Programul unitar pe anul de învățămînt 1986—1987

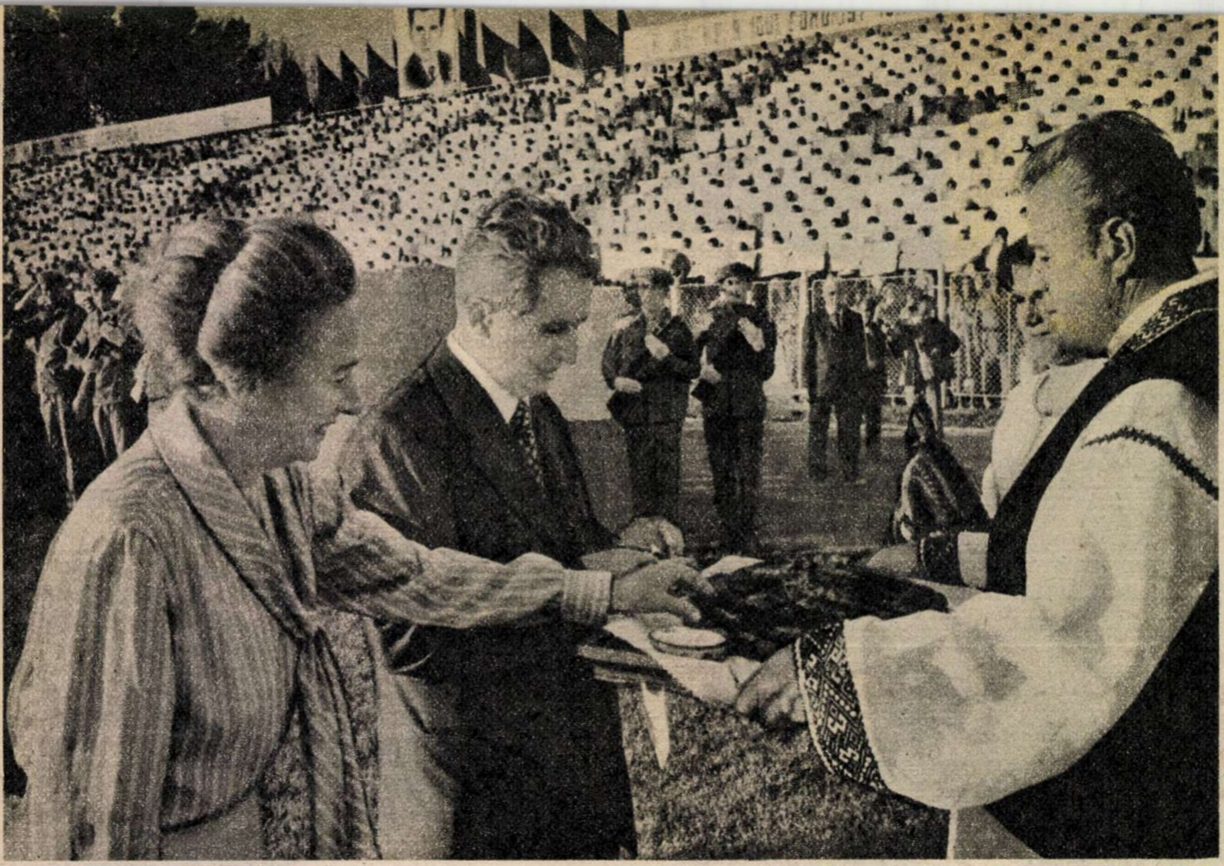

CADRAN POLITIC

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a efectuat, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în cursul săptămînii trecute, vizite de lucru în judeţele Buzău, Dîmboviţa şi Prahova.

Noile întîlniri de lucru ale conducătorului partidului şi statului nostru cu făuritorii de nouă civilizaţie materială şi spirituală din aceste judeţe ale ţării s-au desfăşurat în atmosfera de puternică angajare în care colectivele muncitoreşti din întreaga ţară acţionează pentru traducerea în viaţă a vibrantelor chemări adresate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu de la tribuna recentului Congres al oamenilor muncii, constituindu-se într-un fructuos dialog cu muncitori, ţărani, cu cadre de conducere şi specialişti din industrie şi agricultură asupra căilor concrete de acţiune pentru îndeplinirea în bune condiţii a planului pe acest an, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului.

În cadrul întîlnirilor de lucru ale secretarului general al partidului cu oamenii muncii din judeţele Buzău, Dîmboviţa şi Prahova, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu au vizitat întreprinderi industriale, cooperative agricole de producţie, expoziţii reprezentative privind dezvoltarea agriculturii şi a zootehniei.

În municipiul Tîrgovişte, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au vizitat Muzeul de istorie al judeţului Dîmboviţa, muzeu conceput ca o veritabilă incursiune în istoria patriei, din cele mai vechi timpuri şi pînă astăzi.

În cadrul muzeului, vizitat acum, cînd se împlinesc 600 de ani de la suirea pe tron a domnitorului Mircea cel Mare, este înfăţişat rolul însemnat pe care l-a jucat cetatea de scaun a Ţării Româneşti în existenţa poporului român, de numele său fiind legate viaţa şi lupta unora dintre cei mai glorioşi conducători ai neamului, între care Marele Mircea Voievod, Vlad Ţepeş, Mihai Viteazul, Matei Basarab.

Muzeul se constituie într-o grăitoare mărturie a celor peste 50 de ani de amplă şi intensă activitate revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Documente inedite de epocă înfăţişează imaginea locului din comuna Ulmi, astăzi integrată oraşului Tîrgovişte, unde, în ianuarie 1936, a fost arestat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, sentinţa Procesului de la Braşov, ecouri din presa vremii.

În judeţul Prahova, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu au vizitat Muzeul Doftana.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu, ceilalţi tovarăşi din conducerea de partid şi de stat, celelalte persoane oficiale au parcurs mai multe secţii ale fostei închisori în care organele represive ale regimului burghezo-moşieresc au întemniţat militanţi de seamă ai partidului, pentru dîrzenia cu care şi-au afirmat profundele convingeri comuniste. Aici, între zidurile Doftanei, cu 50 de ani în urmă, a fost întemniţat eminentul militant revoluţionar Nicolae Ceauşescu, în urma unei aspre şi nedrepte sentinţe pronunţate la Procesul de la Braşov al luptătorilor comunişti şi antifascişti.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu, ceilalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului au asistat apoi la un vibrant moment evocator, intitulat sugestiv „Doftana, şcoală a luptei de comunişti-eroi".

Întîmpinat cu cele mai alese sentimente de dragoste şi stimă a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Cuvîntul cald şi însufleţitor al conducătorului partidului şi statului nostru a fost primit cu deosebită bucurie, cu profundă mîndrie patriotică.

În încheierea vizitelor de lucru efectuate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în judeţele Buzău, Dîmboviţa şi Prahova, au avut loc mari adunări populare în municipiile reşedinţă de judeţ.

Cuvîntările rostite cu aceste prilejuri de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, au fost urmărite cu cel mai viu interes, cu deplină aprobare şi vie satisfacţie, fiind subliniate în repetate rînduri cu puternice aplauze, cu îndelungi ovaţii.

Aceste manifestări entuziaste au dat expresie înaltelor sentimente de stimă şi recunoştinţă ale locuitorilor de pe aceste meleaguri ale ţării faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, hotărîrii neabătute a tuturor celor ce muncesc de a nu precupeţi nici un efort pentru transpunerea exemplară în practică a orientărilor şi indicaţiilor deosebit de preţioase date de secretarul general al partidului, de a face totul pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie pe acest an şi pe întregul cincinal, pentru înfăptuirea măreţelor obiective ale celui de-al XIII-lea Congres al P.C.R.

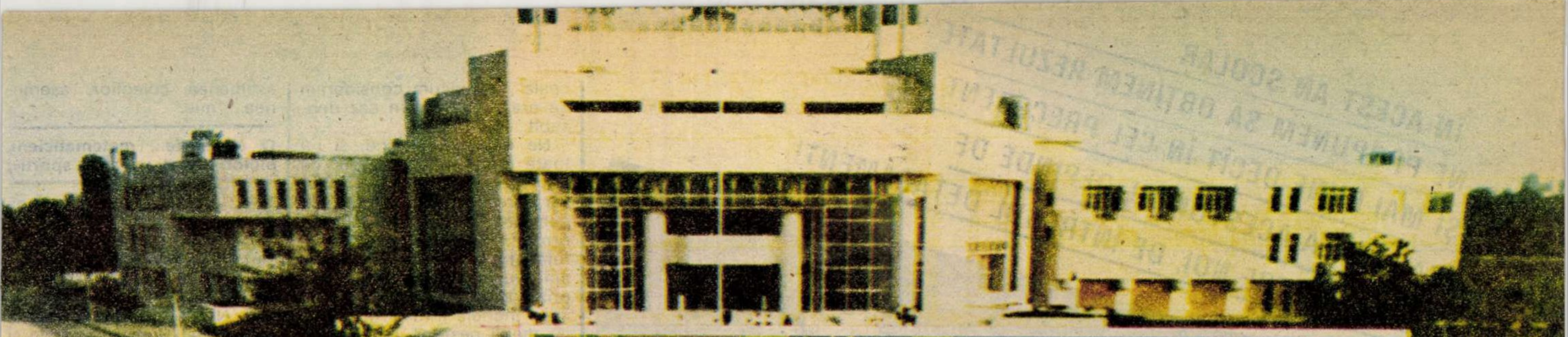

> „Învăţaţi, învăţaţi şi iar învăţaţi!" „Învăţaţi şi însuşiţi-vă cele mai noi cunoştinţe ale tehnicii, ale ştiinţei, ale cunoaşterii umane universale în general!", pentru că numai specialiştii şi muncitorii cu o înaltă calificare, cu înalte cunoştinţe vor putea să asigure continuarea dezvoltării României, ridicarea ei pe noi culmi de progres şi civilizaţie, vor putea conduce mîine opera de făurire a comunismului în România!
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**
>
> (Din cuvîntarea rostită la deschiderea noului an de învăţămînt)

OBIECTIV FUNDAMENTAL AL POLITICII PARTIDULUI

EDUCAREA COMUNISTĂ, PATRIOTICĂ, REVOLUȚIONARĂ A TINEREI GENERAȚII

La temelia vastei activităţi desfăşurate în anii pe care cu firească mîndrie îi numim Epoca Nicolae Ceauşescu, se află concepţia atotcuprinzătoare a secretarului general al partidului, potrivit căreia tineretul este o puternică forţă socială, un factor activ al operei de edificare a noii orînduiri, viitorul însuşi al naţiunii noastre socialiste. „Copiii şi tineretul, uteciştii reprezintă garanţia dezvoltării naţiunii noastre socialiste, viitorul socialist şi comunist al României — arată tovarăşul Nicolae Ceauşescu. De felul cum sînt crescuţi şi educaţi azi depinde felul cum vor acţiona în viitor în viaţă şi muncă. Ei vor fi mîine membrii partidului, ai conducerii partidului şi statului, constructorii socialismului şi comunismului. Pentru a avea buni comunişti, buni militanţi revoluţionari, pentru a asigura creşterea rolului politic conducător al partidului, înaintarea fermă a patriei spre înalte piscuri ale comunismului este necesar să asigurăm educarea şi formarea copiilor şi tineretului în spiritul patriotismului revoluţionar".

În lumina şi în spiritul acestei concepţii, în anii care au urmat Congresului al IX-lea — pe fundalul profundelor prefaceri din societatea românească, prefaceri al căror ţel suprem îl constituie transformarea revoluţionară a condiţiei umane, formarea omului nou, multilateral dezvoltat — s-a acţionat cu neabătută consecvenţă pentru asigurarea dezvoltării multilaterale a tineretului, în plan politico-ideologic, tehnico-ştiinţific, profesional, civic, moral. Societatea socialistă, făcînd uriaşe eforturi materiale pentru făurirea unei economii moderne, dinamice, armonioase, pentru amplasarea judicioasă a forţelor de producţie pe întregul cuprins al ţării, a asigurat pretutindeni largi posibilităţi, un vast cîmp pentru afirmarea plenară a personalităţii umane, pentru împlinirea oricăror aptitudini şi vocaţii constructive, a oricăror demersuri creatoare. Construindu-se milioane de locuinţe noi — cărora în actualul cincinal li se vor adăuga încă circa şapte sute de mii de noi apartamente — s-a creat nu numai chip nou şi mîndru tuturor aşezărilor patriei, ci s-au asigurat condiţii minunate de viaţă, de odihnă pentru toţi oamenii muncii.

S-a făurit un amplu sistem de instrucţie şi educaţie — avînd în centrul său şcoala — pentru pregătirea temeinică pentru muncă şi viaţă a tinerilor, pentru formarea lor ca oameni cu solide cunoştinţe profesionale, cetăţeni înaintaţi, cu o înaltă cultură politică, cu un vast orizont de cunoştinţe generale, capabili să se integreze operativ, eficient în producţie, în viaţa economico-socială, acolo unde societatea are nevoie de competenţa lor, de puterea de muncă, energia şi elanul lor tineresc. Un sfert din populaţia ţării este curpinsă în diferite forme de învăţămînt, beneficiind de o uriaşă bază materială — peste o sută de mii de săli de clasă şi amfiteatre, mii şi mii de laboratoare şi ateliere, în care copiii şi tinerii ţării se pregătesc cu aportul competent a sute de mii de slujitori ai şcolii. În lumina orientărilor şi indicaţiilor secretarului general al partidului nostru, învăţămîntul românesc a cunoscut profunde înnoiri şi restructurări calitative, în organizarea şi conţinutul său, în racordarea acestuia la noile exigenţe ale practicii sociale. Învăţămîntul s-a integrat tot mai strîns cu cercetarea şi producţia, iar pe această bază a sporit într-o considerabilă măsură aportul acestuia la pregătirea temeinică a tinerilor în plan tehnico-ştiinţific şi profesional, la formarea unor trainice deprinderi de muncă practică. Pornind de la adevărul că epoca pe care o trăim este perioada afirmării plenare a noii revoluţii tehnico-ştiinţifice, a noii revoluţii agrare, şcoala românească este preocupată să-i înarmeze pe tineri cu cele mai noi cîştiguri ale cunoaşterii umane, să le asigure o înaltă pregătire profesională, un larg orizont de cunoştinţe generale, astfel încît moderna înzestrare tehnică a economiei naţionale să poată fi plenar pusă în valoare de cei care ies de pe băncile şcolilor ori din amfiteatrele facultăţilor. Eforturile şcolii româneşti se îndreaptă, totodată, spre asigurarea unei înalte pregătiri politice a copiilor, a tinerilor, spre formarea şi modelarea unui profil moral, civic înaintat, astfel încît fiecare tînăr să se integreze în viaţa socială pe deplin conştient de marile răspunderi şi îndatoriri pe care le are faţă de societate.

Avînd în activitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu un permanent şi strălucit exemplu de patriotism fierbinte, de slujire devotată a marilor idealuri ale poporului, tinerii ţării probează, prin faptele lor, că sînt însufleţiţi de voinţa de a se pregăti, de a învăţa şi munci spre a deveni cetăţeni de nădejde ai patriei socialiste, gata să-şi asume, cu răspundere, cu competenţă, cu entuziasm, datoria de a duce mai departe opera constructivă de azi, asigurînd acea neîntreruptă ştafetă a generaţiilor care este temelia împlinirilor cu adevărat durabile, a înfăptuirilor care străbat veacurile.

Vibrantele îndemnuri adresate de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu cu prilejul inaugurării Palatului pionierilor şi şoimilor patriei şi la deschiderea noului an de învăţămînt mobilizează energiile tinerei generaţii, ale tuturor pionierilor şi şcolarilor din patria noastră în însuşirea exemplară de noi şi bogate cunoştinţe, în împletirea cît mai strînsă a învăţămîntului cu cercetarea, cu practica productivă, astfel încît fiecare să poată face faţă în viitor la marile îndatoriri şi răspunderi ce-i revin în grandioasa operă de ridicare a patriei pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

S. ARIEŞANU

ÎN ACEST AN ŞCOLAR NE PROPUNEM SĂ OBŢINEM REZULTATE ŞI MAI BUNE DECÎT ÎN CEL PRECEDENT. REALIZAREA ACESTUI ŢEL DEPINDE DE FIECARE DINTRE NOI, DE ÎNTREGUL DETAŞAMENT!

ÎNCĂ DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ŞCOLAR — NUMAI REZULTATE FOARTE BUNE!

ANUL TRECUT — UN DETAŞAMENT FRUNTAŞ, ACUM — TOATĂ UNITATEA VA FI FRUNTAŞĂ!

Doar de cîteva zile nu se văzuseră — în vacanţă fuseseră mai tot timpul împreună — şi cu toate acestea aveau să-şi spună unii altora o sumedenie de noutăţi. Manualele cu materii noi erau răsfoite şi discutate cu aprindere, caietele cu foile imaculate aşteptau cuminţi pe colţul băncii. Ne aflam, în prima zi de şcoală, în **clasa a VII-a B**, la **Şcoala nr. 2** din municipiul **Călăraşi.** Toată lumea era bine dispusă, gata să răspundă oricărei întrebări.

Detaşamentul neînvins

— **A**nul trecut, pe vremea asta, eram tare necăjită, îşi aminteşte pioniera **Nicoleta Codrici.** Îmi petrecusem o parte din vacanţă la bunica, la Zimnicea. Mai era o săptămînă şi urma să mă întorc acasă şi la şcoală. Într-o dimineaţă mă jucam cu prietenii într-un loc aglomerat, şi... m-a lovit o maşină! Clipa de neatenţie a însemnat îngrijirea mea, în spital, timp de o lună şi jumătate. De cîte ori mă simţeam mai bine, mă cuprindea o nespusă părere de rău că eram nevoită să stau imobilizată în pat, în loc să fiu alături de prieteni şi colegi. Şi mă mai gîndeam că, dacă voi pierde trimestrul, detaşamentul nostru — care niciodată, în nici un an, nu-şi pierduse renumele de fruntaş — acum nu se va mai putea menţine pe locul întîi. Dar mă simţeam vinovată...

— Am fost prima care am vizitat-o pe Nicoleta acasă, după ce se făcuse bine, povesteşte şi Mioara Costinescu. Am găsit-o tristă, răsfoind cărţile. Mi-a mărturisit că îi este imposibil să parcurgă mulţimea de lecţii pe care le pierduse la predare, erau şi materii noi, iar exerciţiile de matematică i se păreau de nedezlegat. Era complet descurajată. Am încercat s-o liniştesc, dar nici eu nu eram prea convinsă. Cînd le-am povestit colegilor toate acestea, au rămas pe gînduri, dar nici unul nu accepta renunţarea. M-am însufleţit şi eu şi m-am oferit deîndată s-o ajut pe Nicoleta la limba română. **Cosmin Geană** a spus că el „răspunde" de matematică, **Daniela Neicu** de geografie, **Oana Mihăilescu**, de istorie... Am alcătuit, deîndată, un program care prevedea felul amănunţit în care să-i organizăm chiar noi orele de învăţătură. De obicei nu sîntem de acord cu „dădăceala", dar acum consideram că era vorba de un caz deosebit.

Ne duceam pe rînd, şi nu toată ziua bunăziua. Eu, ca prietenă şi vecină, într-adevăr, treceam zilnic să văd cum se descurcă. În cele din urmă, cînd Nicoleta, perfect refăcută, a revenit la şcoală, am avut cea mai plăcută surpriză: colega noastră a reuşit să-şi încheie trimestrul numai cu medii peste 7, mai apoi a obţinut rezultate chiar mai bune decît înainte de nedorita întîmplare! Încă o dată s-a verificat că „prietenul la nevoie se cunoaşte" şi, aş mai adăuga eu, atunci s-a verificat şi mai mult tăria colectivului nostru.

O viitoare învăţătoare... intransigentă!

Blondă, micuţă, cu ochii verzi şi părul auriu tuns scurt, **Cristina Pavel** a pornit, încă din prima zi de şcoală, împreună cu cei doi fraţi mai mici de mînă — Adrian, în clasa I, cel de-al doilea, Daniel, în clasa a III-a. Se ocupase de toate pregătirile în vederea acestui eveniment, mai ales în ceea ce îl privea pe Adrian. L-a supravegheat şi l-a ajutat pentru ca totul să fie perfect pus la punct: uniforma, caiete, gume, creioane... Nimic n-a uitat, ca o adevărată învăţătoare ce vrea să devină.

— Sînt foarte importante deprinderile din primii ani de şcoală, pentru succesele de mai tîrziu. Avem exemplul detaşamentului nostru. Niciodată n-au fost acceptate scuze fără rost pentru acoperirea neglijenţei, indisciplinei, incorectitudinii. Drept rezultat, acum, în clasa a VII-a, toate cele şaisprezece fete şi toţi cei şaisprezece băieţi care am pornit la drum din prima clasă, sîntem împreună. Niciodată, în aceşti ani, la noi nu s-a auzit de vreo corigenţă! Aşa aş vrea să se formeze şi fraţii mei mai mici, asemenea colegilor, asemenea... mie.

O clasă de... matematicieni, pictori, poeţi, artişti, sportivi

— **C**um se face, oare, că în clasa voastră, a VII-a B, s-au nimerit atîţia pionieri talentaţi? a întrebat-o **Cristian Stroe,** dintr-a VI-a C, pe sora sa, **Rodica.**

— Nu s-a „nimerit" deloc! i-a replicat Rodica, ea fiind şi comandanta detaşamentului. Ne-am cultivat pur şi simplu aptitudinile. Crezi, oare, că **Alina Ciocea,** care a ieşit a treia pe judeţ la concursul de matematică, a reuşit numai prin talent? Sau Oana Mihăilescu, la limba română, cu aceeaşi performanţă, ar fi fost de ajuns doar să se prezinte la concurs, pentru că ştie să facă versuri? Fii sigur, nu! Cu toţii muncesc mult, cu pasiune. Şi desenatorii noştri, şi matematicienii, şi sportivii. Uite-l, de pildă, pe Cosmin Geană. Ce mai fotbalist, cît de pasionat sportiv! Dar la şcoală n-a venit niciodată cu lecţiile făcute de mîntuială. Aşa că vezi cam în ce fel stau lucrurile cu... „nimereala"!

— Pe noi ne trag înapoi vreo doi băieţi care învaţă slab, încearcă să argumenteze Cristian faptul că detaşamentul lor nu este printre cele mai bune.

— Mi-e greu să fiu de părere cu tine. Un detaşament puternic îi poate convinge şi trebuie să-i ajute pe cei doi-trei colegi să-şi facă datoria de elev. Prima şi cea mai importantă: aceea de a învăţa. Înseamnă că voi v-aţi străduit prea puţin în acest sens.

O discuţie sinceră, între fraţi. Dar discuţii temeinice despre învăţătură s-au desfăşurat, în toate cele 21 de detaşamente.

Un fapt deosebit de îmbucurător semnalat de către pioniera comandant de unitate, Adriana Tenea: FIECARE PIONIER, FIECARE DETAŞAMENT AMBIŢIONEAZĂ SĂ AJUNGĂ PRINTRE PRIMII LA LINIA DE SOSIRE ÎN ACEST AN ŞCOLAR. Cu alte cuvinte, întreaga unitate să deţină un loc fruntaş.

Iată, cu adevărat, o frumoasă pornire!

ELENA MĂNESCU

Ritm

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

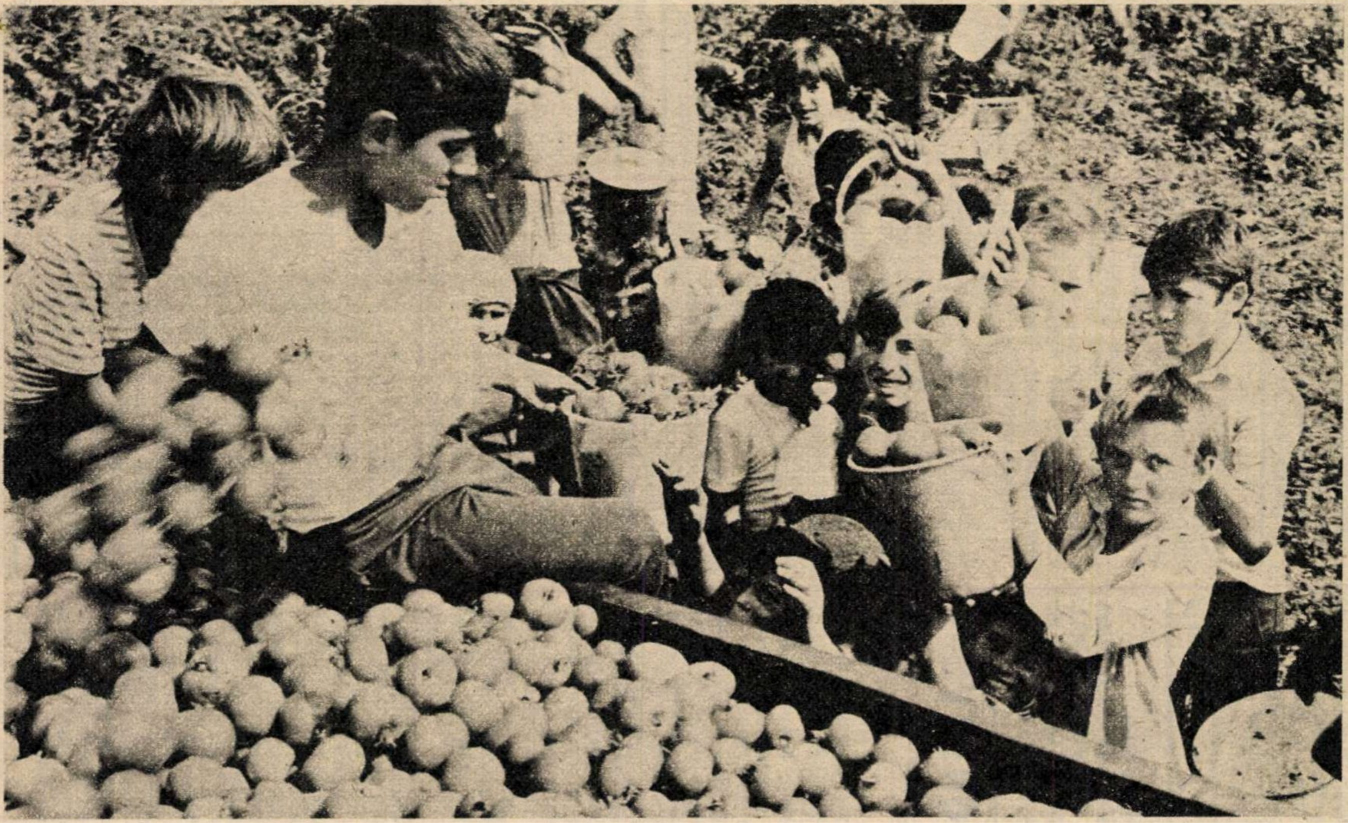

Continuăm să primim vești despre performanțele hărniciei voastre în marea „ofensivă“ a strînsului recoltei ● **Transmite subredacția „Cutezătorii“** din **Slatina:** 9 600 de pionieri din județul **Olt** au recoltat pînă acum 760 tone de legume, alți 9 500 au cules 640 tone de fructe, iar la strînsul furajelor de pe o suprafață de 710 ha au participat încă 2 100 ● **„Recordmeni“ ai hărniciei** sînt pionierii din **Scornicești, Corbu, Sîmburești, Vitomirești** și **Leleasca,** dar și cei 900 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor din **Caracal** care, încă de la debutul toamnei, s-au dovedit ajutoare pricepute ale lucrătorilor din întreprinderile de industrializare a produselor agricole. Mai exact — 700 tone de proaspete conserve de legume și fructe poartă și „marca“ hărniciei lor ● **Prin telefon,** reporterii subredacției din **Vaslui** ne anunță că pionierii din județul lor au cules 7 580 tone de struguri, 3 850 tone de porumb, 1 220 tone de fructe și au sortat 968 tone de cartofi. S-au evidențiat unitățile de pionieri din localitățile **Vetrișoaia, Zorleni, Laza, Muntenii de Jos, Codăiești, Murgeni,** din orașele **Huși** și **Bîrlad,** precum și din municipiul **Vaslui** ● **În mai puțin de o săptămînă**, colegii voștri din localitățile **Sascut, Sănduleni, Stănișești, Răcăciuni, Nicolae Bălcescu, Faraoani, Podu Turcului, Vultureni, Dealu Morii-Bacău** au recoltat 100 tone de fructe și 80 tone de legume ● **Subredacția din Tg. Jiu** ne informează că 2 500 de pionieri gorjeni sînt prezenți, în aceste zile, în marile amfiteatre ale recoltei ● **Nici „farmaciile naturii“** n-au fost uitate în sezonul bogat al toamnei. Din Pădurea Cernica, pionierii din școlile **Sectorului 3 al Capitalei** s-au întors cu rucsacurile doldora de asemenea izvoare de sănătate ● **Chiar înainte** ca acest număr să plece spre tipar — o știre de ultimă oră: reporterii subredacției din **Călărași** țin să ne comunice că pionierii din județul lor, după ce, în timpul verii, au participat la întreținerea culturilor de pe o suprafață de 485 ha, în aceste zile ale toamnei înregistrau un nou bilanț al hărniciei — însumînd 1 750 tone de legume și 970 tone de fructe recoltate. Dintre unitățile fruntașe notăm: **Dichiseni, Plătărești, Independența, Vasilați, Fundeni, Budești, Mînăstirea.**

LA CASELE PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI-START ÎN NOUL AN DE ACTIVITATE

SEMNAL!

În primele zile ale lunii octombrie, Palatul pionierilor și șoimilor patriei, ca și sutele de case ale pionierilor și șoimilor patriei din toate județele țării trăiesc momentul sărbătoresc al startului într-un nou an de activitate. Sute de mii de copii, stăpîniți de pasiunea cunoașterii, a descoperirii, a creativității tehnice și muncii productive, vor asalta din nou atelierele, laboratoarele și cercurile acestor lăcașe ale copilăriei fericite,în care vor da aripi fanteziei și spiritului lor de inventivitate, își vor cultiva talentul artistic, înscriind noi și frumoase succese în marele Festival național al muncii și creației „Cîntarea României“.

Avînd create minunate condiții pentru a-și însuși cele mai noi cunoștințe din domeniul științei și tehnicii, ale cunoașterii umane, în fața tuturor celor pe care-i vom întîlni pe parcursul anului în laboratoare. ateliere și cercuri se deschide un nou drum spre realizări de performanța de-a lungul căruia, prin munca pasionată, gîndurile, ideile se vor materializa în mii de ingenioase creații tehnice și inspirate lucrări literar-artistice, oferind fiecăruia marea bucurie a împlinirii.

Cei care pășesc în aceste zile pe porțile caselor pionierilor și șoimilor patriei sînt specialiștii de înaltă calificare, cercetătorii, constructorii de mîine ai patriei noastre, cei care prin munca și priceperea lor vor contribui la continua ei înflorire. Tuturor, succes!

PROGRAMUL UNITAR

AL ACTIVITĂȚILOR POLITICO-IDEOLOGICE, TEHNICO-ȘTIINȚIFICE, CULTURAL-ARTISTICE, SPORTIVE ȘI TURISTICE ORGANIZATE CU ELEVII PE ANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT 1986-1987

Sarcinile stabilite de Congresul al XIII-lea al P.C.R., precum și cele reieșite din expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, la Congresul Științei și Învățămîntului și la Forumul tineretului privind înfăptuirea unei noi calități în procesul de instruire și educare a tinerei generații pun în fața unităților de învățămînt, a organizațiilor de copii și tineret îndatorirea de înaltă răspundere de a asigura pregătirea și formarea temeinică a tineretului pentru a deveni o puternică forță socială, implicată activ și responsabil în opera complexă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Activitatea politico-educativă desfășurată în unitățile de învățămînt trebuie să contribuie la:

— cunoașterea și însușirea de către tineretul studios a documentelor Congresului al XIII-lea al P.C.R., aprofundarea tezelor de largă perspectivă cuprinse în Programul ideologic al partidului, în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, la adunarea solemnă consacrată aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, înțelegerea caracterului consecvent revoluționar și principial al politicii partidului și statului nostru, conștientizarea tinerei generații asupra rolului conducător al partidului — centru vital al întregii națiuni — în dezvoltarea economico-socială a țării;

— cultivarea în rîndul elevilor a înaltelor idealuri revoluționare, a dragostei și devotamentului față de patrie, partid și popor, față de secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul învățămîntului românesc modern, față de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, președintele Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, prin a căror grijă părintească sînt asigurate minunate condiții de muncă și viață întregului nostru tineret; însușirea conștientă și deplină de către toți copiii a limbii și literaturii române — izvorul nesecat al conștiinței de neam, a istoriei naționale — epopeea strălucitoare a înfăptuirii prin jertfe exemplare a celor mai înalte idealuri și aspirații de libertate, independență și unitate națională, de dreptate socială și pace ale poporului român, în contextul aniversării în această perioadă a 2 500 de ani de la primele lupte ale poporului geto-dac pentru libertate și independență, a 600 de ani de la urcarea pe tron a domnitorului Mircea cel Mare, precum și a 40 de ani de la proclamarea Republicii. O atenție deosebită se va acorda sărbătoririi a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist, sublinierii rolului hotărîtor al tovarășului Nicolae Ceaușescu în conducerea, îndrumarea și afirmarea organizației revoluționare a tineretului ca o puternică forță politică, angajată alături de comuniști în lupta pentru eliberarea națională și socială a patriei, în activitatea plină de dăruire și abnegație revoluționară de construire a socialismului pe pămîntul României;

— educarea tinerei generații în spiritul idealurilor de pace, solidaritate internațională și de colaborare între popoare;

— educarea copiilor prin muncă și pentru muncă, în spiritul respectului față de făuritorii bunurilor materiale și spirituale, al grijii față de avuția națională și de gospodărirea rațională a tuturor resurselor țării, al responsabilității pentru propria lor pregătire profesională;

— formarea și afirmarea fermă a concepției materialist-dialectice despre lume și viață, a unor temeinice convingeri materialist-științifice, concretizate în înțelegerea și interpretarea corectă a fenomenelor și proceselor din natură și societate;

— educarea moral-cetățenească și juridică a elevilor;

— formarea și dezvoltarea pasiunii pentru știință și tehnică, pentru cercetarea științifică, stimularea creativității și inventivității;

— educarea estetică, dezvoltarea gustului pentru literatură și artă a tinerei generații;

— creșterea gradului de participare a elevilor la manifestările cultural-educative și sportive din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României" și al „Daciadei".

CALENDARUL

ACTIVITĂȚILOR POLITICO-IDEOLOGICE, TEHNICO-ȘTIINȚIFICE ȘI CULTURAL-ARTISTICE ORGANIZATE ÎN CADRUL FESTIVALULUI NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

I. În domeniul politico-ideologic:

— Acțiunea „Tot înainte" (cl. I—VIII), etapa de masă (clasă, școală): noiembrie—martie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): aprilie—mai, etapa pe județ: iunie.

— Acțiunea concurs „Patrie română — țară de eroi" (cl. I—VIII), etapa de masă (clasă, școală): septembrie—mai; etapa pe județ: iunie; etapa republicană: august, Nucșoara—Argeș.

— Acțiunea „Porumbelul păcii" (cl. I—VIII); etapa de masă (clasă, școală): aprilie—mai; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): mai; etapa pe județ: iunie; etapa republicană: iulie, Năvodari.

II. În domeniul tehnico-științific:

— Zilele științei și tehnicii pionierești (cl. II—VIII): etapa pe localitate (comună, oraș, sector): aprilie; etapa pe județ: aprilie—iunie; etapa republicană: august, Timișoara.

Concursuri tehnico-aplicative și științifice:

— Aeromodele (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Sălište, Sibiu.

— Navomodelism (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Amara, Ialomița.

— Automodelism (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Năvodari.

— Radiogoniometrie (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Poiana Pinului, Buzău.

— Radiotelegrafie (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Poiana Soarelui, Brașov.

— Carturi (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—aprilie; etapa pe județ: 1 aprilie—30 iunie; etapa republicană: iulie—august, Galați.

— Micromodele (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală și județ: pînă la 1 aprilie; etapa republicană: aprilie, Ștefești, Prahova.

— Informatică (cl. V—VIII), etapa pe județ: aprilie—mai; etapa republicană: iulie—august, Năvodari.

Concursuri de creație științifică și tehnică:

— Concursul „Start spre viitor" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: octombrie—aprilie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): 1—15 iunie; etapa pe județ: 15—30 iunie; etapa republicană: iulie, Timișoara.

— Concursul de machete funcționale și arte plastice „Atelier 2000" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: octombrie—mai; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): 1—15 iunie; etapa pe județ: 15—30 iunie; etapa republicană: iulie, Timișoara.

Concursurile radiocluburilor pionierești:

— Cupa C.N.O.P. (cl. V—VIII), etapa republicană: martie—decembrie, București.

Concursuri școlare pe discipline de învățămînt:

— Limba și literatura română (cl. IV—V): etapa pe clasă, școală: decembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 28 februarie; (cl. VI—VIII), etapa pe clasă, școală: decembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 28 februarie; etapa republicană: 13—18 aprilie, Pitești.

— Limba și literatura maternă (limba maghiară și germană, cl. VII—VIII), etapa pe clasă, școală: decembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 21 martie; etapa republicană: 13—18 aprilie, Pitești.

— Matematică (cl. IV—V), etapa pe clasă, școală: decembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 14 martie; (cl. VI—VIII): etapa pe clasă, școală: decembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 14 martie; etapa republicană: 13—18 aprilie, Bacău.

— Fizică (cl. VII—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 7 martie; etapa republicană: 13—18 aprilie, Baia Mare.

— Chimie (cl. VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 21 martie; etapa republicană: 13—18 aprilie, Hunedoara.

— Biologie (cl. VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 14 martie; etapa republicană: 13—18 aprilie, Ploiești.

— Istoria României (cl. VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie-februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 28 martie; etapa republicană: 13—17 aprilie, Craiova.

— Geografie (cl. VIII), etapa pe clasă, școală: decembrie—februarie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): februarie; etapa pe județ: 21 martie; etapa republicană: 13—17 aprilie, Tulcea.

III. În domeniul cultural-artistic:

— Concursul formațiilor și interpreților în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României" (cl. I—VIII), etapa de masă: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie—martie; etapa republicană: 5—12 aprilie; 18—19 aprilie; 25—26 aprilie; 2—3 mai.

— Concursul republican „Ciprian Porumbescu" (cl. I—VIII), etapa republicană: iulie—august, Suceava.

— Manifestările cultural-artistice „Copiii lumii doresc pacea", Concursul pionieresc de folclor și „Serbările marii" (cl. I—VIII), etapa republicană: iulie, Litoral.

— Concursul cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului" (cl. I—VIII), etapa republicană: iulie, Năvodari.

— Concursul de arte plastice „Românie — plai de aur" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie-decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie-martie; etapa republicană: iunie, Iași.

— Concursul de artă fotografică „Sub flamura partidului creștem odată cu țara" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie—martie; etapa republicană: iunie, Slobozia.

— Concursul de artă populară „Pămînt străbun" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie—martie; etapa republicană: iunie, Deva.

— Concursul de filatelie „Cravatele roșii cu tricolor" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie-decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie—martie; etapa republicană: iunie, Rm. Vîlcea.

— Concursul de artă literară și artă plastică „Pentru sănătate și umanitate" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: decembrie; etapa pe județ: ianuarie—martie; etapa republicană: aprilie—mai, București.

— Concursul cinecluburilor (cl. V—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie-martie; etapa republicană: august, Sibiu.

— Concursul de creație literară: „Tinere condeie" (cl. I—VIII), etapa pe clasă, școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie; etapa pe județ: februarie—martie; etapa republicană: iunie, București.

— Concursul republican „Cea mai bună bibliotecă școlară", etapa pe clasă, școală: septembrie—decembrie; etapa pe localitate (comună, oraș, sector): ianuarie—martie; etapa pe județ: aprilie—iunie; etapa republicană: iulie—august.

— Concursul de arte plastice pe tema economisirii la C.E.C. (cl. I—VIII), etapa republicană: 25—30 octombrie, București.

— Acțiunea cultural-artistică „Datini și obiceiuri laice" (cl. I—VIII), etapa republicană: ianuarie, Voineasa.

CALENDARUL

ACTIVITĂȚILOR SPORTIVE ȘI DE PREGĂTIRE A TINERETULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI ÎN ANUL ȘCOLAR 1986—1987

Etapa de iarnă

— Cupa „Pionierul" la sanie (cl. VII—VIII), etapa pe școală: pînă la 11 ianuarie; etapa pe localitate: pînă la 18 ianuarie; etapa pe județ: pînă la 1 februarie; finala: 17—22 februarie 1987, Vatra Dornei.

— Cupa „Pionierul" la biatlon (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 11 ianuarie; etapa pe localitate: pînă la 18 ianuarie; etapa pe județ: pînă la 1 februarie; finala: 17—22 februarie 1987, Vatra Dornei.

— Cupa „Pionierul" la schi fond (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 11 ianuarie; etapa pe localitate: pînă la 18 ianuarie; etapa pe județ: pînă la 1 februarie; finala 17—22 februarie 1987, Vatra Dornei.

— Cupa „Pionierul" la schi alpin (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 11 ianuarie; etapa pe localitate: pînă la 18 ianuarie; etapa pe județ: pînă la 1 februarie; finala: 17—22 februarie 1987, Vatra Dornei.

— „Bucuriile zăpezii": 22 februarie 1987, Vatra Dornei.

— Cupa „Pionierul" la schi (pentru C.S.S. „Pionierul" (cl. V-VIII): 13—16 februarie 1987, Băișoara.

— Cupa „Pionierul" la judo (pentru C.P.S.P. și C.S.S. „Pionierul" cl III—VI), etapa pe județ: pînă la 9 noiembrie 1986; finala 22—23 decembrie 1986, Galați.

— Cupa „Pionierul" la tenis de masă (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 8 februarie; etapa pe localitate: pînă la 22 februarie; etapa pe județ: pînă la 8 martie; finala: 20—22 martie 1987, Craiova.

— Cupa „Pionierul" la șah (cl. III—IV), etapa pe școală: pînă la 1 februarie; etapa pe localitate: pînă la 15 februarie; etapa pe județ: pînă la 1 martie 1987.

Etapa de vară

— Cupa „Pionierul" la gimnastică (cl. I—IV), etapa pe școală: pînă la 22 februarie; etapa pe localitate: pînă la 8 martie; etapa pe județ: pînă la 22 martie; finala: 10—12 aprilie 1987, Iași.

— Cupa „Pionierul" la înot (cl. II, 8 ani), etapa pe școală: pînă la 5 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 12 aprilie; etapa pe județ: pînă la 26 aprilie; finala: 16—17 mai 1987, Sibiu.

— Crosul pionierilor (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 5 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 12 aprilie; etapa pe județ: pînă la 26 aprilie; finala: 16—17 mai 1987, Sibiu.

— Campionatul republican pe echipe (la tetratlon, cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 1 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 19 aprilie; etapa pe județ: pînă la 3 mai; etapa pe zonă: 23—24 mai (zona I — Iași, zona II — Vrancea, zona III — Călărași, zona IV — București, zona V — Vîlcea, zona VI — Alba, zona VII — Maramureș, zona VIII — Arad); finala: 13—14 iunie 1987, Pitești.

— Cupa „Pionierul" la patinaj pe rotile (cl. V—VIII), etapa pe clasă: pînă la 31 mai; etapa pe localitate: pînă la 7 iunie; etapa pe județ: pînă la 28 iunie 1987.

— Cupa „Pionierul" la minibaschet (cl. III—VI), etapa pe județ: pînă la 31 mai; finala: 1—14 iulie 1987, Ploiești.

— Cupa „Pionierul" la fotbal (cl. III—VI), etapa pe școală, tur: pînă la 1 decembrie; retur: pînă la 3 aprilie; etapa pe localitate; tur: pînă la 3 mai; retur: pînă la 1 iunie; etapa pe județ: pînă la 14 iunie; (cl. VII—VIII), etapa pe școală: pînă la 19 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 10 mai; etapa pe județ: pînă la 31 mai; etapa pe zonă: 12—14 iunie (zona I — Botoșani: zona II — Vaslui, zona III — Prahova, zoana IV — Dîmbovița, zona V — Mehedinți, zona VI — Cluj, zona VII — Caraș-Severin, zona VIII — Satu-Mare); finala: 17—19 iulie 1987, Bacău.

— Cupa „Pionierul" la handbal (cl. VII—VIII), etapa pe școală: pînă la 19 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 10 mai; etapa pe județ: pînă la 31 mai; etapa pe zonă: 19—21 iunie (zona I — Neamț, zona II — Buzău, zona III — Giurgiu, zona IV — Teleorman, zona V — Gorj, zona VI — Sălaj, zona VII — Hunedoara, zona VIII — Harghita); finala: 17—19 iulie 1987, Bacău.

— Cupa „Pionierul" la oină (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 19 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 10 mai; etapa pe județ: pînă la 24 mai; etapa pe zonă: 6—7 iunie (zona I — Suceava, zona II — Brăila, zona III — Ialomița, zona IV — Argeș, zona V — Olt, zona VI — Covasna, zona VII — Bistrița-Năsăud, zona VIII — Timiș); finala: 27 iulie — 6 august 1987, Mangalia.

— Cupa „Pionierul" la badminton (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 10 mai: etapa pe localitate: pînă la 31 mai; etapa pe județ: pînă la 14 iunie; finala: 17—19 iulie 1987, Bacău.

— Cupa „Pionierul" la tenis de cîmp (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 10 mai; etapa pe localitate: pînă la 31 mai; etapa pe județ: pînă la 14 iunie; finala: 17—19 iulie 1987, Bacău.

— Cupa „Pionierul" la orientare (cl. V— VIII), etapa pe școală: pînă la 5 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 12 aprilie; etapa pe județ: pînă la 26 aprilie; finala: 16—17 mai 1987, Sibiu.

— Expedițiile „Cutezătorii" (cl. V—VIII): între 1 iulie și 31 august 1987.

— Tabăra „Speranțe olimpice": ianuarie 1987, Voineasa; august 1987, Constanța.

— Campionatul republican școlar de gimnastică (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 31 ianuarie; etapa pe localitate: 1—28 februarie; etapa pe județ: 28—29 martie; etapa pe zonă: 10—12 aprilie; finala: 23—24 mai 1987, Timișoara.

— Campionatul școlar pe echipe la șah (cl. I—VIII), etapa pe școală: pînă la 16 ianuarie; etapa pe județ: pînă la 31 martie; etapa pe zonă: vacanța de primăvară; finala: 11—14 iulie 1987, Timișoara.

— Concursul școlilor la volei (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 1 decembrie; etapa pe localitate: pînă la 1 aprilie; etapa pe județ: 11—12 aprilie; etapa pe zonă: 24—26 aprilie; finală: 7—10 mai 1987, Rm. Vîlcea.

— Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei" (etapa de iarnă, cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 31 decembrie 1986; etapa pe localitate: pînă la 20 ianuarie; etapa pe județ: pînă la 31 ianuarie; finala: 17—22 februarie 1987, Vatra Dornei.

— Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei" (etapa de vară, cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 15 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 15 mai; etapa pe județ: pînă la 22 iunie; finala: 15—26 iulie 1987, Bucșoaia.

— Concursul „Prietenii pompierilor" (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 15 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 15 mai; etapa pe județ: pînă la 22 iunie; finala: 15—26 iulie, 1987, Bucșoaia.

— Concursul „Prietenii grănicerilor" (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 15 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 15 mai; etapa pe județ: pînă la 22 iunie, finala: 1—12 iulie 1987, Bididia.

— Concursul „Cea mai bună patrulă școlară de circulație" (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 15 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 15 mai; etapa pe județ: pînă la 22 iunie; finala: 15—26 iulie 1987. Năvodari.

— Concursul „Educația rutieră, educație pentu viață" (cl. I—IV), etapa pe școală: pînă la 15 aprilie; etapa pe localitate: pînă la 15 mai; etapa pe județ: pînă la 22 iunie; finala: 15—26 iulie 1987, Năvodari.

— Concursul „Sanitarii pricepuți" (cl. V—VIII), etapa pe școală: pînă la 15 martie; etapa pe localitate: pînă la 1 aprilie; etapa pe județ: pînă la 19 aprilie; finala: iulie 1987, Arbănași.

SEMAFOR • SEMAFOR • SEMAFOR

> PIONIERUL ESTE, ÎN ORICE LOC ȘI ÎN ORICE ÎMPREJURARE, ATENT, CUVIINCIOS ȘI RESPECTUOS CU CEI DIN JUR,
>
> ARE O ȚINUTĂ DEMNĂ ȘI ÎNGRIJITĂ, FIIND ÎNTOTDEAUNA EXEMPLU DE COMPORTARE ACASĂ, LA ȘCOALĂ ȘI ÎN SOCIETATE;
>
> EL LUPTĂ CU PASIUNE PENTRU RESPECTAREA DE CĂTRE TOȚI COPIII A NORMELOR DE CONVIEȚUIRE SOCIALĂ.
>
> (Din Codul etic al pionierului)

CÎTEVA SCENARII PRIVIND

BUNA PURTARE

Reînceperea cursurilor aduce, în fiecare an, un plus de freamăt și culoare civilizației străzii. Pretutindeni, prezența copiilor înviorează privirile, trezește interesul, fie prin voioșia debordantă, fie prin animația ce însoțește grupurile de fete și băieți în uniformă școlară. Este un „spectacol" la care participăm cu bunăvoință sau optimism, iar alteori cu exigență. De cele mai multe ori asistăm la scene ce ne îndeamnă să recunoaștem gesturile unei atitudini de frumoasă ținută civică și morală.

— Așa copii, da!, ne vine să exclamăm, și chiar o facem cu bucurie deplină. Se vede că sînt bine crescuți. Cinste celor care îi educă!

Un loc „cedat" în autobuz, o hîrtie ridicată de pe caldarîm, ajutorul dat unei bătrîne la traversarea străzii sînt tot atîtea ipostaze ale bunei cuviințe.

Dar să depășim aspectele generale și să intrăm în „detalii". De astă dată, în calitate de reporteri care au pornit să investigheze cu „ochi critic" realitatea care îi înconjoară. Cu reflectorul „Semaforului" am surprins cîteva instantanee pe străzi, în parcuri sau școli din municipiul Ploiești.

Scenariul I: Sîntem în foaierul Cinematografului „Cinemascop" din centrul orașului. Pînă la începerea următoarei reprezentații ne mai despart cîteva zeci de minute, răstimp în care avem prilejul de a admira ordinea și curățenia pe care personalul unității le întreține în acest spațiu public, atît de frecventat. Și totuși peisajul este împestrițat la un moment dat de un șir de coji de semințe. Pe firul lor, dăm de urmele celor care le-au aruncat pe jos: Gh. S. și Cristian C., elevi într-o școală de lîngă Ploiești. Erau „prieteni" doar de cîteva ore. Timp în care Cristian îl și antrenase pe Gh. S. nu numai la o „partidă" de hoinăreală, ci și la un fapt deloc demn de un pionier. Pentru că, așa cum aveam să constatăm, amîndoi se... pomeniseră în sala de cinema fără bilete de intrare. Pînă la urmă lucrurile au fost pe deplin clarificate.

Morala: Spune-mi cu cine te împrietenești, ca să-ți spun cine ești!

Scenariul II: Tocmai se terminase de spălat coridorul de la etajul întîi al școlii. Pentru accesul celor ieșiți în pauză, se rezervase un spațiu îndestulător. Toți înțeleg că este o îndatorire autogospodărească de a respecta „bariera". Numai J.N., dintr-a VI-a A, se găsește să calce apăsat, fără jenă, acolo unde apa de pe mozaic nu se uscase încă, lăsîndu-și pe el urmele pantofilor. I se atrage atenția, dar în zadar. Jenică pornise în ritm de dans modern pe oglinda coridorului proaspăt curățat. Numai după intervenția unui tovarăș profesor, cel în cauză și-a venit în fire.

Morala: Numai cine nu muncește, nu recunoaște eforturile celorlalți!

Scenariul III: După o zi frumoasă, seară plăcută, ce te îmbie la visare sub clar de lună. Eugen K. adoră promenadele prin parcuri, cum este cel din vecinătatea gării Ploiești Sud. De astă dată îi ține de urît Remus N. Nu dintr-alt motiv, ci pentru că erau într-o combinație „tare". În timp ce colegii lor desfășurau exercițiile la ora de educație fizică, Eugen se strecoară în clasă și cotrobăie prin cîteva ghiozdane. Remus îl „supraveghează", după care amîndoi dispar... fără urmă. Pînă cînd au fost găsiți.

Morala: Ulciorul nu merge de multe ori la apă!

P.S.: Despre modul cum procedează atunci cînd se ivesc astfel de situații în școala lor, am discutat cu pionierii Marius Cara (clasa a VII-a A), Lavinia Coman (clasa a VII-a C), Daniela Necula (clasa a VI-a A) și Dragoș Manta (clasa A VIII-a B), care fac parte și din „brigada civică" de la Școala nr. 21, Ploiești. Ei ne-au relatat că în unitatea lor nimic nu se trece cu vederea. Fie că se iau măsuri „pe loc", fie că aceia care au greșit sînt puși în discuția detașamentului, toți cei certați cu buna comportare sînt readuși pe făgașul cel bun.

Voi, dragi prieteni, ce părere aveți? Ce trebuie să întreprindă în asemenea situații detașamentele pionierești? Așteptăm răspunsul vostru, cît și relatări despre alte fapte privind comportamentul în locurile publice.

Pînă atunci am vrea să subliniem experiența bună dobîndită la școala susmenționată din municipiul Ploiești, nu numai la învățătură (este una dintre unitățile fruntașe din întreg județul Prahova), dar și în activitatea de educație cetățenească, civică a pionierilor. Printr-o stăruitoare și continuă preocupare, aici au fost aduși pe drumul cel bun toți cei care au avut, în anul școlar trecut, abateri de la normele Codului etic al pionierului. Faptul că Răzvan Neguț nu mai repetă năzdrăvăniile din orele de limba română, că Bogdan Miron este „în creștere" la toate materiile sau că Florin Mărăcineanu salută acum respectuos pe stradă se datorează insistentelor acțiuni, frecventelor dezbateri și analize pe care comandamentele detașamentelor le inițiază în fiecare săptămînă pentru ca toți pionierii să aibă o conduită exemplară în școală, pe stradă, în locurile publice. De altfel, vrem să vă facem cunoscut că în primele săptămîni ale acestui nou an școlar, ștacheta comportării este foarte ridicată în toate detașamentele unității. Cinste lor!

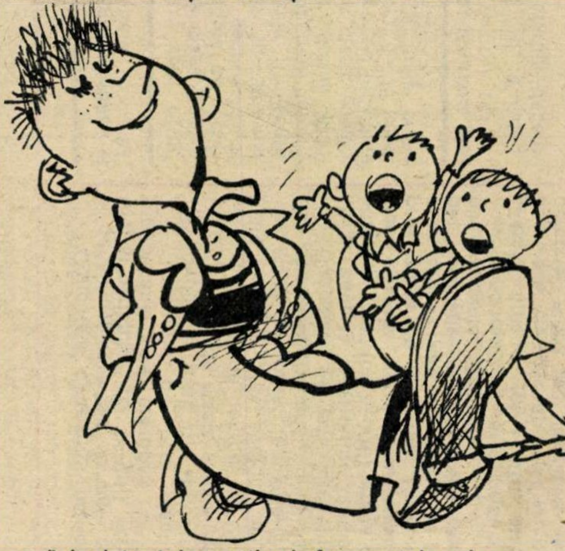

B.C. RĂDUȚ

Pentru-a lui bună purtare,
Cînd pe lîngă noi el trece
Îl privim toți cu-ncîntare:
„E-un copil... de nota 10!"

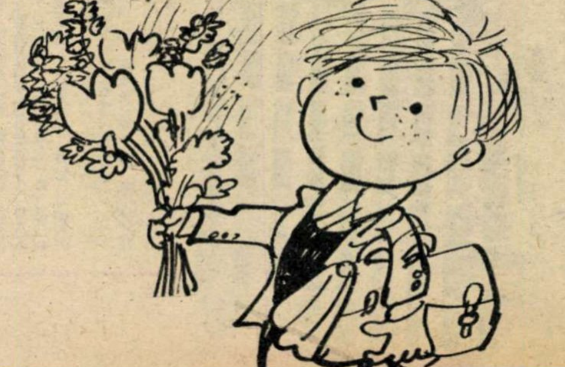

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

AMEDEU GRIGOROVICI, din TG. JIU, se interesează de începuturile teatrului cult în țara noastră.

La Academia domnească din București, încă de la începutul secolului al XVIII-lea s-a studiat literatura dramatică, iar la începutul veacului trecut s-au organizat chiar reprezentații teatrale.

Activitatea teatrală s-a dezvoltat și mai mult după ce în 1818 s-a înființat noua instituție de învățămînt superior, numită de Gheorghe Lazăr „Academia cu științe chiar în limba românească". Eforii, profesorii și elevii acestei școli au contribuit la dezvoltarea mișcării teatrale traducînd opere dramatice în limba română, cu care au organizat apoi spectacole teatrale, compunînd și piese în limba română. Un moment important îl constituie amenajarea unui local anume pentru reprezentații. Iancu Văcărescu saluta evenimentul cu memorabilele versuri, în care poetul trasa liniile directoare ale viitoarei activități teatrale românești.

Cărturarii români, demnitari ai țării, profesori, au pregătit cu pricepere climatul favorabil înființării Societății Filarmonice, odată cu deschiderea unei școli pentru pregătirea actorilor, prin care s-a format prima trupă teatrală de actori români. Cărturari patrioți ca I. Golescu, C. Foca și alții, în comedii, scenete dialogate, satire, pamflete au criticat vehement orînduirea socială, instituțiile vremii.

Primul care a dispus de o clădire proprie a fost Teatrul Național din Iași (în imagine), înființat în 1840.

Subredacția „Cutezătorii"
C.P.Ș.P., Drobeta-Turnu Severin

MARIANA STĂNESCU, din TECUCI, vrea să știe ce este windsurfingul.

Clasicele ambarcații cu vele au catargul fix și sînt conduse cu ajutorul cîrmei. Windsurf-ul are catargul articulat, deci mobil, și nu mai are cîrmă, conducîndu-se „doar" prin manevrarea velei. Simplu, nu?

...Era prin 1964—1966, cînd Newman Darby și Reiner Schwarz au făcut primele încercări de navigație fără cîrmă, folosind o velă fixată pe un catarg mobil, instalat pe un caiac, după modelul unor ambarcații folosite de băștinașii Amazoanelor. Dar adevărații fondatori ai acestui nou mod de navigație sportivă sînt considerați a fi Hoyle Schweitzer și Jicu Drake care, după o bogată experiență acumulată în surfing în largul coastelor Californiei, au încercat să practice sportul preferat și în perioadele cînd mărimea valurilor le oferea condițiile necesare, folosind forța vîntului pentru propulsia „planșelor" cu surfing. Astfel, prin 1969 modelul de windsurf a apărut în forma lui definitivă.

În decursul anilor, modelele de windsurf s-au diversificat, cunoscînd în prezent o multitudine de variante adaptate la diferitele condiții particulare de navigație și clase de competiție.

Subredacția „Cutezătorii"
din județul Galați

În curînd, o surpriză pe adresa tuturor copiilor:

Almanahul Cutezătorii

și, pentru prima oară,

ALMANAHUL Șoimii patriei

- ENCICLOPEDIE
- PERFORMANȚE
- BENZI DESENATE
- SPORT
- ENIGMISTICĂ
- UMOR

DISPECER „CUTEZĂTORII"

Dispecer Cutezătorii

Doresc să corespondeze pe teme de...

Filatelie: Ion Tăbuș, sat Valea Siliștii, nr. 154, Aninoasa, jud. Argeș, cod 0414; Sorin Chir, 10 ani, Str. Luceafărului, nr. 13, bl. E 60, sc. A, et. 4, ap. 10, Suceava, jud. Suceava, cod 5800; Flaviu Bocoș, Aleea Fagului, nr. 4, bl. C8, sc. I, et. I, ap. 7, jud. Cluj, cod 3475; Balazs Laszlo, Bd. 23 August, bl. 9B, et. II, ap. 12, Gheorghieni, jud. Harghita, cod 4200; Simion Hăsmășan, Str. 23 August, nr. 53, Mociu, jud. Cluj, cod 3417; Lăcrămioara Hurmuz, 13 ani, com. Viișoara, jud. Botoșani, cod 6869; Andrei Teaha, 11 ani, Str. Crișului, bl. 1, sc. C, et. I, ap. 35, Vașcău, jud. Bihor, cod. 3642; Ciprian Virgil Pocovnicu, 14 ani, Str. Cireșilor, nr. 1384, Liești, jud. Galați, cod 6325; Horațiu Sibianu, Str. Andrei Mureșeanu, nr. 3, Cîmpia Turzii, jud. Cluj, cod 3351; Cristina Sandu, 14 ani, Str. Valea Ialomiței, nr. 3, bl. 822, sc. D, ap. 38, București, cod 7000.

Sport: Camelia Poiană, 14 ani, și Iulia Poiană, 11 ani, Str. Căminului, nr. 114, com. Lespezi, jud. Iași, cod 5745; Mihaela Lungoci, 14 ani, com. Plosca, jud. Teleorman cod 0746; Ion Tivig, 14 ani, Sohodol, jud. Gorj, cod 1429; Nodide Apti, bl. 10, sc. 1, et. 3, ap. 16, Mătăsari, jud. Gorj, cod 1443.

Schimb de ilustrate: Tatiana Silică, 14 ani, sat Miclăușeni, com. Butea, jud. Iași, cod 6766; Vasile Tandea, 14 ani, Aleea Vînătorilor, nr. 2, bl. C, sc. B. et. 4, ap. 37, Cîmpia Turzii, jud. Cluj, cod 3351; Nineta Mocanu, 14 ani, com. Oancea, jud. Brăila, cod 6129; Ioana Firu, 11 ani, Str. Splaiul 1 Decembrie 1918, Lugoj, jud. Timiș, cod 1800.

PATENTE ALE NATURII

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII”

Ce legătură există între larva de viespe și antigel? Între păstrăv și pompieri? Între năpîrcă și tălpile antiderapante? Sau între cașalot și batiscaf? Legăturile în situațiile amintite există, ca și în multe alte cazuri de „patente" ale naturii — acest mare dascăl al inventatorilor.

● **Viespile au pus de foarte multă** vreme la punct antigelul. Acesta este totuna cu glicerolul ce se toarnă iarna în radiatoarele mașinilor. Viespile sînt capabile chiar să sintetizeze un antigel de o calitate superioară, cu care rezistă la temperaturi de sub —45° C. El este economicos pentru că încă din primele zile calde viespea transformă antigelul în... combustibil!

● **Insectele au multe alte taine** fascinante care îi preocupă pe cercetători. Care este, de pildă, energia care îi ajută pe licurici? Aceste mici insecte simpatice au un randament luminos de 90 la sută, o cifră care îi uluiește pe cercetători, avîndu-se în vedere că în lampa cea mai perfecționată acest randament, în raport cu energia consumată, este doar de 7 la sută.

● **Un cercetător a studiat modul** de viață al păianjenului de apă, care depozitează bulele de aer într-un clopot submersibil pentru a putea să respire și să-și pîndească prada. El s-a inspirat după modul de viață al acestui păianjen pentru a construi adăposturi care permit scafandrilor și oceanografilor să lucreze sub apă săptămîni întregi.

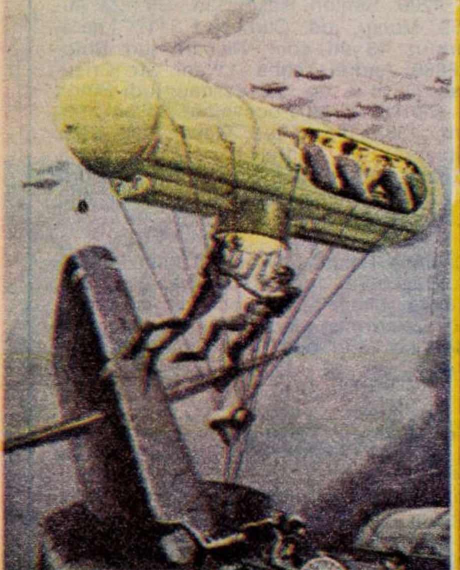

● **Se cunoștea faptul că în prezen**ța unui pescar, de exemplu, pielea păstrăvului secretă un fel de lubrifiant (un mucus) care îi permite să se îndepărteze mai rapid de primejdie. Acest lubrifiant a fost sintetizat în laborator și este folosit de pompieri pentru a mări debitul furtunurilor pentru stingerea incendiilor.

● **Arhitecții realizatori ai Operei din** Sydney au conceput acoperișul acestui ultramodern lăcaș de cultură sub forma unor cochilii de stridie. Unic în lume, acoperișul reflectă și amortizează zgomotele din portul orașului, situat în apropiere.

● **Preocupați de modul perfect în** care năpîrca escaladează dunele de nisip fără să alunece niciodată, specialiștii au studiat solzii săi de pe abdomen cu ajutorul unui microscop și au descoperit că secretul constă în modul în care sînt suprapuși solzii. Pornind de la acest sistem, ei au realizat un aliaj care de atunci servește drept îmbrăcăminte pentru schiorii de fond.

● **Recent a fost conceput un ro**bot care împrumută toate caracteristicile rîmei. El are numeroase aplicații în zone inaccesibile omului. Asemenea rîmei, acest robot se deplasează prin tîrîre și se poate scinda, ca și ea, în mai multe tronsoane autonome.

● **Arthropodul, un vierme micuț** care în general nu este băgat în seamă, a descoperit secretul... imortalității! Atunci cînd condițiile sînt nefavorabile, de exemplu cînd este prea cald, el se deshidratează, ca să „reînvie" imediat ce începe să plouă. Viermele poate înfrunta temperaturi impresionante, aproape de zero absolut, adică de —273° C. Și poate reveni la viață atunci cînd condițiile sînt mai bune. Biologii nu cunosc încă taina sa. Dar în anii '50 s-au inspirat de la el pentru a pune la punct conservarea prin frig a sistemelor vii.

● **Liliacul dispune de un sonar,** receptor și emițător în același timp, care face din el un veritabil campion în ce privește evitarea obstacolelor. El scrutează spațiul emițînd un ultrasunet, așteaptă ecoul și analizează imediat mesajul, asemenea unui ordinator. Liliacul este capabil să detecteze de la o sută de metri un stîlp de telegraf, să evite un obstacol sau, dimpotrivă, să captureze o musculiță. Inspirîndu-se după el, a fost creat un sonar pentru nevăzători, care le va permite să se ghideze după ecourile recepționate.

● **Batiscaful este un aparat auto**nom de imersiune destinat explorării adîncurilor marine; construcția sa specială îi asigură rezistența la marile presiuni ale apei, deoarece batiscaful are în carcasă un strat de lichid mai ușor decît apa (de obicei, benzină ușoară); acest lichid are exact același rol ca și gazul ușor din baloane (aerostate sau dirijabile) și se comportă întocmai ca... sacul de spermanțet sau ulei din capul cașalotului. Acest sac de spermanțet este un organ multifuncțional. S-a descoperit că el joacă un rol de seamă în reglarea plutirii animalului. La o temperatură sub +31° C, spermanțetul începe să „înghețe", transformîndu-se într-o substanță vîscoasă. Înghețarea e treptată, nu rapidă ca prefacerea apei în gheață; cu cît scade temperatura cu atît uleiul de cașalot devine mai dens, ocupînd mai puțin loc decît atunci cînd era lichid și, ca atare, dislocă mai puțină apă. O rețea complexă de artere, vene și capilare din capul cașalotului servește drept regulator termic, ceea ce îi permite fie să elimine prisosul de căldură în mediul înconjurător, fie, dimpotrivă, să-și încălzească rezerva de spermanțet. În plus, stratul de grăsime din sac e străbătut de două fose nazale, de la unica nară a animalului. La suprafață, animalul respiră prin ele, iar sub apă absoarbe prin ele apa, ca pe un „lichid de răcire". Se prea poate ca descoperirea să ofere sugestii constructorilor de aparate submarine; căci batiscafurile sînt obligate fie să expulzeze sub apă o parte din benzină, fie să absoarbă apa din cisterne. Poate cîndva un termoregulator va comanda temperatura benzinei sau altei substanțe sintetice după modelul spermanțetului de cașalot.

● **S-a mai realizat un ochi artifi**cial care are toate părțile componente ale unui ochi obișnuit: glob ocular și retină, cristalin și fibre nervoase. Din cauza curburii în schimbare a cristalinului natural, omul vede atît la distanțe mari cît și la distanțe mici. Cristalinul în schimbare focalizează instantaneu imaginea pe retină. Schimbarea curburii cristalinului artificial a putut fi realizată prin reglarea presiunii lichidului-ghid de lumină aflat în interiorul cristalinului artificial elastic. Ochiul artificial își va găsi aplicare la serviciul permanent în fața telescopului, în laboratoarele științifice, în diverse expediții. Autorii invenției lucrează la o nouă variantă a modelului de ochi, cu scopul ca acesta să poată vedea sub apă.

● **Pornind de la cunoștințele le**gate de procesul fotosintezei, oamenii de știință au reconstituit procesul degajării hidrogenului din apă. Cercetătorii își imaginează fabricile de hidrogen ale viitorului sub forma unor recipiente cu suprafața foarte mare, în care apa se va descompune sub acțiunea Soarelui. Hidrogenul va fi transportat prin conducte spre întreprinderi industriale sau centrale electrice.

Oamenii de știință vor folosi natura în tot mai mare măsură pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă umanitatea, pentru înflorirea civilizației pe Terra.

TUDOR PRELIPCEANU

CALEIDOSCOP

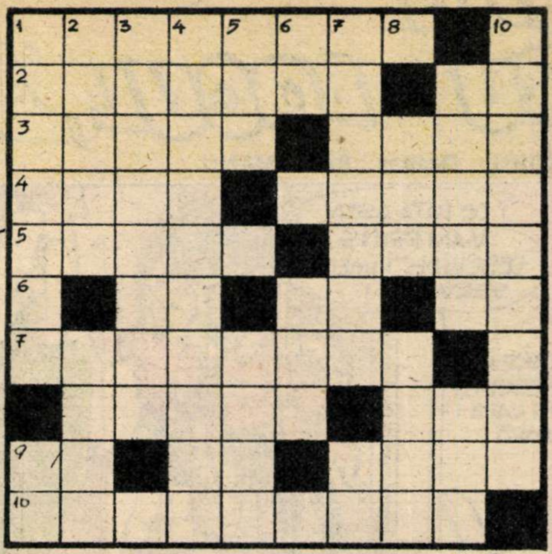

Pe stadion

ORIZONTAL: 1) Bat la porți străine. 2) O întîlnire pe teren (pl.) ● Un campionat întreg. 3) A pierde ocazia ● Serviciu de portar. 4) Un senator de drept în echipă (fig.) ● Atacă pe centru. 5) Referitor la Munții Anzi ● Cele din anonimat. 6) Cap Agiu! „Steagul Roșu“ ● Împiedică anumite atacuri frontale (reg.). 7) Mirajul gazonului (pl.) 8) Fotbalul în „repriza“ a doua ● Inteligent în joc. 9) La începutul meciului! Stopat pe piept! Salvare in extremis pentru portar. 10) Ignorați la bine, vinovați la rău, c-așa-i în fotbal.

VERTICAL: 1) Întîlnire de gradul III ● Cap de maseur! 2) Aria de răspîndire a fotbalului ● „Rapidul“ în nota sa obișnuită. 3) Decizie de arbitru. 4) Cu două puncte asigurate. 5) Verbul tribunelor incandescente ● Servite învingătorilor. 6) Necula Răducanu ● Păstrat la mijloc! 7) Pași înainte ● În vîrful bocancului! 8) Oază în Kuweit ● S-a ridicat în aer, dar aripile nu l-au susținut. 9) Chemați la lot ● Măsuri luate pe teren. 10) A fragmenta jocul.

DICȚIONAR: ANDIN, AUI, ATN.

Radu Stoianov, Oltenița

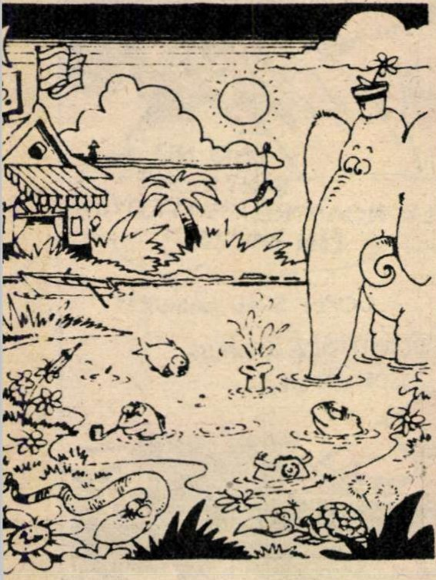

ÎN DESEN APAR ZECE NEPOTRIVIRI. CARE SÎNT?

ARENA MATEMATICIENILOR

Se pare că jocul de șah a fost născocit de un învățat indian pe vremea împăratului Seram. După ce a învățat acest joc, împăratul a fost atît de entuziasmat încît a promis învățatului că îl va răsplăti, orice i-ar cere. Învățatul a cerut pentru primul pătrat al tablei de șah un bob de grîu, pentru al doilea pătrat două boabe, pentru al treilea pătrat patru boabe, pentru al patrulea opt boabe și așa mai departe, dublînd pentru fiecare pătrat numărul boabelor. Împăratului i s-a părut modestă cererea, apreciind că boabele de pe toate cele 64 de pătrate nu reprezintă mai mult de un sac de grîu și a poruncit să se dea învățatului grîul cerut.

Voi ce părere aveți? Era vorba de un sac cu grîu sau de mai puțin?

Ing. Liviu MACOVEANU

INGENIOZITATE

CARE DINTRE LITERELE ALFABETULUI POT FI OBȚINUTE DEPLASÎNDU-SE UN SINGUR BĂȚ DE CHIBRIT DIN FORMAȚIILE A, B, C?

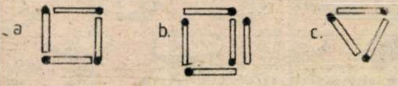

Subredacția „Cutezătorii“ din județul Cluj

* * *

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

ZOO: HIPOPOTAMI; EREȚI; FRAM; RB; EUP; AGI; MISTREȚ; OT; IST; EGRETĂ; EV; AIL; APĂ; AS; AFO; AB; ANOA; GRĂDINĂ; CR; ACVILĂ; GĂI. **ROMB:** C; VAS; VACANȚĂ; CARAGIALE; SĂNIUȚĂ; STATE; ĂLA; E.

* * *

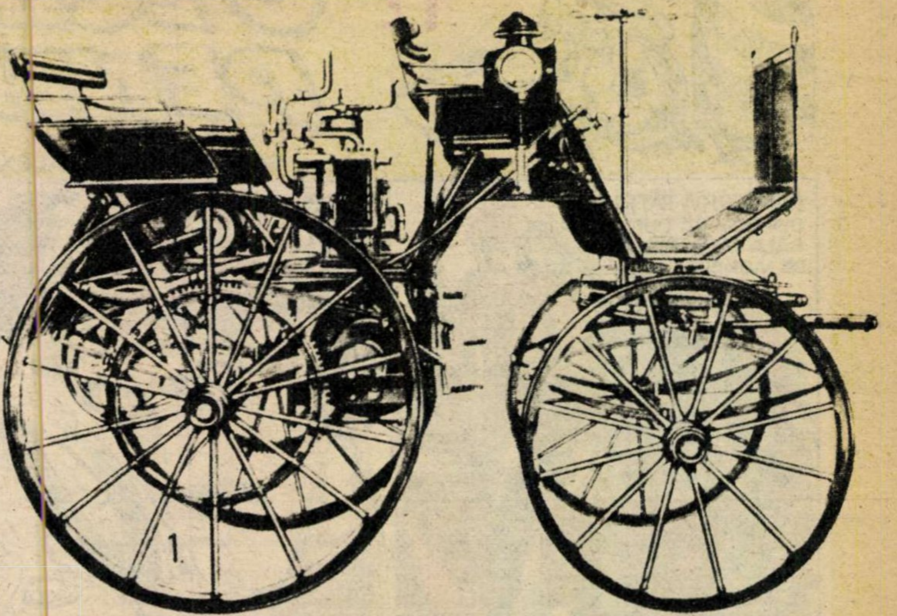

TICUȚĂ CEL UITUC

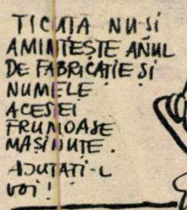
TICUȚA NU-ȘI AMINTEȘTE ANUL DE FABRICAȚIE ȘI NUMELE ACESTEI FRUMOASE MAȘINUȚE. AJUTAȚI-L VOI!

CÎȘTIGĂTORII CONCURSULUI „TICUȚĂ CEL UITUC“

● **George Acasandrei,** str. Olteniței 50. **Roman,** jud. Neamț ● **Cristina Oana Cuc,** str. Constructorilor 22, Bl. A1, sc. A, et. 1, ap. 5, **Turda,** jud. Cluj ● **Ladislau Bácsa, Gătaia,** str. Republicii 12, jud. Timiș ● **Mirela Anicăi, com. Vorona,** Școala nr. 1, jud. Botoșani ● **Cristian Eugen Albescu,** str. Mică 14, **Cîmpulung-Moldovenesc,** jud. Suceava ● **Daniel Popeangă,** Intr. Ion Șulea 1, Bl. 1. G3, sc. B, ap. 73, Sector 3, București ● **Viviana Bretotean, Sibiu,** str. Calea Cisnădiei 76 ● **Cătălina Manea, București,** Bd. Păcii 3, Bl. 22 A, sc. A, et. 6, ap 21, Sector 6 ● **Maria Camelia Sturza, Abrud,** str. Șerbina 16, jud. Alba ● **Gina Ghicior, Mărășești,** str. I.L. Caragiale nr. 3, jud. Vrancea ● **Tiberiu Bugariu, Caransebeș,** str. Avram Iancu 6, jud. Caraș Severin.

Premiile (o trusă „Flaro“ — stilou și pix).

Concursul continuă.

umor ●●●

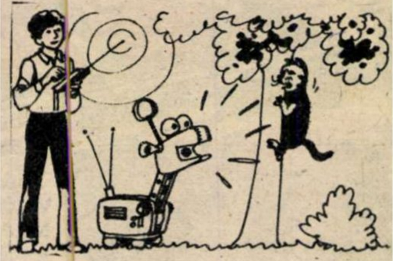

ȘAH

După cum am anunțat în numărul trecut, concursul nostru de dezlegări s-a încheiat. Așteptăm în continuare răspunsurile voastre.

Între timp, vă prezentăm o splendidă partidă de „mat-croșeu“ al Damei, jucată acum... 94 de ani la Freiburg între șahiștii germani Hartlaub și Rosenbaum:

1.e4 e5 2.Nc4 Cc6 3.Cf3 f6?! 4.Ch4 g5? (evident, o mutare impulsivă...) 5.Dh5+ Re7 6.Cf5 mat.

Activitate de cerc la Palatul pionierilor și șoimilor patriei.

COPERTA NOASTRĂ

CUTEZĂTORII 40 Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: CONSTANTIN DIACONU
Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia“. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

12

O ECHIPĂ PENTRU LOCUL I

9

Scenariu: SANDU ALEXANDRU Desene: PUIU MANU

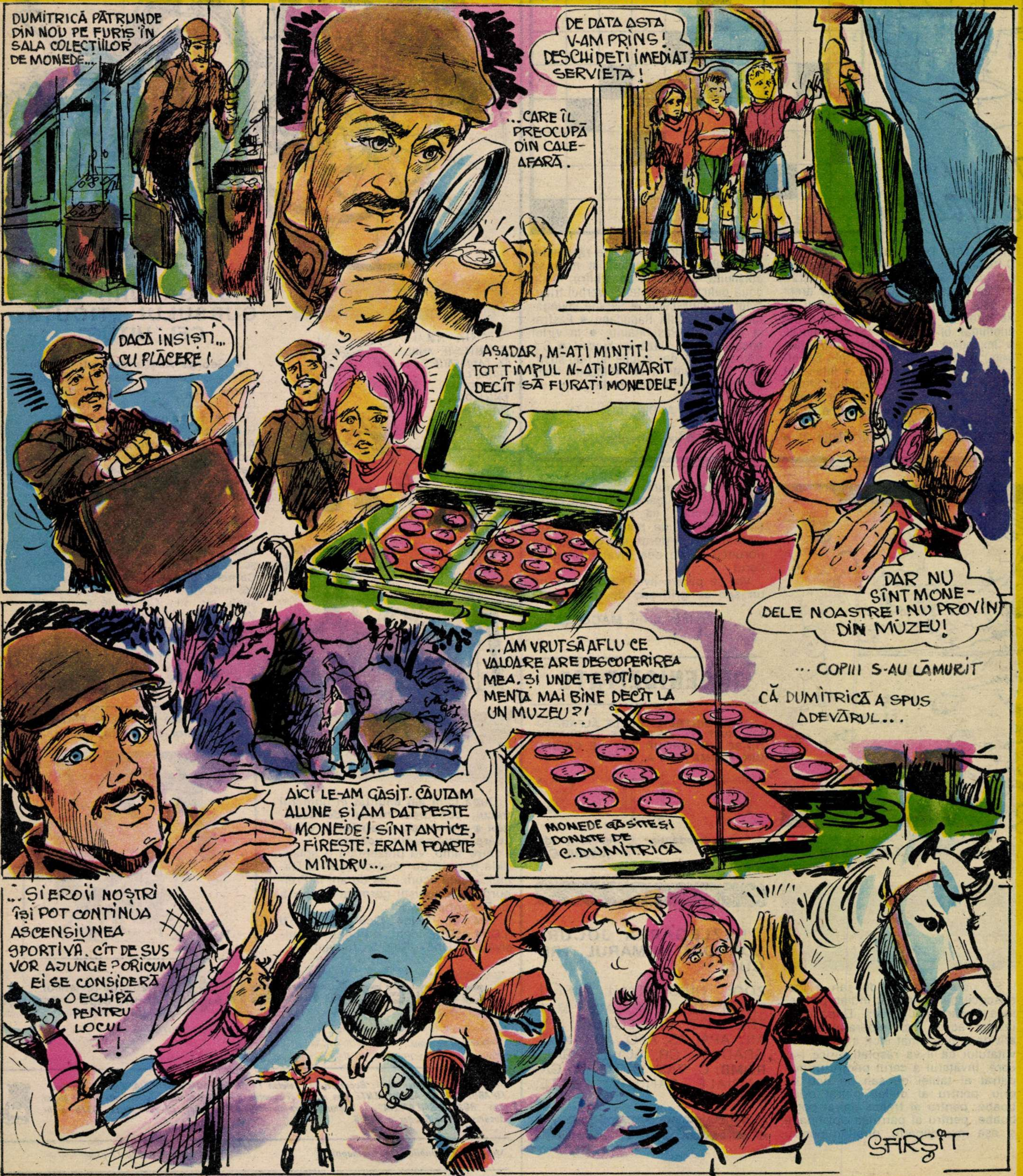
DUMITRICĂ PĂTRUNDE DIN NOU PE FURIȘ ÎN SALA COLECȚIILOR DE MONEDE...
...CARE ÎL PREOCUPĂ DIN CALE-AFARĂ.
DE DATA ASTA V-AM PRINS! DESCHIDEȚI IMEDIAT SERVIETA!
DACĂ INSIȘTI... CU PLĂCERE!
AȘADAR, M-AȚI MINȚIT! TOT TIMPUL N-AȚI URMĂRIT DECÎT SĂ FURAȚI MONEDELE!
DAR NU SÎNT MONEDELE NOASTRE! NU PROVIN DIN MUZEU!
AICI LE-AM GĂSIT. CĂUTAM ALUNE ȘI AM DAT PESTE MONEDE! SÎNT ANTICE, FIREȘTE. ERAM FOARTE MÎNDRU...
...AM VRUT SĂ AFLU CE VALOARE ARE DESCOPERIREA MEA. ȘI UNDE TE POȚI DOCUMENTA MAI BINE DECÎT LA UN MUZEU?!
MONEDE GĂSITE ȘI DONATE DE C. DUMITRICĂ
...COPIII S-AU LĂMURIT CĂ DUMITRICĂ A SPUS ADEVĂRUL...
...ȘI EROII NOȘTRI ÎȘI POT CONTINUA ASCENSIUNEA SPORTIVĂ. CÎT DE SUS VOR AJUNGE? ORICUM EI SE CONSIDERĂ O ECHIPĂ PENTRU LOCUL I!
SFÎRȘIT

Biblioteca județeană
MUREȘ
TIRGU-MUREȘ

DIN SUMAR:

- *Ștafeta muncii și a hărniciei*
- *Sentimentul frumos al prieteniei*
- *Alegerile pionierești*
- *Un nou serial în imagini: „De din vale de Rovine“*

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

41

JOI, 9 OCTOMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 992)

CADRAN POLITIC

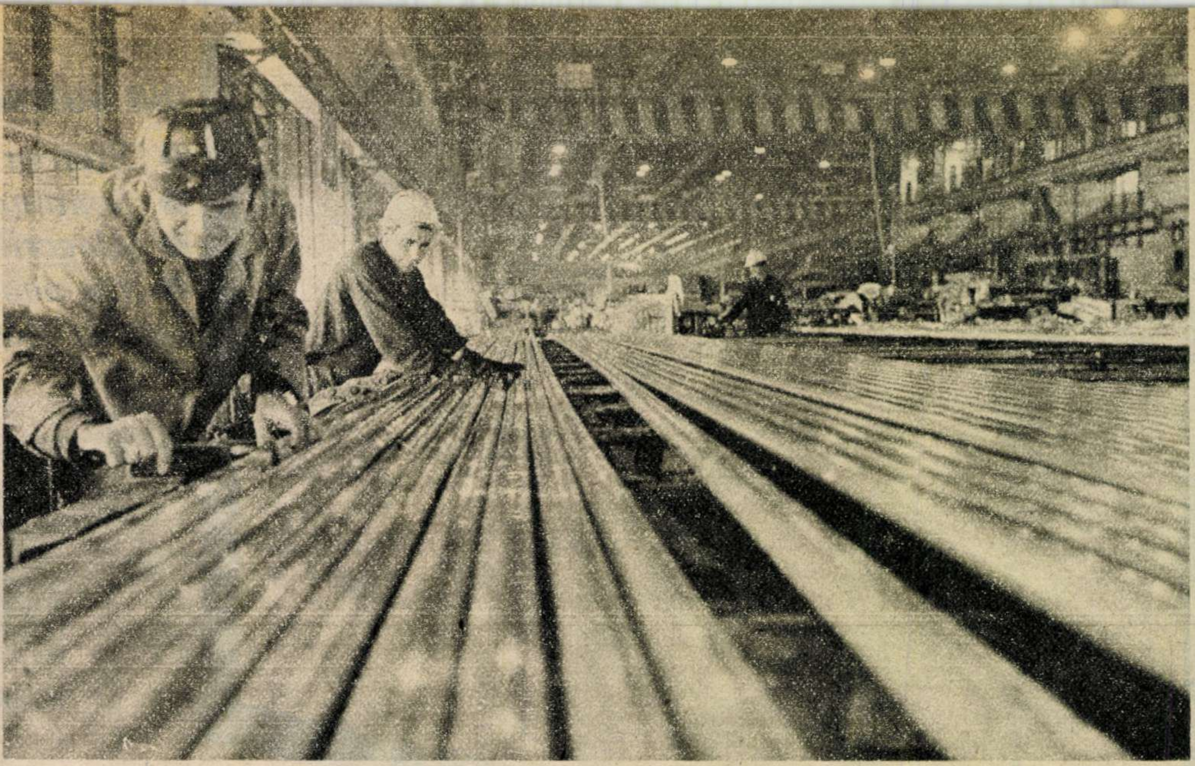

Sîntem la începutul ultimului trimestru din acest an, primul din cel de-al 8-lea plan cincinal al dezvoltării economico-sociale a patriei noastre.

Întreaga țară trăiește intens ritmul muncii avîntate, expresie a dăruirii și abnegației întregului nostru popor, a oamenilor muncii din industrie, care răspund prin exemplare fapte de muncă înflăcăratelor chemări adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu de la înalta tribună a Congresului al III-lea al oamenilor muncii și la marile adunări populare prilejuite de recentele vizite de lucru ale secretarului general al partidului în unele județe ale țării.

Comuniștii, toți oamenii muncii din fabrici, uzine, schele petroliere, mine, șantiere și din celelalte unități ale economiei, acționează cu profundă responsabilitate patriotică pentru asigurarea tuturor premiselor privind îndeplinirea și depășirea planului pe acest an.

În sectoarele prioritare ale economiei noastre naționale – industria extractivă și energetică, industria metalurgică, a construcțiilor de mașini – activitatea se desfășoară în condițiile unei maxime exigențe.

La indicația secretarului general al partidului, o preocupare permanentă a tuturor colectivelor muncitorești din întrega țară o constituie îndeplinirea uneia din sarcinile fundamentale ale economiei noastre – realizarea riguroasă a planului la export.

Oamenii muncii din industrie, în baza experienței acumulate în numeroase întreprinderi, sînt convinși că pîrghia esențială pentru realizarea planului de producție pe acest an și pe întregul cincinal o reprezintă perfecționarea organizării și modernizării proceselor de producție, aplicarea fermă a mecanismului economic, a principiilor autoconducerii muncitorești și autogestiunii economice financiare.

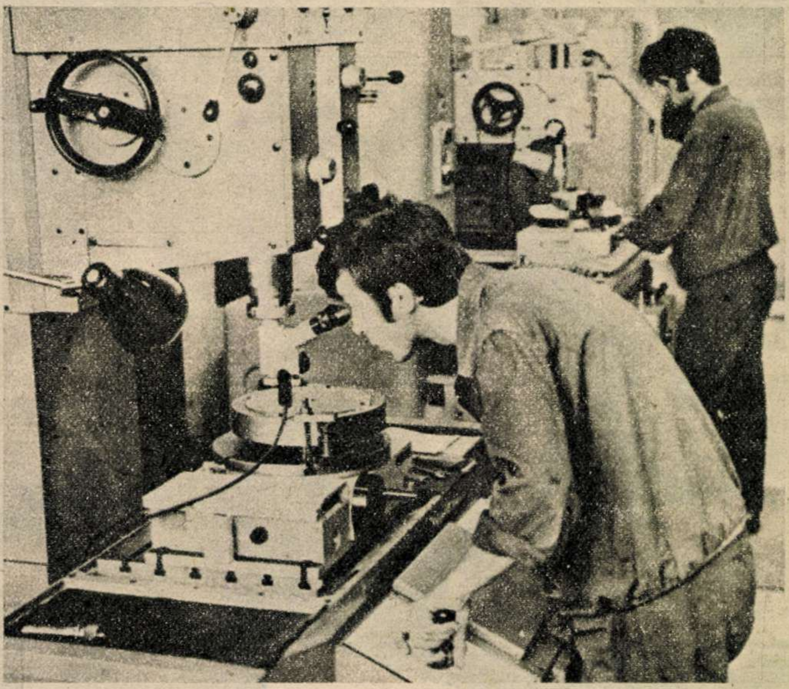

Mobilizați puternic de vibrantele chemări ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresate întregului nostru popor, de a munci cu abnegație, cu răspundere și spirit revoluționar, comuniștii din întreprinderile industriale, toți oamenii muncii fac ca fiecare zi a acestui trimestru să fie cît mai bogată în împliniri, aducîndu-și astfel contribuția la creșterea avuției naționale, la dezvoltarea multilaterală a scumpei noastre patrii.

DICȚIONAR

Perfecționarea organizării și modernizarea producției

În concepția partidului nostru, asigurarea condițiilor pentru trecerea economiei românești într-o etapă nouă, calitativ superioară a dezvoltării sale, etapa dezvoltării preponderent intensive, impune cu necesitate adoptarea celor mai eficiente măsuri privind perfecționarea organizării și modernizarea proceselor de producție. Referindu-se, la Plenara C.C. al P.C.R. din iunie a.c., la prevederile planului dezvoltării economico-sociale pe anii 1986—1990, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** arăta că acestea **„asigură trecerea la dezvoltarea intensivă a industriei, a agriculturii și a celorlalte ramuri de activitate conform hotăririlor Congresului al XIII-lea al partidului“.** Acest obiectiv de importanță deosebită pentru mersul ferm al României socialiste spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației se realizează, în principal, prin următoarele măsuri: continua perfecționare a forței de muncă prin creșterea calificării personalului, a stimulării capacității creative și productive a acestuia, a eficienței muncii; folosirea la maximum a capacităților de producție în toate sectoarele de activitate, realizarea unor perfecționări ale utilajelor și instalațiilor pornind de la dotarea existentă, precum și modernizarea tehnologică, în principal, prin măsuri de dotare cu mașini și utilaje noi; creșterea și mai puternică a rolului cercetării științifice și ingineriei tehnologice în vederea aplicării în întreaga sferă a producției materiale a celor mai moderne procedee care să permită valorificarea cu maximum de eficiență a resurselor materiale și energetice, continua reducere a consumurilor acestora și a cheltuielilor de producție în paralel cu creșterea substanțială a calității produselor; sporirea puternică a productivității muncii care urmează să se realizeze, în cea mai mare parte, pe seama creșterii nivelului tehnic și calitativ al produselor, a mecanizării, automatizării, robotizării și cibernetizării tuturor activităților productive și a altor activități economice; schimbarea structurilor de fabricație, îndeosebi în unele domenii de vîrf ale industriei caracterizate printr-o dinamică de înnoire accentuată, cum sînt chimia de sinteză, electronica și tehnica de calcul, mecanica de precizie, metalurgia produselor speciale, în scopul obținerii unei eficiențe economice înalte și al participării tot mai reprezentative a țării noastre la schimbul internațional de valori.

Patria

Dimineața-n soare, in argint de rouă,
patria mă cheamă liberă și noua.
Ca o fată albă in grădină-mi pare
și prin lungi milenii cea mai mîndră
floare.

De mă ia de mînă, indelung mă poartă
pe la o străveche muntenească poartă,
pe la Eminescu, făurarul slovei,
pe la Ștefan domnul, pavăza Moldovei.

Mă cunoaște griul, patria mea toată.
și cîmpia-albastră de iubiri mă-mbată.
Mă cunoaște riul, tot ce-aici se naște;
de mă duc in codru, codrul mă cunoaște.

Dimineața-n soare, in argint de rouă.
patria mă cheamă liberă și nouă;
și mă ia de mînă, -n socialism mă poartă,
pe la o străveche românească poartă.

ION BĂNUȚĂ

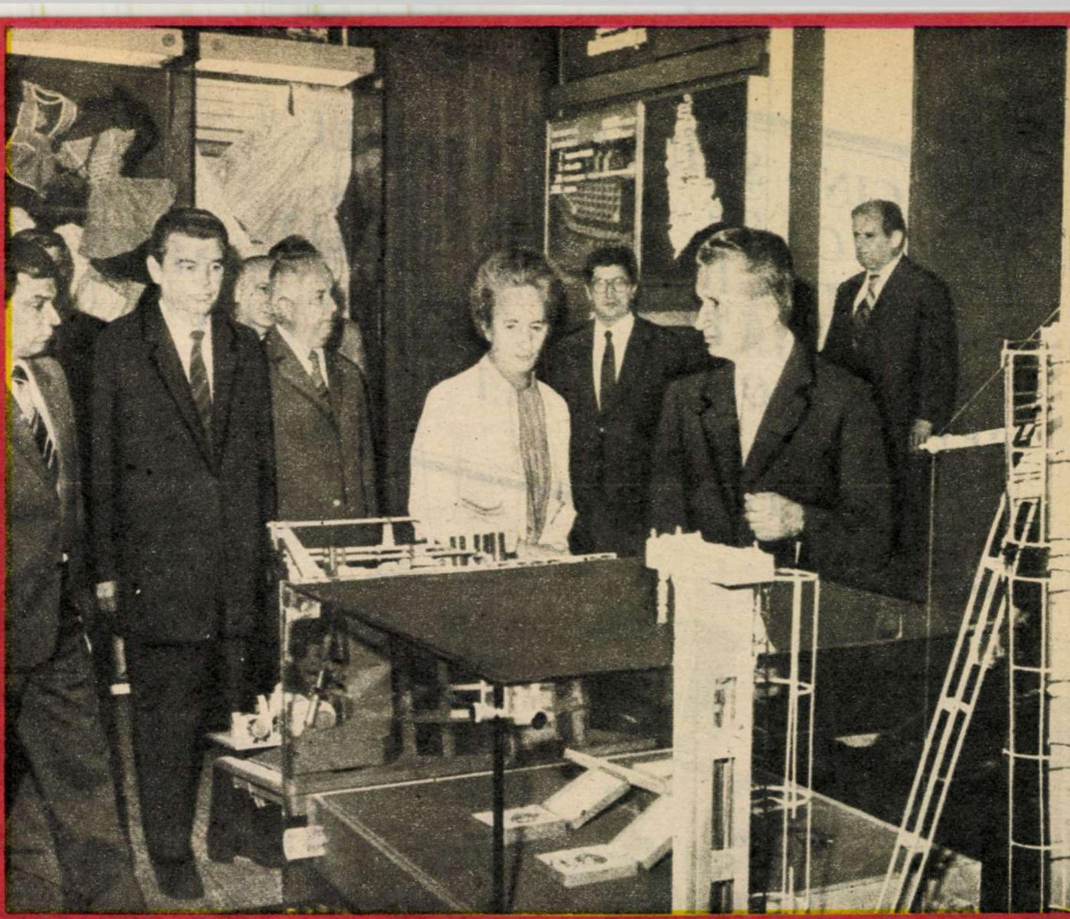

ISTORIA PATRIEI

TRAINICĂ TEMELIE PENTRU PREZENT ȘI VIITOR

S-a spus de-a lungul vremurilor că istoria patriei este pentru poporul român cea dintii carte a sa, o oglindă limpede ca apa unui lac adinc in care se vede trecutul, dar și viitorul său. O asemenea luminoasă viziune, privind rosturile istoriei in viața poporului nostru, și-a aflat, in perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, sub impulsul gindirii și activității novatoare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, o strălucită confirmare, dar și o necontenită imbogățire cu sensuri și înțelesuri noi, mai profunde.

În lumina concepției inițiată și statornic promovată de secretarul general al partidului nostru, trecutul românesc este înțeles ca o trainică temelie pentru prezent și viitor, ca un vast creuzet in care s-au plămădit insușirile proprii poporului nostru, felul său inconfundabil de a simți, de a trăi. În același timp, istoria națională este, in spiritul acestei concepții, o prezență statornică în viața generațiilor de astăzi, care-și aliază in ampla lor lucrare patrimoniul de învățăminte ale trecutului, se pătrund de marile sale lecții, înțeleg inaltele răspunderi pe care le au pentru destinul țării. În acest context, istoria este un nesecat izvor de tărie in munca, in lupta generațiilor de astăzi, pentru că ea pune în lumină ceea ce a dat inaintașilor puterea de a se ridica deasupra vremurilor vitrege, păstrind urmașilor o țară liberă, neatirnată, o limbă „mult dulce și frumoasă“, un inestimabil patrimoniu de valori materiale și spirituale. La flacăra iubirii de țară a inaintașilor, a atașamentului lor față de glia străbună se plămădesc, se forjează vii simțăminte de dragoste pentru patria socialistă de astăzi, hotărirea de a prelua și purta mai departe torța visurilor și nădejdilor lor.

„Studiul istoriei — arată memorabil tovarășul Nicolae Ceaușescu — va trebui să devină in școala noastră un factor esențial de educare patriotică a tinerelor generații, de dezvoltare a sentimentului de răspundere față de soarta națiunii noastre socialiste, a hotăririi ferme a tuturor tinerilor de a-și inchina toată energia, elanul, puterea de muncă și chiar viața, dacă va fi necesar, infloririi și apărării patriei, salvgardării libertății, suveranității și integrității teritoriale, a cuceririlor revoluționare, socialiste ale poporului“.

Una dintre marile idei, proprii concepției secretarului general al partidului, privind menirea istoriei in societatea noastră socialistă, o reprezintă existența unei singure istorii a poporului nostru, a unei istorii unice și unitare in care sint redate corespunzător fiecare perioadă istorică, in lumina adevărului bazat pe fapte, pe mărturii istorice. Se are aici in vedere faptul, atestat de nenumărate izvoare documentare, că, deși românii au fost siliți de vicisitudinile vremurilor să viețuiască despărțiți prin hotare nedrepte ce brăzdau cuprinsul românesc, creația lor istorică este una singură, încorporind aportul tuturor românilor, însumînd totalitatea manifestărilor lor in fiecare epocă istorică. Această istorie unică și unitară își află ilustrarea in aspirațiile comune ce au insuflețit permanent pe români, de-o parte și de alta a mîndrului arc carpatic, in acțiunea lor comună împotriva atîtor primejdii din afară, in identitatea ascensiunii lor prin vreme, in prezența, in aceleași epoci a acelorași idealuri, nevoi și obiective ale românilor, pe deasupra frontierelor nedrepte croite de vicisitudinile timpului, ca și in strînsă interdependență și similitudine între structurile social-economice făurite de ei, între fenomenele și procesele istorice petrecute in spațiul românesc. Cea mai concludentă, cea mai grăitoare dovadă a acestei istorii unice și unitare o reprezintă insăși năzuința de unitate a poporului, prezență permanentă a istoriei românești, lupta lui pentru infăptuirea unității național-statale, încununată de strălucita izbindă de la 1 Decembrie 1918.

În același timp, subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, nu pot exista două istorii, una a partidului și una a poporului, activitatea partidului, lupta lui eroică constituindu-se ca parte integrantă a marii cărți de istorie a patriei. Prin această integrare profundă in istoria patriei, însăși existența partidului dobindește o nouă perspectivă, noi dimensiuni, își relevă sensurile autentic naționale și patriotice, faptul că partidul își are rădăcinile adinc implintate in solul patriei, că este ființă din marea ființă a poporului, că lupta sa, activitatea sa au fost cu consecvență așezate în slujba celor ce muncesc, a intereselor vitale, supreme ale poporului, ridicind pe o treaptă mai inaltă tradițiile revoluționare in țara noastră.

Așezată pe o asemenea trainică temelie, istoria românească prinde contur în dimensiunile-i cu adevărat mărețe, își pune mai pregnant in valoare forța nepieritoarelor sale lecții, devenind acea mare „carte de invățătură“, la care năzuiau cu multe decenii în urmă înaintași de seamă, un dascăl al vieții celor de azi, o prezență dinamică în munca și lupta lor inchinată făuririi, aici, în vatra dacică străbună, a unei țări mai frumoase și mai puternice, libere și suverane, floare mîndră în marele buchet al statelor lumii. Cinstindu-și eroica lui istorie ca pe un bun de mare preț, poporul român aduce, totodată, inalt omagiu înaintașilor, prin munca sa harnică, prin marile sale infăptuiri, prin noi și mărețe ctitorii socialiste, menite să străbată veacurile, inscriind in istorie epoca pe care o trăim ca pe un timp de strălucite impliniri, de efervescentă creație istorică.

SILVIU ACHIM

MUNCIND ȘI ÎNVĂȚÎND ÎN EPOCA DE AUR A PATRIEI, COPIII DIN ÎNTREAGA ȚARĂ SE PREGĂTESC ÎN SPIRIT REVOLUȚIONAR SĂ DEVINĂ OAMENI DE NĂDEJDE AI ROMÂNIEI SOCIALISTE!

La Poiana Mărului

CRESC OAMENI MINUNAȚI PENTRU ȘANTIERELE DE MÎINE

De-abia ajunși în „centru“, am avut revelația adevăratei lucrări pentru care cele 1 000 de familii s-au reunit aici ca să o dureze cu temeinicie. Dispensar medical, club, complex comercial, stație de radioficare și, bineînțeles, școala. Școala — însemn al tinereții și nevoii permanente de a învăța! Ridicarea ei s-a făcut în timp record. În numai 45 de zile. Are opt cabinete de studiu și două laboratoare. Sală de sport. Lîngă ea se înalță grădinița și căminul celor mai mici locuitori. Așezarea nu este trecută, încă, pe harta geografică a țării. Cu toate acestea, o treime din copiii locuitorilor de aici — mineri și constructori — au înscris pe certificatul de naștere „localitatea“ Poiana Mărului.

— Școala noastră este construită în formă de E — de la energie electrică, ne dă un amănunt semnificativ **Marius Macarie,** din clasa a VIII-a, ale cărui „aptitudini“ de reporter aveau să ne fie de mare folos în descoperirea universului de muncă și viață al acestei tinere așezări din Munții Banatului.

...Începute în primăvara lui 1982, lucrările barajului Bistra-Poiana Mărului continuă, împreună cu cele ale uzinei electrice de la Turnu Ruieni, una dintre operele cele mai complexe pe care hidroenergetica românească le înscrie în acești ani marcați de glorioase ctitorii. În cincinalul 1986—1990, salba de lumini a țării își va adăuga încă o strălucitoare stea, ce va pulsa o putere de 240 MW, scoțînd din anonimat apele multor pîraie și rîulețe: Rece, Alb, Sadovița, Armeniș, Ilova.

Pulsul muncii de pe șantier împrumută fiorul întrecerii și pe băncile școlii. Oglinda catalogului este edificatoare. **Iosif Steli,** premiant anul trecut, este hotărît ca și acum, într-a șaptea, să fie cel mai bun. Cum? Nici un secret: „pregătindu-mi lecțiile temeinic în fiecare zi“. Și o pasiune: cabinetul de matematică. Obiectivul unui elev premiant: întreaga clasă să fie fruntașă. Iosif Steli știe că întrajutorarea colegială este o datorie pionierească. El își face timp pentru ca, zilnic, Ionuț Stan să depășească nivelul mediocrității. La fel gîndește și acționează și Viorica Nemcsak. Elevi fruntași, într-o clasă fruntașă!

— Părinții noștri sînt oamenii recordurilor. Și noi, aici, în școală, ne-am propus să acționăm în același spirit ca oamenii de pe șantier.

În clasa a IV-a, **Daniel Avădani** are drept concurent în emulația pentru cele mai mari note pe **Ionela Avădani.** Părinții lor sînt frați. În primăvară, tatăl lui Daniel — Aurel Avădani — a realizat 2 400 mc de anrocamente pe schimb. Fratele său, Nelu, l-a depășit cu cîțiva zeci de metri cubi. În cariera de anrocamente cei doi Avădani ridică mereu ștacheta producțiilor înalte. În clasa a IV-a, Daniel și Ionela nu se lasă mai prejos.

Tovarășa directoare a școlii, Istina Ivașcu, ne vorbește cu pasiune despre performanțele obținute în 1986 la concursurile de limba română și istorie, de **Remus Cuna** și **Sebastian Baltălungă,** despre succesul în prima treaptă de liceu al tuturor celor proveniți de la școala din incinta șantierului. Acum, în noul an de învățămînt, toate detașamentele pionierești sînt hotărîte să demonstreze că aici, în inima munților, la Poiana Mărului, se construiește nu numai un mare șantier hidroenergetic, dar că există și se afirmă o rodnică pasiune pentru învățătura de calitate. Clasa a VI-a s-a angajat să fie fruntașă pe școală. Clasa a IV-a se pregătește asiduu pentru concursul de matematică. Clasa a VIII-a și-a înzecit eforturile pentru cunoașterea viitoarei profesii.

Aici, în Munții Banatului, barajul va strînge, peste cîțiva ani, într-un puternic șuvoi de lumină, apele a zeci de pîraie și rîulețe. În colonia muncitorească de la Poiana Mărului, școala șantierului a aprins, într-o frumoasă tradiție, flacăra de lumină și învățătură a sute de copii veniți, alături de părinții lor, din întreaga țară. De pe valea Sebeșului, a Arieșului, de pe Argeș, Lotru, Criș.

Șantierul se mîndrește cu recordmeni, precum frații Avădani, excavatoriștii Dumitru Savin, Ion Pașcu, foreziștii lui Gheorghe Varga, minerul Ion Lohan și mulți alții. Școala și-a cîștigat și ea un bine meritat prestigiu prin pasiunea de a fi fruntași a pionierilor pe care vi i-am prezentat, prin cutezanța tuturor copiilor de a fi la înălțimea performanțelor părinților. Șantierul ridică barajul și hidrocentrala. Școala edifică, iată, oameni adevărați ai șantierelor de mîine.

R. CONSTANTIN

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

Ritm

Din **județul Botoșani** aflăm că între copiii fruntași în campania de recoltare din această toamnă se numără și pionierii din comunele **Pomîrla, Smîrdan, Ungureni, Frumușica, Sulița.** Pionierii de la Casa de copii școlari Pomîrla au recoltat 25 t de porumb, 4 t de cartofi și 30 t de fructe ● La Smîrdan, 110 copii au cules și depănușat porumbul de pe 10 ha, iar cei 549 pionieri din Ungureni au cules și au recoltat 20 t de fructe, 20 t de fasole și sfeclă furajeră de pe 500 ha ● În comuna Frumușica, copiii au cules 120 t de struguri și au depănușat o mare cantitate de porumb. Pionieri fruntași: **Maria Apostru, Monica Prosin, Cristinel Vasiliu, Cecilia Anton, Dana Dulgheru, Gabriel Onofrei, Olga Sirghi.** Iar copiii din localitatea Sulița, de asemenea citați de colegii lor botoșăneni au recoltat porumbul de pe o suprafață de 5 ha și au cules 15 t de fructe. Printre cei 180 participanți atît de activi s-au evidențiat în mod deosebit **Valeriu Ursache, Marian Ciornohat, Gheorghe Mihăilă, Claudia Colac** ● **Numai în zilele de 15—18 septembrie,** 15 700 de pionieri din județul Satu Mare au recoltat 210 t de legume, 200 t de fructe, 75 t de struguri, peste 400 t de sfeclă, au recoltat și depozitat 110 t de furaje, iar pe o suprafață de 420 ha au recoltat și depănușat 310 t de porumb ● **Zilnic, 2 850 de pionieri** din județul Covasna au răspuns prezent la recoltarea cartofilor și a altor legume, evidențiindu-se în mod deosebit copiii din localitățile **Brateș, Turia, Sînzieni, Cernat,** care au recoltat 2 800 t de cartofi ● **În livezile din Suraia** și din preajma municipiului **Focșani,** 2 450 de pionieri au recoltat 1 560 t de mere, după cum în vestitele podgorii vrîncene au recoltat, numai pînă la mijlocul lunii septembrie, 20 550 t de struguri. Harnici culegători ai roadelor dulci-înmiresmate s-au dovedit a fi pionierii de la școlile **Paltin, Odobești, Jariștea, Măicănești, Urechești.**

În litere aurite de toamnă

Culesul strugurilor la C.A.P.—Bocșa a fost o adevărată sărbătoare datorită spiritului de întrecere, care i-a animat pe tinerii culegători, pionierii de la Școala nr. 4, Zalău, după cum, firește, pe copiii din Bocșa. Într-un timp record, pe o suprafață de 164 ha, au eliberat vița de vie de prețioasa-i încărcătură, materializată în cele 107 t de struguri, aflați acum în coșurile gata să-și ia drumul spre consumatori. Printre copiii care au lucrat așa de frumos, s-au aflat și cele două pioniere, membre ale subredacției pionierești din municipiul Zalău, județul Sălaj, Ioana Hîș și Diana Lung, care și-au notat foarte atent cum au muncit. Astfel s-a născut subiectul unui reportaj alert, în care ele urmau să consemneze rapiditatea și eficiența la lucru ale pionierilor din clasele a VIII-a A și a VI-a B, de la Școala nr. 4, Zalău, cît și a pionierilor din clasa a VII-a de la Școala din Bocșa. Avizate, cele două pioniere și-au notat pe carnet un titlu semnificativ: „ritmul entuziast al muncii noastre continuă..."

Florian Cristinel Oțet, *pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P., ne transmite de la subredacția pionierească din municipiul Drobeta-Turnu Severin:*

ROADELE MUNCII

– Alo! Transmitem din partea celor peste 3 000 de pionieri și școlari, care în cursul lunii septembrie au fost prezenți în grădinile și livezile din localitățile **Burila Mare, Corcova, Prunișor, Rogova, Aurora, Gruia, Vînători, Șimian** *ș.a.*

– Și roadele culese de ei?...

– Sînt cele 600 tone de legume și 1 000 tone de fructe.

– Cu toții ați fost harnici?

– Nu mai încape vorbă, dar cei mai harnici s-au dovedit pionierii de la școlile **Gruia, Salcia, Rogova, Vînju Mare** *și* **Corcova.**

– Poți să ne prezinți și numele cîtorva dintre ei?

– Firește. Între cei mai harnici se află **Alexandra Grigoraș** *din clasa a VII-a, de la Școala Rogova,* **Gheorghiță Bărbulescu,** *din clasa a V-a, și* **Ștefania Popescu,** *din clasa a VI-a, de la Școala Corcova,* **Loredana Ghinea,** *din clasa a VI-a,* **Lucian Dobroiu** *și* **Cristian Călugăru,** *din clasa a VII-a, de la Școala Vînju Mare.*

– Vă felicităm și pe curînd, Cristinel, cu noi vești frumoase.

FOTOREPORTER „Cutezătorii"

În județul Ialomița, pionierii răspund prezent prin frumoase fapte de hărnicie la recoltatul legumelor (foto 1).

Pe meleagurile clujene se recoltează aurul livezilor (foto 2—3).

De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară

SIMULTAN DE HĂRNICIE PE FRONTURILE RECOLTEI

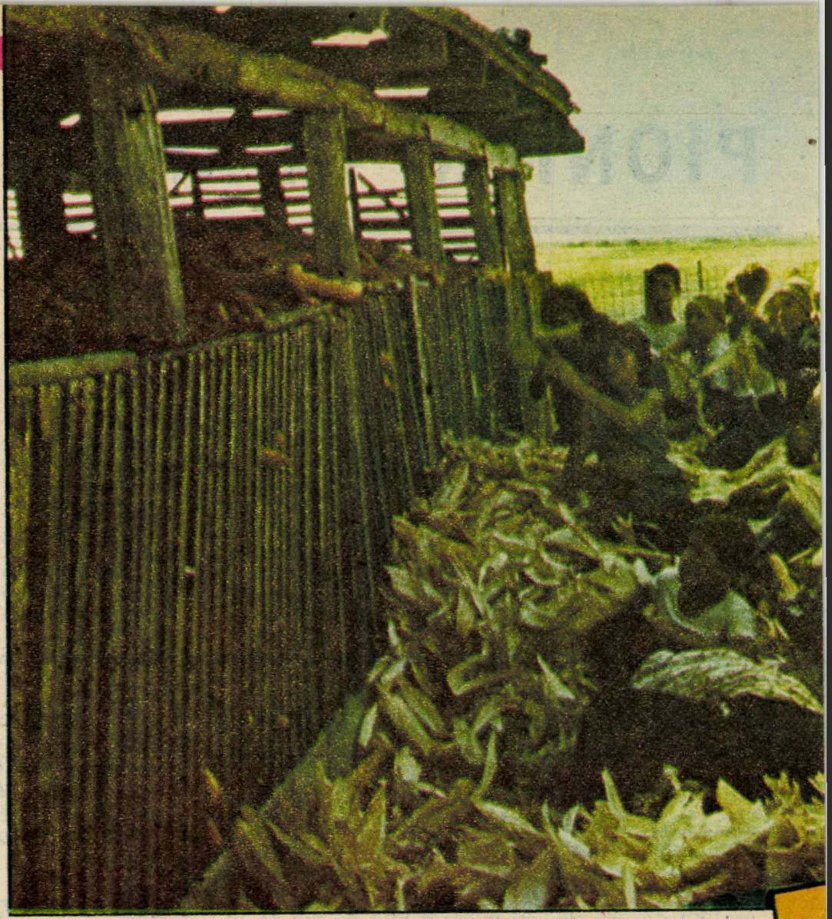

ȘTAFETA MUNCII ȘI A HĂRNICIEI

File cu adevărat eroice se-nscriu în cronica acestei toamne care ne-a trecut atît de timpuriu pragul. Pretutindeni pe-ntinsul ogoarelor și grădinilor, al livezilor și podgoriilor se dă o neîntreruptă și febrilă luptă „contra cronometru" pentru ca întreaga recoltă să fie strînsă la timp, să ajungă cît mai grabnic și fără pierderi în hambare. Ne-am aflat în aceste zile fierbinți ale bătăliei culesului, în județul Olt, județ care, situîndu-se din nou în frunte prin rezultatele de prestigiu, prin recoltele mari obținute în acest an, a fost distins cu titlul de „Erou al noii revoluții agrare". Acum, la ceas de muncă intensă, dar și de bucurie, biruință și mîndrie, copiii Oltului le sînt din nou alături părinților, dovedindu-se, asemeni lor, de-o hărnicie și-un spirit gospodăresc cu-adevărat exemplare.

Pe kilometri întregi, lanuri înalte, dense, adevărate „păduri de porumb" străjuiesc șoseaua ce ne poartă spre Scornicești. Firesc, te cuprinde simțămintul puternic al emoției pășind pe meleagurile natale ale celui mai iubit fiu al națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului. Pretutindeni te cuprinde admirația pentru munca pentru eforturile locuitorilor din Scornicești, așezare tot mai viguroasă pe reîntinerita hartă a României. Căci au apărut aici și reperele industriei, oamenii locului știind să facă acum și industrie, și agricultură de mare randament. Chiar în această vară, Cooperativa agricolă de producție din Scornicești, devenită unitate-etalon nu numai pentru agricultura Oltului, ci și a țării, a fost distinsă din nou cu titlul de Erou al Muncii Socialiste. Despre hărnicia cooperatorilor de aici, despre cum au reușit ei să fertilizeze pămîntul pînă aproape de calitățile cernoziomului din cîmpie, vorbesc edificiile de rod ale acestei toamne, edificii ce se înalță cu fiecare nouă zi-lumină a culesului. Alături de cei mari sînt prezenți și copiii, pionierii școlii, ei aflîndu-se zilnic într-un febril simultan al hărniciei în amfiteatrele recoltei.

Sus, „la pătule", ne întîmpină vesel un băiat blond, cu ochii albaștri și, de bună seamă, tare voinic, de vreme ce cară în brațe atîția știuleți grei de bob.

— Aici, la porumb, sîntem numai noi, echipa lui Cătălin Neacșu — ține el să ne lămurească, bănuindu-ne mirați că nu-i vedem pe toți cei 568 de elevi ai școlii. Apoi imediat consideră că e necesar să facă precizarea: Cătălin e „vătaful" formației noastre de călușari, despre care nu se poate să nu fi auzit. Sîntem și laureați în „Cîntarea României"...

Auzisem, cum să nu fi auzit despre vestiții călușari din Scornicești, dar acum aflăm că pe cît sînt de iuți și neîntrecuți la joc, tot pe-atît sînt și la depănușatul și-ncărcatul pătulelor cu porumb. Aflăm, de asemenea, că echipa lui Cătălin (alcătuită din pionierii claselor a VI-a și a VII-a) mai are la „activul" ei o „campanie de toamnă": „campania fructelor", încheiată în șase zile-record (2—8 septembrie). Dar iată că Gabriel Truțescu, prima noastră cunoștință (comandantul unității) mai are de făcut o... precizare: „combatanții de linia întîi" aici la porumb, ca și la fructe, sînt tot pionierii Cătălin Neacșu, Alin Dumitru, frații Dănuț și Marcel Mîndreanu, Aura Cistea, Oana Ghițulescu, Mariana Popescu, Elena Precup, Ștefăniță Ciobanu și... el, bineînțeles!

— Am aflat că lucrați simultan pe patru fronturi...

— Cei din clasele a VIII-a sînt la culesul merelor pe Dealul Lolea, jos, în sat, la sediul C.A.P., lucrează pionierii dintr-a V-a, la încărcatul pătulelor cu porumb de... floricele, iar cei din clasele a II-a culeg struguri la Ferma viticolă Piscani — ne spune tovarășa directoare Ioana Geru.

Hotărîm să ne continuăm periplul reportericesc cu echipa Lianei Smădoi, adică a celor dintr-a VIII-a. Numai că nu sînt așa de ușor de găsit într-o livadă care se-ntinde, dincolo de vadul Plapcei, pe o suprafață de... 30 de hectare. Îi găsim, în fine, rînduiți pe șirurile de meri pitici (de cultură intensivă), încărcați de rod greu. Cei care-i culeg n-au decît să întindă mîna, căci fructul pîrguit și înmiresmat, ce stă să cadă, vine parcă să se așeze singur în căușul palmei de copil, ca un dar-simbol al rodniciei pămîntului, ca o binemeritată răsplată pentru truditorii lui.

REPORTAJ DIN ACTIVITATEA PIONIERILOR DIN JUDEȚUL OLT, JUDEȚ EROU AL NOII REVOLUȚII AGRARE

Nu-ncape vorbă, pionierii Școlii din Stoienești sint de-acum agricultori și mai cu seamă legumicultori cu tradiție. Dar și cu ambiție. Fiindcă ei nu numai că știu rosturile muncilor fiecărui anotimp, dar ii și ajută, pe tot parcursul lor, pe lucrătorii fermelor din cadrul Asociației economice intercooperatiste Stoienești.

...Sîntem in Ferma nr. 7 a Asociației pentru cultura legumelor. „Asaltul" tomatelor a intrat in... numărătoarea inversă. O zi, maxim două și angajamentul pe care pionierii din Slăveni și l-au luat in această campanie va fi indeplinit inainte de termen. Stăm de vorbă cu tovarășii profesori Gina Iustilini și Nicolae Dumitru despre proiectele la invățătură, despre pasiunea celor de la cercul „Micii agricultori" de a cultiva plante ornamentale de apartament ce dau, acum, o notă de mare frumusețe fiecărei clase a școlii. Deodată, vocea cristalină a unei fetițe intrerupe dialogul.

— Tovarășă profesoară, eu aș vrea să depășesc angajamentul pe care l-am luat astăzi, impreună cu ceilalți colegi ai clasei noastre.

— Foarte bine, Lenuța, dar crez că o să reușești?

— Sigur, mai am doar cinci gălеți ca să-i ajung pe cei dintr-a opta...

Exemplul Elenei Zamfirache, din clasa a V-a, nu e singular. Azi, cei mai harnici s-au dovedit Laurențiu Rădoi, Ramona Popa, Florentina și Georgeta Chiriac. Dar miine? Întrecerea continuă...

Tiberiu Vega, inginerul șef al asociației, și șeful de fermă, Marian Ioniță, ne asigură că, aici in Cimpia Caracalului, faima legumicultorilor a depășit granițele Oltului. Roșiile ce se cultivă in indepărtata țară a lalelelor, in Olanda, sint produse din sămința fructelor crescute in mănosul pămint al Stoeneștilor și Slăvenilor. Ale cărui roade sint strinse, acum, repede și bine, de copiii satelor și orașelor. 1 500 de hectare sint cuprinse — ca intr-un uriaș fagure — de zumzetul muncii și voioșiei pionierilor.

ȘCOALA ȘI CERCETAREA AGRICOLĂ

Ne mai intoarcem o dată privirea, pentru a fi siguri că sintem in afara oricărei iluzii. Scria clar, nici urmă de indoială: Școala Cioroiu. În perimetrul acestui spațiu de lumină și cultură a apărut, de vreo cinci ani, pasiunea cercetării. Aici, profesia de agricultor inregistrează, incă de pe băncile școlii, imboldul științei. Pe lotul școlar totul este parcelat, sistematizat, gindit după criteriile agrotehnicii avansate. In clase și laboratoare, pe holurile de la intrare sint prezentate planșe, grafice cu evoluția culturilor și realizarea angajamentelor.

— Nu trebuie să vă mire, ne precizează pioniera Elena Nicolăiță. Este de datoria noastră, a celor care vom asigura schimbul de miine al agriculturii județului, să ne insușim prin muncă toate cunoștințele teoretice și practice. Și noi, cu puterile noastre, vrem să demonstrăm că pămintul dă roade mai bogate atunci cind este lucrat științific.

— La ce concluzii ați ajuns?

— La porumb și cartofii de toamnă, pasiunea și hărnicia pionierilor Aurelia Școlaru, Petrișor Stoica, Mihaela și Ștefania Sălceanu, indrumați de tovarășii profesori, au asigurat reușita unor bune rezultate pe parcelele experimentale.

— Am auzit că aici pămintul este nisipos, mai puțin fertil.

— Pe lotul nostru, nu! Pentru că il imbogățim mereu cu ingrășăminte organice, il irigăm. Și apoi depinde și de densitate, de calitatea semințеi, de soiurile folosite. De pildă, la noi dă randament mai bun porumbul H.S.400.

EXTRAORDINARUL DE LÎNGĂ NOI

— Ce este extraordinar in toate acestea? veți spune, după ce ați parcurs reportajul nostru. Și, pe drept cuvint, vă intrebați, dragi cititori. La culesul porumbului, la strinsul cartofilor, in impărăția livezilor sau in abundența grădinilor, chipul și brațele voastre adaugă noi carate rodniciei toamnei. Prezența și fapta a mii, a zeci de mii de pionieri la lucrările agricole nu mai constituie de mult o activitate de „campanie". Școala românească iși asumă, de la un an la altul, cu tot mai multă răspundere, indatorirea de inimă și conștiință, subliniată adesea de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu: educația prin și pentru muncă a noilor generații. Efigia tinereții pe frontul acestei toamne bogate dă tuturor certitudinea că gospodarii de miine ai țării, voi, pionierii, faceți, cu fierbinte patriotism, un trainic legămint cu viitorul.

Copiii Oltului iși pun o pecete inconfundabilă in realizările cu care se mindreste primul județ Erou al noii revoluții agrare. Să dăm cuvintul faptelor ● Zilnic, mai bine de 35 000 de pionieri din clasele V—VIII sint prezenți la strinsul recoltei ● Activitatea pionierilor se desfășoară in flux continuu, la multe culturi.

Multiplicată la scara intregului județ, prezența copiilor din județul Olt in amfiteatrele recoltei '86 ne oferă din nou imaginea tonică a generosului spațiu de afirmare a cutezanței și hărniciei pionierești.

Pagini realizate de
ILEANA PIȚA și
CONSTANTIN RĂDUȚ

Semafor

SENTIMENTUL FRUMOS AL PRIETENIEI

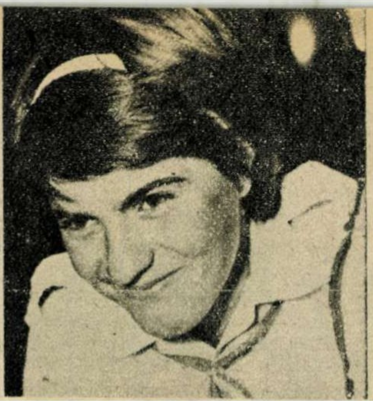

Despre acest subiect atît de profund și delicat poate vorbi orice copil. Cine n-are mai mulți prieteni sau măcar unul singur? Dacă totuși mai există, acela se descurcă cu mult mai greu în anumite situații decît dacă ar avea pe cineva lîngă el cu care să-și împartă gîndurile, preocupările, bucuria unui succes. Am avut prilejul să discutăm mai pe larg cu cîțiva pionieri din **Giurgiu** despre modul în care își aleg ei prietenii.

— Nu vreau să exagerez, ne spune **Ilinca Adin** din clasa a VIII-a de la Școala nr. 4, dar prietenia pentru mine este o problemă foarte serioasă. Cred că noi toți trebuie să fim prieteni între noi în măsura în care aspirațiile sau preocupările noastre se întîlnesc și duc spre un rezultat frumos. Atît în orele libere, la școală, pe stradă, în blocurile unde locuim, cînd ne facem lecțiile sau ne jucăm trebuie să fim în primul rînd prieteni.

Mircea Rădoi din clasa a VII-a de la Școala nr. 10 intervine:

— Prietenii sînt cu adevărat prieteni mai ales cînd se cunosc, se pot forma unul pe altul, avînd același sentiment față de muncă, fie acasă, în școală sau în pregătirea pasionantă a ceea ce vor deveni în viitor. Adeseori, cu prietenii sau prietenele mele discutăm despre ceea ce vom fi mîine. Ne facem visuri înaripate, ne punem întrebări, le dezbatem uneori împreună, le căutăm răspunsurile. În fiecare prieten sau prietenă eu îl văd pe omul realizat de mîine, capabil să fie **cineva** acolo unde va munci.

Eduard Antonescu de la aceeași școală susține că are 3 700 de prieteni. Cum vine asta? îl întreb.

— Sînt comandantul unității. Toți purtătorii cravatei roșii cu tricolor sîntem uniți în tot ce înfăptuim. Țelul suprem e să fim cît mai buni la învățătură, să ne întrajutorăm în așa fel încît rezultatele la muncă sau învățătură să arate cît de buni prieteni sîntem. Prietenii se aleg între ei uneori cînd au mai ales aceleași pasiuni. Unii vor să devină, spre exemplu, electricieni sau fierari-betoniști într-o hidrocentrală, alții, oameni de știință, cercetători sau navigatori. Încă de pe acum ei își unesc eforturile pentru a fi cît mai bine pregătiți la matematică, la fizică, la toate obiectele de învățămînt. Toți avem cîte un vis ori țel către viitor. Frumosul sentiment al prieteniei care ne leagă ne ajută să descifrăm mai ușor drumul către acest viitor.

Anca Iordan din clasa a VII-a, Școala nr. 4, e de părere că prietenia nu poate lipsi nimănui.

— Numai cu un adevărat prieten poți împărți o pasiune pentru a inventa ceva frumos, original în ceea ce-ți propui să faci, spre exemplu o mașină sau un lucru folositor și altor oameni. Și încă ceva. În prietenie contează foarte mult statornicia, încrederea deplină. Mie nu-mi plac egoiștii sau însingurații care cred că se pot descurca și singuri; tot așa cum nu prețuiesc invidia cuiva față de cel care a avut un succes, a cucerit o performanța sau a făcut o faptă bună. Vreau să spun că în școala noastră se cunoaște tot ce facem, ce înfăptuim. Fie că încheiem un trimestru la învățătură, înfrumusețăm o stradă sau un parc, plantăm pomi sau flori în grădina școlii sau în fața blocurilor, ne jucăm sau participăm la serbări, noi sîntem, de fapt, prieteni legați printr-o mie de fire. Toți ne dorim cu ardoare să devenim oameni de nădejde într-un viitor apropiat. Exemplul cel mai bun ni-l oferă înșiși părinții noștri care toți sînt muncitori, zidari, constructori, oameni de creație, făuritori de uzine și combinate. Încă de la această vîrstă noi, copiii, muncim și învățăm reuniți prin același țel: să fim și noi, cu adevărat, marii făurari de mîine. Avere de mare preț, prietenia este lumină și satisfacție, este fericire și bucurie în tot ce-ți propui să faci și să realizezi în viață. Mulți dintre cei care cu ani în urmă erau pionieri, azi pot fi întîlniți la fel de legați și prieteni pe schelele marilor șantiere, în fabrici și uzine, pe ogoarele patriei, deveniți făuritori de bunuri materiale, oamenii care construiesc o patrie nouă, bogată și plină de frumuseți. Prietenia lor este muncă și creație, este atașament și bucurie în tot ce înfăptuiesc.

ION CRÎNGULEANU

DISPECER
„Cutezătorii"

Adrese. Vlad Georgescu, 14 ani, Slobozia, jud. Ialomița, vrea să urmeze, după absolvirea clasei a VIII-a, un liceu agroindustrial, în județul natal. În județul Ialomița funcționează licee agroindustriale în localitățile **Armășești, Fierbinți Tirg** și **Țăndărei.**

Doresc să corespondeze pe teme de:

Poezie (poezia lui Mihai Eminescu, Tudor Arghezi, George Coșbuc, Vasile Alecsandri, Nicolae Labiș): Alina Balaș, 11 ani, Str. Piața Unirii nr. 2, bl. 2, sc. D, et. 5, ap. 29, Iași, jud. Iași, cod 6600; Mihaela Radu, 13 ani, com. Cetate, jud. Dolj, cod 1287.

Muzică simfonică și de operă: Veronica Leonte, 12 ani, Aleea Decebal nr. 15, bl. B-6, sc. A, et. 2, ap. 10, Iași, jud. Iași, cod 6600; **muzică folk:** Mihaela Mihai, 13 ani, Str. Florian Popescu nr. 960, com. Munteni-Buzău, jud. Ialomița, cod 8417; Mihaela Ungurean, 13 ani, Str. Poiana Nouă nr. 541, loc. Tulgheș, jud. Harghita, cod 4209.

Teatru: Stella Severin, Str. Eroilor nr. 11, Avrig, jud. Sibiu, cod 2417.

Olguța
VĂ SFĂTUIEȘTE

Știți să „îmbrăcați" manualele școlare și caietele? ● Toate operațiile sînt simple, dar cer o execuție tehnică fără greș! De aceea controlați mereu fiecare etapă de lucru, folosind corect, cu economie, hîrtia albastră.

Învelirea caietelor. *Împărțiți o coală de hîrtie albastră în patru părți egale. Lăsați margine sus și jos de 4 cm, iar lateral 6 cm și decupați sfertul de hîrtie (fig. a). Îndoiți marginea de sus și de jos peste caiet, presați-o și introduceți-o între caiet și copertă ori sub copertă (fig. b). Îndoiți și marginile laterale peste copertă și le deschideți la loc. Apoi îndoiți colțurile pînă la cuta verticală, împingînd surplusul de hîrtie sub marginile de sus și de jos (fig. c). Mai aveți de presat marginile laterale peste copertă (fig. d-e). Acest înveliș este durabil și nu se desface ușor.*

Învelirea cărților. *Coala de hîrtie albastră o decupați în așa fel încît să rămînă o margine sufi-*

Ați întrebat? Vă răspundem!

AMEDEU VASILESCU din TÎRGOVIȘTE se interesează de energia geotermală.

Una dintre sursele de energie care abia încep să fie valorificate este cea geotermică. Ea este produsă de temperatura ridicată a magmei, care în anumite zone ale Terrei se apropie destul de suprafață ca să poată fi exploatată. Apele termale, gheizerele, fumerolele, vulcanii sînt tot atîtea moduri de manifestare a energiei geotermice, oferind poziții avantajoase pentru exploatarea ei. Îndeobște, pentru preluarea energiei calorice în vederea folosirii ei în producerea de energie se folosește un fluid care circulă între sursa de căldură și uzina energetică. Desenul indică diferite posibilități de amplasare a centralelor geotermice și de orientare a conductelor care captează energia calorică: în imediata apropiere a unui depozit superficial de lavă, la o distanță convenabilă de un vulcan activ, deasupra unor surse geotermice aflate la adîncimi mai mari sau mai mici. În ultimii ani, în țara noastră au intrat în funcțiune mai multe sisteme de producere a energiei geotermale — o energie ieftină, nepoluantă, de mare viitor.

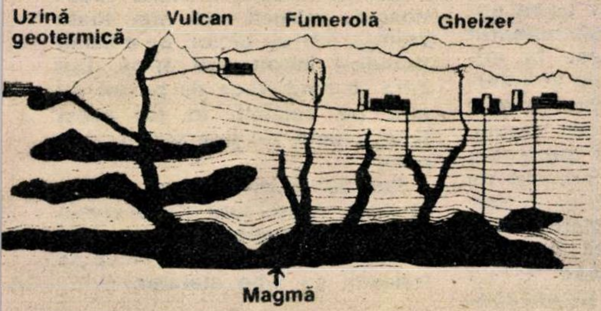

Agenda pionierului comandant

ALEGERILE PIONIEREȘTI (1)

În acest an adunările de alegeri se organizează astfel:

— între 10 octombrie — 10 noiembrie, la nivelul grupelor și detașamentelor de pionieri, precum și al grupelor de șoimi ai patriei;

— între 20 octombrie — 15 noiembrie, la nivelul unităților de pionieri, precum și al comisiilor Organizației Șoimii patriei de la nivelul școlilor;

— între 10—30 noiembrie, vor avea loc adunări ale reprezentanților comandamentelor unităților de pionieri de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor (sectoarelor).

Corelat cu alegerile pionierești, vor avea loc adunări de constituire a grupelor de șoimi ai patriei, precum și a comisiilor Organizației Șoimii patriei de la nivelul școlilor.

Ordinea de zi a adunărilor de alegeri pionierești cuprinde:

a) **La grupe, detașamente și unități de pionieri:**

- prezentarea informării comandamentului pionieresc în legătură cu activitatea desfășurată de la alegerile precedente și pînă în prezent;
- dezbateri cu privire la activitatea politico-educativă desfășurată de grupa, detașamentul sau unitatea de pionieri;
- alegerea comandantului de grupă, respectiv a comandamentului detașamentului sau unității, a delegaților pentru adunarea reprezentanților organizației ierarhic superioare și desemnarea pionierilor candidați pentru organele ierarhice superioare;
- adoptarea programului de activitate pentru trimestrul școlar în curs.

În cadrul adunărilor de alegeri la detașamente se desemnează pionierii-stegari, trompetiștii și toboșarul, de asemenea, după caz, pionierul comandant-instructor al grupei de șoimi ai patriei și 3-5 pionieri ajutoare ale acestuia.

Cu prilejul adunărilor de alegeri de la nivelul unităților de pionieri va fi ales și consiliul asociației sportive pe școală; de asemenea, vor fi desemnați 2-3 pionieri comandanți-instructori ai grupelor de șoimi ai patriei pentru comisia Organizației Șoimii patriei de la nivelul școlii; cu acest prilej se prezintă și repartizarea detașamentelor de pionieri care vor sprijini, în acest an școlar, grupele de șoimi ai patriei.

b) **La adunările reprezentanților comandamentelor unităților de pionieri:**

- raport privind activitatea desfășurată de consiliul și comandamentul pionieresc de la alegerile precedente și pînă în prezent;
- dezbateri;
- alegerea pionierilor-membri ai consiliului, ai comisiei de cenzori, a pionierilor locțiitori ai președintelui consiliului Organizației Pionierilor de la nivelul respectiv, desemnarea pionierilor care să facă parte din comisia Organizației Șoimii patriei;
- adoptarea Planului de măsuri, pe anul școlar în curs, al organizației respective, în vederea înfăptuirii sarcinilor ce revin pionierilor, școlarilor și șoimilor patriei din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, a orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii Socialiste România.

În numărul viitor vom discuta despre conținutul tematic al adunărilor de alegeri pionierești.

JENICĂ MANTU din TÎRGOVIȘTE vrea să știe ce reprezintă dungile și petele care apar pe toate fotografiile planetei Jupiter.

Cea mai mare planetă a sistemului solar, Jupiter (144 000 km diametru; diametrul Terrei = 12 756 km), prezintă, într-adevăr, numeroase dungi și o imensă pată (cu o suprafață de 40 000 X 13 000 km), care au ridicat în fața specialiștilor multe semne de întrebare. Aceasta pînă ce misiunile spațiale au pus în evidență, cu ajutorul fotografiilor luate din... apropiere (de la numai cîteva sute de mii de kilometri de suprafața planetei), că în atmosfera compusă în principal din amoniac a lui Jupiter au loc uriașe furtuni, producîndu-se vîrtejuri de nori cu un diametru mai mare decît cel al Terrei! Dungile sînt opera curenților provocați în masele de nori în fierbere de rotația vertiginoasă a planetei (o rotație în mai puțin de o oră!). Dar ele — dungile — sînt departe de a fi liniare, așa cum apar pe o imagine luată cu ajutorul telescopului, ci pline de turbulențe, precum o indică fotografiile făcute de pe sateliții de cercetare a sistemului solar. Noi misiuni spațiale vor pune în lumină alte detalii privind fenomenele ce se produc în fluidele ce formează masa planetei-gigant Jupiter.

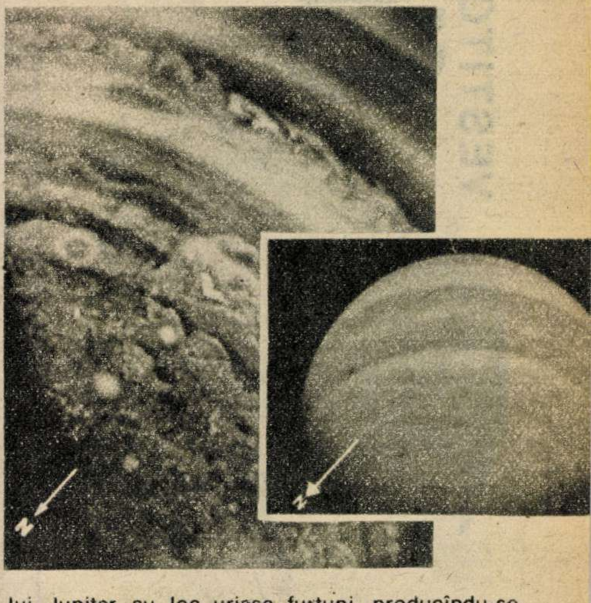

---

cient de mare (fig. a). Mai întîi îndoiți cele două laturi scurte după coperta cărții închise, pentru ca mai tîrziu să nu forțeze (fig. b). Apoi faceți patru tăieturi oblice la margine pînă la cotorul cărții (fig. c). Pntru a mări rezistența învelișului nu decupați bucățelele respective, ci le îndoiți spre interior (fig. d).

Mai întîi înveliți laturile largi ale cărții, iar colțurile le îndoiți la fel ca la caiete (fig. e-g). Cînd înveliți, trebuie să nu deschideți cartea decît atît cît este absolut necesar. De aceea, e bine să vă țină cineva cartea întredeschisă, ca să aveți ambele mîini libere. Lipiți pe caiete și cărți etichete pe care scrieți: denumirea obiectului, numele și prenumele vostru și clasa. O carte învelită arată curată și îngrijită (fig. f și h).

Vă urez succes!

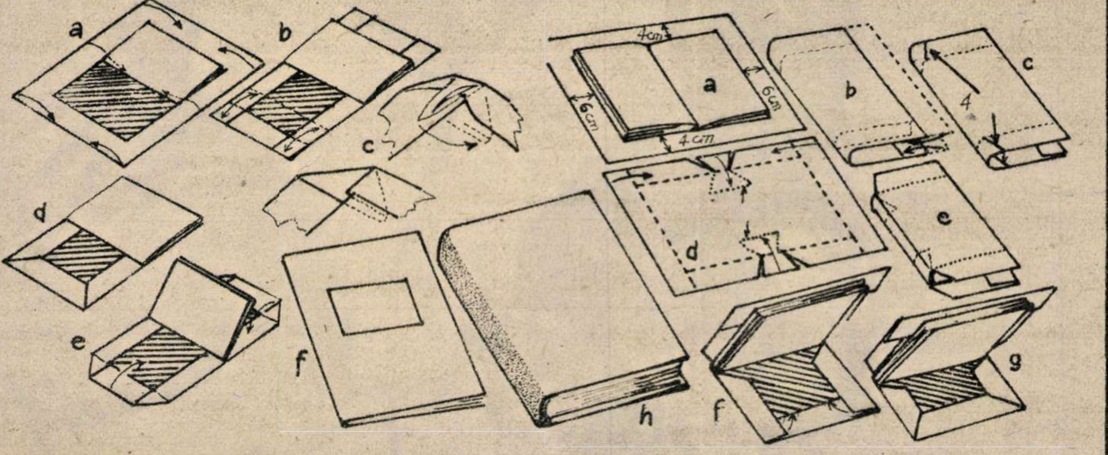

VESTITORII TOAMNEI: Cocorii

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

Săgetind cerul toamna şi primăvara cu stolurile lor caracteristice — un şirag de mărgele îndoit ca un cîrlig —, cocorii anunţă schimbarea anotimpului. Această pasăre, dintre cele mai prezente în folclorul nostru, ca şi în literatura română cultă, se află la noi numai în trecere dinspre sudul fierbinte, spre Scandinavia, unde cuibăreşte vara. Se opreşte rar prin părţile noastre, ca să se odihnească şi să prindă puteri, căci drumul pînă în Suedia şi Norvegia este lung. Şi mai rar încă rămîn peste vară cîteva perechi prin Dobrogea, în vecinătatea mării. Poate raritatea spectacolului a şi făcut ca simpla rostire a numelui lor să evoce nostalgic trecerea vremii.

Cocorul mare este o pasăre impunătoare, înaltă cam cît un copil de vîrsta voastră (1,20—1,30 metri). Are gîtul şi picioarele lungi, o frumoasă culoare cenuşie, întreruptă pe cap de o pată roşie. Penele din vîrful aripilor au formă de seceră. Cocorul mic are îndărătul ochiului un smoc de pene albe.

Astfel se prezintă cocorii cunoscuţi la noi. Există însă în lume 18 specii de cocori, care de care mai decorativi. Cum nu-i putem prezenta pe toţi, ne vom opri la cei mai exotici, socotiţi şi cei mai frumoşi.

GRUS JAPONENSIS

Această denumire latinească aparţine unei foarte rare specii de cocori care trăieşte pe teritoriul R.P. Chineze, în Siberia, peninsula coreeană, precum şi în insula japoneză Hokkaido.

Cu secole în urmă existau în Japonia mii de cocori. La recensămîntul lor din 1952 numărul acestora însă ajunsese la numai... 33! A fost nevoie de intervenţia guvernului pentru ca specia să nu dispară din insulă. Graţie măsurilor de protecţie, numărul păsărilor a crescut de la an la an, ajungîndu-se în prezent la 320 de exemplare numai pe teritoriul Japoniei. În toată zona amintită trăiesc astăzi peste o mie de Grus japonensis.

Cocorul japonez este o pasăre zburătoare ce poate ajunge la 1,50 metri lungime şi 10—11 kilograme greutate. El trăieşte pînă la 50 de ani. Este foarte rezistent la ger. De cele mai multe ori cocorii din Hokkaido nu pleacă spre ţări mai calde, ci rămîn să ierneze „acasă", fiind hrăniţi cu boabe de porumb. În timpul verii, hrana lor preferată o formează peştii, broaştele, insectele.

Cocorii sînt zburători excelenţi. Ei se înalţă pînă la cîteva mii de metri şi ating viteze de pînă la 60 de kilometri pe oră. Cei mai rezistenţi trec în zbor peste Himalaia, pe culoarul aerian străbătut şi de avioanele turboreactoare, adică la înălţimi de peste 11 000 de metri. Dacă zborul lor este lin şi spectaculos, „decolarea" este foarte anevoioasă. Pentru a se putea desprinde de sol, cocorii trebuie să „ruleze" pe o „pistă" de pînă la 100 de metri! Dacă suprafaţa lacului în jurul căruia îşi duc existenţa îngheaţă, desprinderea de suprafaţa gheţii este aproape imposibilă.

Cocorul poate fi lesne recunoscut, întrucît stă mai toată vremea într-un picior, pe celălalt ţinîndu-l îndoit sub aripă. Din cînd în cînd trece de pe un picior pe celălalt. În tot acest timp, ciocul şi-l ţine ascuns sub pene.

Puii de cocor ajung să zboare la vîrsta de trei luni, dar ei rămîn lîngă... cataligele părinţilor pînă la vîrsta de un an, cînd încep să trăiască de sine stătător.

NICOLAE NICOARĂ

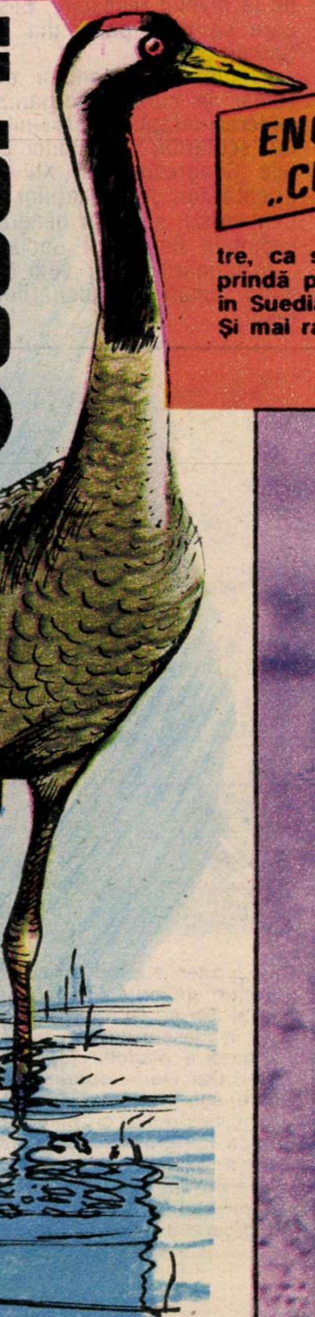

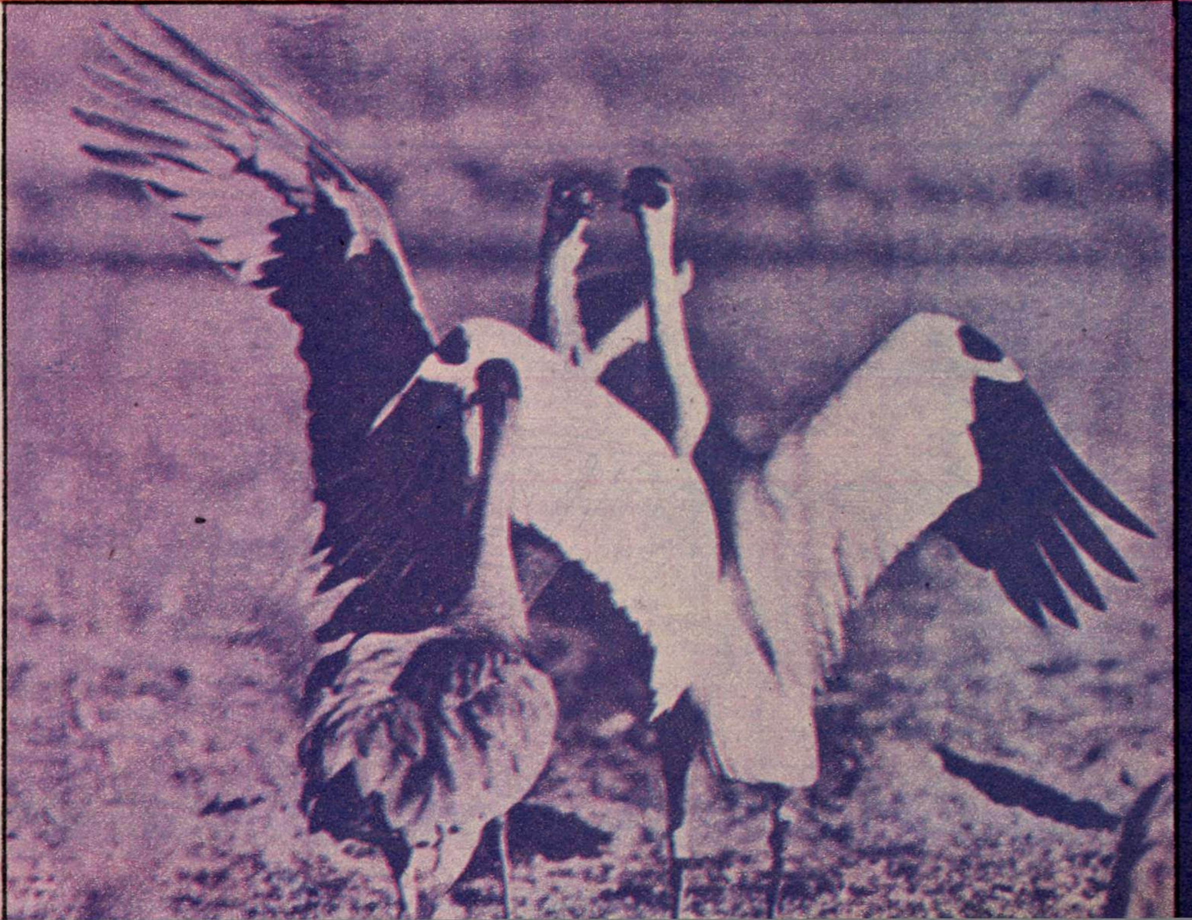

Fructe

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1										■	
2									■		
3					■						
4				■					■		
5					■			■			
6							■			■	
7	■		■		■						
8		■		■				■			
9									■		
10						■					■
11							■				

ORIZONTAL: *1) Autorul schiței „Norocul culegătorului". 2) Creatorul sculpturii „Cap de fată cu struguri". Usturoi. 3) A face fructe. 4) Localitate în U.R.S.S. Foaie de însemnări. Acut. 5) Să nu te duci cu el la pomul lăudat (pl.). De două ori la o ramură. Federația „Automobil Clubul Român" (abr.) 6) Bine închise. Primele foi de plăcintă. 7) Gustos și aromat fruct de pădure. 8) Abreviere meteorologică pentru norii alto-cumulus. Localitate în Chile. 9) Mult apreciatele fructe ale viței de vie. Dacă. 10) „Dragostea celor trei portocale", după piesa lui Carlo Gozzi. Necopți. 11) Varietate de mere cu gust plăcut. Eroină din piesa lui Cehov „Livada de vișini".*

VERTICAL: *1) Fructe mici, sferice, de culoare roșie sau galbenă. Mură-n gură. 2) Parfumată. Numele egiptean al orașului Teba. 3) A culege de pe jos. Transportă fructe. 4) Munte în republica Zair. Jumătate de vișină! Localitate în Norvegia. 5) În gem! Piatră semiprețioasă. 6) Scriitor și folclorist (1830-1887), autor al poveștii „Prîslea cel voinic și merele de aur". 7) La domiciliu. Fructe negre de pădure (sing.). 8) Cireșar. Deasupra. Florica cea mică. 9) Arbustul preferat al veveriței. Carne. 10) Sprijină vița de vie. Fructe de mărimea unui măr, cu coaja groasă, roșiatică și multe semințe. 11) Varietate de cireșe și pere.*

DICȚIONAR: EMI, NOS, TPE, AMI, URE.

Ana Moga

ARENA MATEMATICIENILOR
ETAPA A II-A
REZULTATUL CONCURSULUI

Conform regulamentului concursului, au fost mai intîi selecționate cele mai corecte răspunsuri la toate problemele, după care trei dintre acestea au fost trase la sorți. S-a ținut apoi seama de modul de prezentare a răspunsurilor și de numărul variantelor propuse, în final ajungîndu-se la următorul clasament:

PREMIUL I: CRISTIAN ARTHUR DÎRMON, clasa a V-a, Școala nr. 1, Tîrgu-Cărbunești, județul Gorj;

PREMIUL II: SIMONA NEAȚU, clasa a VI-a, Liceul industrial nr. 2, Turnu Măgurele, județul Teleorman;

PREMIUL III: CĂLIN PÎRVU, clasa a VI-a, Școala nr. 1, comuna Tudora, județul Botoșani.

Îi felicităm pe tinerii premianți, urîndu-le ca și pe viitor să obțină aceleași rezultate atît la concursuri cît și la învățătură!

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ ȘI-A PIERDUT RADIERA UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI.

Joc UNICEF

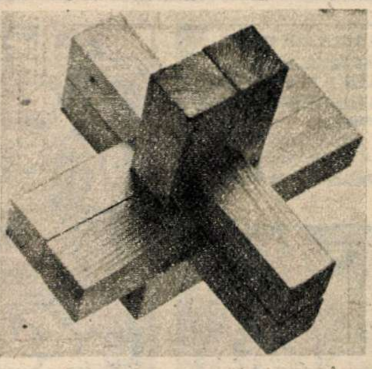

A

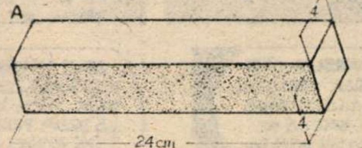

B

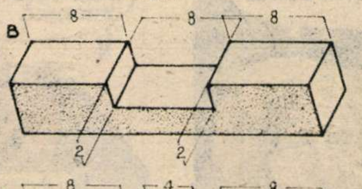

C

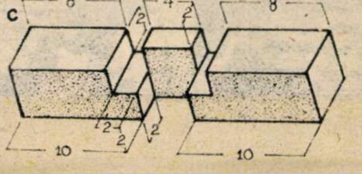

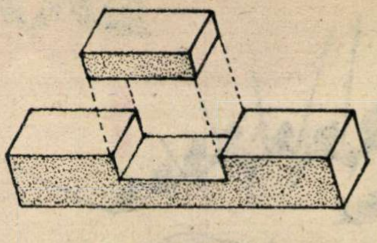

D

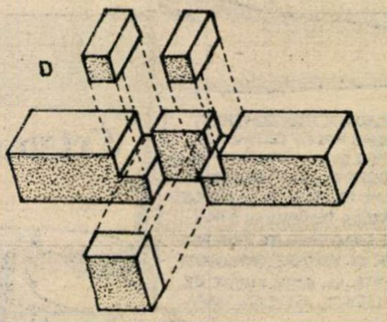

Nu intimplător acest vechi joc chinezesc circulă de secole prin Europa sub numele de... Bate-ți capul! În esență este vorba de construirea și asamblarea a șase bucăți de lemn avînd forma indicată în imaginile A,B,C. Imaginea D indică ce trebuie decupat din blocurile B și C. După realizarea cu precizie a celor șase piese, asamblarea se face urmărindu-se figurile 1,2,3,4. Astfel, două blocuri B sînt plasate ca in figura 1. Prin orificiul creat se trece un al treilea bloc B, cu extremitățile mai largi în sus (figura 2). Urmează incastrarea celor două blocuri C, ca in figura 3. Ultimul trece prin fantă blocul A (figura 4). Piesele vor fi lustruite înainte de asamblare cu hîrtie abrazivă, putînd fi și vopsite.

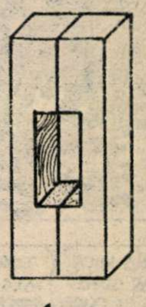

1

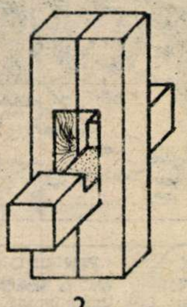

2

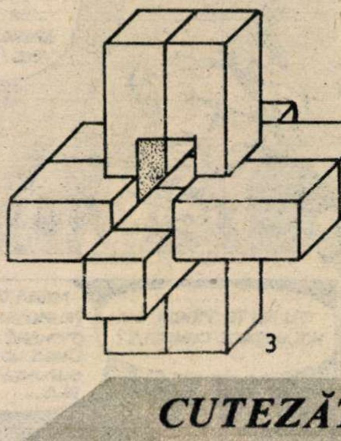

3

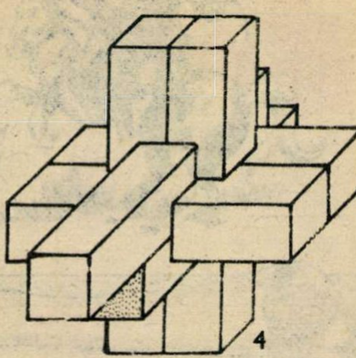

4

VREȚI SĂ AFLAȚI CUM VOR ARĂTA ORAȘELE ȘI UZINELE SPAȚIALE?

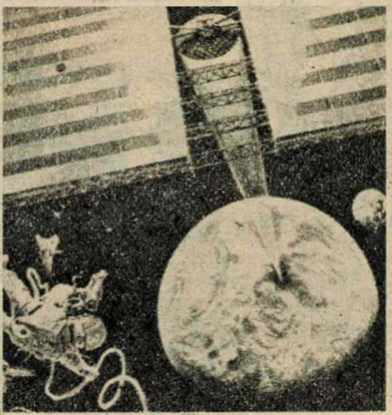

Citiți ALMANAHUL „Cutezătorii" CARE VA APĂREA ÎN CURÎND

Foto: Gr. Prepeliță

COPERTA NOASTRĂ

Pioniere pe ogoarele patriei.

CUTEZĂTORII 41 Redacția revistelor pentru copii — București

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: MARGA MICU Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU.
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

DE DIN VALE DE ROVINE

1

Scenariu: PETRU DEMETRU POPESCU Desene: SORIN ANGHEL

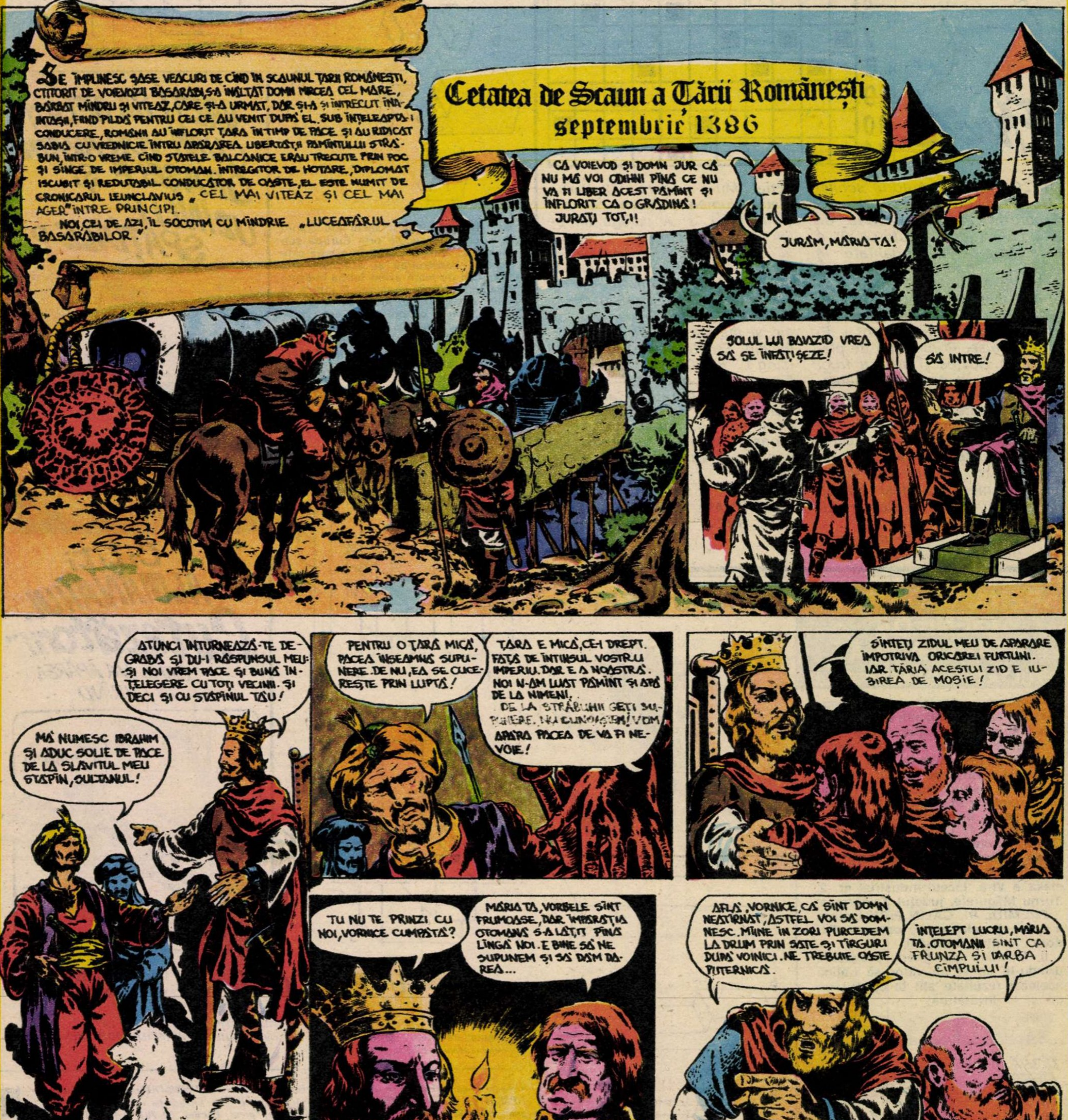
SE ÎMPLINESC ȘASE VEACURI DE CÎND ÎN SCAUNUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI, CTITORIT DE VOIEVOZII BASARABI, S-A ÎNĂLȚAT DOMN MIRCEA CEL MARE, BĂRBAT MÎNDRU ȘI VITEAZ, CARE ȘI-A URMAT, DAR ȘI-A ȘI ÎNTRECUT ÎNAINTAȘII, FIIND PILDĂ PENTRU CEI CE AU VENIT DUPĂ EL. SUB ÎNȚELEAPTA-I CONDUCERE, ROMÂNII AU ÎNFLORIT ȚARA ÎN TIMP DE PACE ȘI AU RIDICAT SABIA CU VREDNICIE ÎNTRU APĂRAREA LIBERTĂȚII PĂMÎNTULUI STRĂBUN, ÎNTR-O VREME CÎND STATELE BALCANICE ERAU TRECUTE PRIN FOC ȘI SÎNGE DE IMPERIUL OTOMAN. ÎNTREGITOR DE HOTARE, DIPLOMAT ISCUSIT ȘI REDUTABIL CONDUCĂTOR DE OASTE, EL ESTE NUMIT DE CRONICARUL LEUNCLAVIUS „CEL MAI VITEAZ ȘI CEL MAI AGER" ÎNTRE PRINCIPI.
NOI, CEI DE AZI, ÎL SOCOTIM CU MÎNDRIE „LUCEAFĂRUL BASARABILOR".
Cetatea de Scaun a Țării Românești
septembrie 1386
CA VOIEVOD ȘI DOMN JUR CĂ NU MĂ VOI ODIHNI PÎNĂ CE NU VA FI LIBER ACEST PĂMÎNT ȘI ÎNFLORIT CA O GRĂDINĂ! JURAȚI TOȚI!
JURĂM, MĂRIA TA!
SOLUL LUI BAIAZID VREA SĂ SE ÎNFĂȚIȘEZE!
SĂ INTRE!
MĂ NUMESC IBRAHIM ȘI ADUC SOLIE DE PACE DE LA SLĂVITUL MEU STĂPÎN, SULTANUL!
ATUNCI ÎNTURNEAZĂ-TE DEGRABĂ ȘI DU-I RĂSPUNSUL MEU: ȘI NOI VREM PACE ȘI BUNĂ ÎNȚELEGERE CU TOȚI VECINII. ȘI DECI ȘI CU STĂPÎNUL TĂU!
PENTRU O ȚARĂ MICĂ, PACEA ÎNSEAMNĂ SUPUNERE. DE NU, EA SE CUCEREȘTE PRIN LUPTĂ!
ȚARA E MICĂ, CE-I DREPT, FAȚĂ DE ÎNTINSUL VOSTRU IMPERIU. DAR E A NOASTRĂ. NOI N-AM LUAT PĂMÎNT ȘI APĂ DE LA NIMENI.
DE LA STRĂBUNII GEȚI SUPUNERE NU CUNOAȘTEM! VOM APĂRA PACEA DE VA FI NEVOIE!
SÎNTEȚI ZIDUL MEU DE APĂRARE ÎMPOTRIVA ORICĂREI FURTUNI. IAR TĂRIA ACESTUI ZID E IUBIREA DE MOȘIE!
TU NU TE PRINZI CU NOI, VORNICE CUMPĂTĂ?
MĂRIA TA, VORBELE SÎNT FRUMOASE, DAR ÎMPĂRĂȚIA OTOMANĂ S-A LĂȚIT PÎNĂ LÎNGĂ NOI. E BINE SĂ NE SUPUNEM ȘI SĂ DĂM DAREA...
AFLĂ, VORNICE, CĂ SÎNT DOMN NEATÎRNAT, ASTFEL VOI SĂ DOMNESC. MÎINE ÎN ZORI PURCEDEM LA DRUM PRIN SATE ȘI TÎRGURI DUPĂ VOINICI. NE TREBUIE OASTE PUTERNICĂ.
ÎNȚELEPT LUCRU, MĂRIA TA. OTOMANII SÎNT CA FRUNZA ȘI IARBA CÎMPULUI!

(Va urma)

JOI, 16 OCTOMBRIE 1986,
ANUL XX (NR. 993)

42

Din sumar :

- Făurari conştienţi ai noii societăţi
- „Banca de onoare"
- Nota 10 la hărnicie
- Toamna în livezile patriei
- Alegerile pionierești
- Recuperarea materialelor refolosibile

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

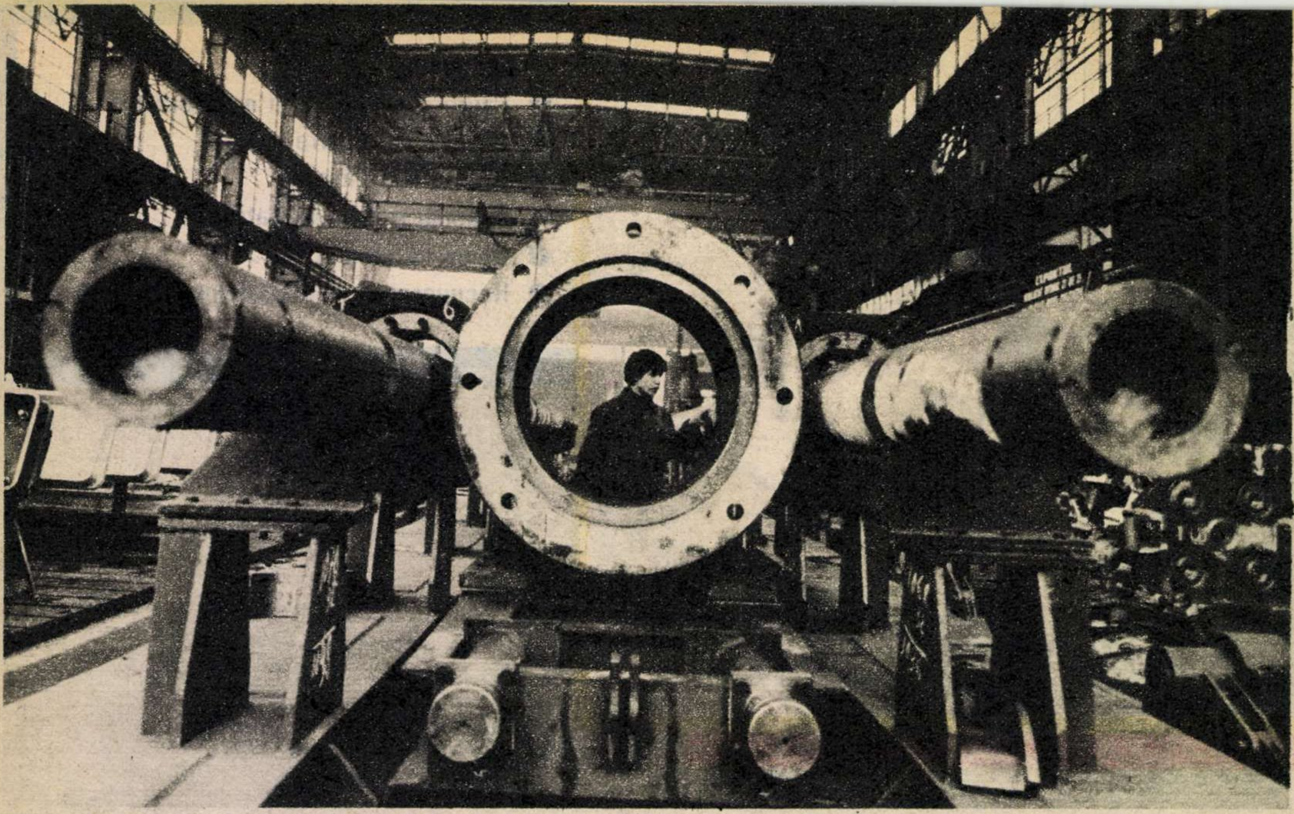

CADRAN POLITIC

Noul cincinal marchează trecerea la dezvoltarea intensivă a industriei, a agriculturii și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, realizarea unei noi calități a muncii și vieții întregului popor.

NICOLAE CEAUȘESCU

Cele mai tinere generații ale țării, pionierii și șoimii patriei, trăiesc înălțătorul sentiment al profundei mîndrii patriotice de a crește și învăța în anii cei mai bogați în izbînzi din istoria României, anii de aur ai Epocii Nicolae Ceaușescu.

Zi de zi, prin munca eroică a întregului nostru popor strîns unit în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se înscriu noi pagini de eroism în marea carte a devenirii noastre revoluționare, comuniste, în care chipul patriei libere și independente, aureolat de luminoasele ctitorii înălțate în ultimii 21 de ani ce au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, se oglindește cu întreaga măreție a timpului său socialist.

Obiective magistrale prefigurează viitorul comunist al patriei, a cărei dezvoltare multilaterală constituie idealul suprem al întregii noastre națiuni socialiste.

Transformările fundamentale ce se vor petrece în viața economică și socială a patriei, înfățișate cu previziune științifică, realistă de documentele celui de-al XIII-lea Congres al partidului, de Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, impun ca întreaga activitate economico-socială, munca de fiecare zi a oamenilor muncii, a întregului nostru popor să se desfășoare, așa după cum a indicat tovarășul Nicolae Ceaușescu, sub semnul calității, al maximei eficiențe, al unei productivități superioare.

„TREBUIE SĂ NU UITĂM NICI UN MOMENT – preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al III-lea Congres al oamenilor muncii – CĂ DEZVOLTAREA INTENSIVĂ, O NOUĂ CALITATE, O NOUĂ EFICIENȚĂ, O ÎNALTĂ PRODUCTIVITATE NU SE POT REALIZA DECÎT DE OAMENI AI MUNCII DE ÎNALTĂ CALIFICARE, CU ÎNALTĂ RĂSPUNDERE".

Omul timpului nostru, activitatea acestuia au căpătat astăzi noi valori, munca devenind, în toate compartimentele economico-sociale, o veritabilă activitate creatoare pusă în slujba propășirii patriei, un factor esențial al modernizării, al progresului, al dezvoltării civilizației umane, în general.

Ideile-forță ce emană din magistralele indicații și orientări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, constituie pentru toți oamenii muncii mobilizatoare direcții de acțiune privind trecerea la o nouă calitate a muncii și vieții.

Acum, cînd ne aflăm în ultimul trimestru al primului an din noul cincinal, efortul creator al tuturor oamenilor muncii este îndreptat cu precădere spre îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe 1986. Numeroase colective muncitorești din întreaga țară au obținut și obțin zi de zi rezultate deosebite în marea întrecere socialistă a muncii. Energeticienii din Oradea, constructorii din Pitești, navaliștii din Giurgiu, sondorii din Berca (Buzău), producătorii de rulmenți din Bîrlad, confecționerii din Craiova raportează cu mîndrie succese remarcabile în îndeplinirea sarcinilor ce le revin, anticipînd un bilanț rodnic, bogat în fapte muncitorești, la sfîrșitul primului an din actualul cincinal.

Înflăcăratele chemări adresate tuturor oamenilor muncii de către tovarășul Nicolae Ceaușescu de la tribuna înaltului forum al democrației muncitorești și cu prilejul vizitelor de lucru efectuate în această toamnă în unele județe ale țării sînt urmate cu elan muncitoresc, revoluționar de întregul nostru popor, expresie a adeziunii depline față de politica internă și externă a partidului și statului nostru, a sentimentelor de înaltă prețuire față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român.

Colectivele muncitorești, comuniștii, ceilalți oameni ai muncii din întreaga țară sînt hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru înfăptuirea mărețelor obiective ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, spre binele și prosperitatea poporului nostru, al scumpei noastre patrii, România socialistă.